

27 ΙΟΥΝΙΟΥ-3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2024 · ΤΕΥΧΟΣ 122 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS · ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS

voice

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΝΟΤΙΑ
ΠΡΟΑΣΤΙΑ

THE
ATHENS
EPIDAUROS
FESTIVAL
SHOWCASE
grape

**ATHENS
EPIDAUROS
FESTIVAL**

**Διάρκεια
ενέργειας**
02.05.-17.07.2024*
*και έως εξαντλήσεως
των αποθεμάτων

108 κορυφαίοι παίκτες για συλλογή και ανταλλαγή

3 κάρτες
ανταλλαγής
Match Attax με
κάθε 30€ αγορών
χωρίς επιπλέον
επιβάρυνση

Άλμπουμ
συλλογής καρτών
ανταλλαγής

Κάθε τεμ.

1,99€

**Κέρδισε ποδοσφαιρικές
φανέλες και μπάλες!**

Απόκτησε μία συμμετοχή
για κάθε 5€ αγορών

Ισχύουν όροι & προϋποθέσεις

Official Partner

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΜΠΟΥΓΑΔΕΣ

Στεγνώνουν μέσα σε 5 λεπτά. Απλή, ατόφια χαρά της καθημερινότητας.

PINK LATTE ICED COFFEE

Νέο προϊόν. Σε ροζ συσκευασία, καφές με λευκή σοκολάτα και φρούλα. Αφού θες πάστα, γιατί ν τρέπεσαι να το πεις;

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΤΙ-ΠΑΛΑΙ ΣΤΗ ΡΙΖΑΡΗ

Μπορεί να μην είναι πλέον σινεμά, αλλά έγινε θέατρο. Πάλι καλά. Θα μπορούσε να είχε γίνει σούπερ μάρκετ.

ΟΙ ΡΥΛΡ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΕΡΟΥ

Το reunion παλαιών συμμαθητών της χρονιάς. Πιο πολλοί αγκαλιάζονταν παρά έβλεπαν τη συναυλία.

Η ΠΙΝΑΚΙΔΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Fast Foot»

(σε ταχυφαγείο στην Κινέτα)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Πελάτης: Θα ήθελα ένα μαγιό σε γκρι χρώμα, έχετε;

Πωλήτρια: Βεβαίως, αυτό το πολύ καλό γκρι-Ταρζάν!

ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΥΣΗΣΗ 70% ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ

Κρεμάστε βρεγμένες πετσέτες στα παράθυρα και βάλτε ένα μεγάλο μολύ με παγάκια μπροστά στον ανεμιστήρα.

ΤΟΤΕ BAGS

Κορίτσια, τις tote bags να τις πλένετε πού και πού γιατί από τη βρώμα μοιάζουν με ταγάρια.

Ο ΚΑΒΓΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σιχαίνεστε κι εσείς τον Καραγάτση; Τον βρίσκετε σεξιστή; Η είσαστε τίποτα αμόρφωτες σκλάβες της πατριαρχίας χωρίς να το γνωρίζετε;

ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΣΚΑΦΟΣ ΚΑΙΝΕ 300 ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΥΔΡΑ

Κάποιος έγραφε τα πυροτεχνήματα να πουλιούνται πλέον με ψυχιατρική γνωμάτευση.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΔΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Σχεδόν οι μισοί Έλληνες οδηγοί έχουν οδηγήσει μεθυσμένοι 58% έχει παρκάρει πάνω σε πεζοδρόμιο 8 στους 10 αισθάνονται πιο ασφαλείς, όταν οδηγούν στο εξωτερικό 51% πιστεύει ότι οι πεζοί θα πρέπει να έχουν δίπλωμα κίνησης 77% πιστεύει ότι δίπλωμα οδήγησης θα πρέπει να έχουν και όσοι οδηγούν πατίνι ή ποδήλατο (Ερευνα της Lerax Analytix για EUROKTEO)

ΘΕΜΑ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ

«Πώς πέρασα στις καλοκαιρινές καθυστερήσεις πτήσεων στις διακοπές μου»

ΣΕ ΒΛΕΠΩ!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σε βλέπω σε θερινό επαναστατικό mood

Το θέρος, παιδες μου, όπως και ο έρως, με τον οποίο κάνει ρίμα, είναι η εποχή του φτου ξελευτερίας. Είναι η ώρα που νιώθουμε ότι δικαιούμαστε να σπάσουμε τα δεσμά της συνήθειας, να αλλάξουμε τον ρου της καθημερινότητας και να γράψουμε στα παλιά μας τα παπούτσια τους κανόνες – όλους τους κανόνες, αλλά κυρίως τους αγχωτικούς κανόνες του λεγόμενου καλού γούστου. Τι; Απαγορεύεται να φοράς παπούτσι με στρας το πρωί στον μανάβη; Ποιος το λέει αυτό; Η Vogue; Άσε μας, κουκλίτσα μου. Η κυρία της φωτογραφίας κέρδισε τον θαυμασμό μου, γιατί τα φοράει και ψωνίζει μελιτζάνες, υπέρλαμπρη (και μπράβο και μαγκιά της)!

Καλό είναι να καλύπτει κανείς την τιτανοτεράστια μπιροκοιλιά του στην παραλία; «Πατί!», αναρωτιέται ο κυριούλης ιδιοκτήτης της. Πα να μην πάθει πονόματο ο διπλανός που χτυπιέται στα γυμναστήρια; Μωρ' τι μας λες! Όχι μόνον τη βγάξει έξω, λοιπόν, αλλά τη χαϊδεύει πού και πού, για να την ενθαρρύνει ν' αντέξει τα αποδοκιμαστικά βλέμματα με τις αόρατες μεζούρες. Ο γόνος που δισταζε να πλησιάσει κορίτσι (ή αγόρι) τον χειμώνα, όταν πετάει από πάνω του την κουστουμιά και φοράει τα speedo, δίνει πόνο. Αρπάζει τη ρακέτα και ρίχνει το μπαλάκι στην ξαπλώστρα με τη γόπσο (εντάξει, είναι λίγο old school, μεγάλωσε με τον παλιό, καλό ελληνικό κινηματογράφο). Γενικά γίνεται του Κουτρούλη ο γάμος παρά θιν' αλός. Αν περνούσε από 'κει η Άννα Γουίντουρ, θα πάθαινε δηλητηρίαση από υπερβολική κατανάλωση κακού γούστου. Τι να κάνουμε, όμως, κυρία Άννα μου... Ας πηγαίνατε στο Κάπρι!

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα είναι από την παράσταση «Bless this mess» της βραβευμένης με το ευρωπαϊκό Prix Jardin d'Europe 2016 χορογράφου, χορεύτριας και μουσικού **Κατερίνας Ανδρέου**, που παρουσιάζεται στο **Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου**.

Μία (μάλλον) δικηγόρος στέκεται στη στάση του τρόλεϊ 15 που πάει Ευελπίδων. Την πλησιάζει μια κυρία: -Από εδώ περνάει αυτό που πάει στα Δικαστήρια; -Ναι. -Αχ, ήξερα ότι εσείς θα μου λέγατε. Φαίνεστε νομικό πρόσωπο.

(Παρασκευή πρωί)

«Όλες αυτές τις μανιπαρόσουπες, κολοκυθόσουπες – πώς τις λένε; Πηχτές; Α, δεν τις τρώω. Δεν μου αρέσουν».

(Παρέα ηλικιωμένων πίνουν τον καφέ τους σε café των Εξαρχειών, Πέμπτη μεσημέρι)

-Γιατί άργησες τόσο; Σου είπα να το βάλεις στο πάρκινγκ. -Σόρι, δεν έβρισκα την είσοδο του πάρκινγκ και έφερα γύρω γύρω. -Αχ, είσαι πολύ Ζυγός εσύ, ταιριάζουμε.

(Κοπέλα και νεαρός στην είσοδο του μετρό Δ. Πλακεντίας, Παρασκευή πρωί)

Αγόρι-κορίτσι, 20χρονα, περπατούν μιλώντας. Κορίτσι: «Θα χτίσω ένα πάρκο, μια πλατεία, απλά πράγματα».

(Βασιλίσσης Σοφίας, Τετάρτη πρωί)

«Καλά είναι τώρα. Της έδωσα και ένα ηρεμιστικό, μη φανταστείς τίποτα ιδιαίτερο, Ζάναξ. Αυτό που παίρνουμε όλοι».

(Κυρία στο τλέεφωνο. Μετρό Ευαγγελισμός, Παρασκευή πρωί)

«ΠΛΕΝΩ ΧΑΛΙΑ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ»

(Αθηνναϊκό SMS, Πέμπτη απόγευμα)

ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ

«Δεν θα το ξανακάνω». Θα το ξανακάνει.

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Οι νέοι της πρώιμης μεταπολίτευσης, ζώντας πλέον για πρώτη φορά σε καθεστώς φιλελεύθερης δημοκρατίας και εμπορούμενοι από προοδευτικές ιδέες, νομίζαμε ότι είχαμε ξεπερδέψει με την παλιά Ελλάδα. Ειδικά στις σχέσεις των δύο φύλων, που μας απασχολούσαν ιδιαίτερα. Μπορεί η επανάσταση και η κοινωνική αλλαγή να ήταν μια μακρόσυρτη διαδικασία με άδηλο τέλος, αλλά υπήρχαν και το φλερτ, ο έρωτας, η συμβίωση και για κάποιους ακόμα και ο γάμος. Υπήρχε η συναρπαστική σχέση του θηλυκού με το αρσενικό. Στον τομέα αυτόν οι περισσότεροι είχαν κάνει την επανάστασή τους και η ισότητα των δύο φύλων είχε νικήσει. Η πατριαρχία είχε δεχτεί ένα συντριπτικό πλήγμα και η Simone de Beauvoir θα μπορούσε να είναι υπερήφανη. Ήταν όμως έτσι τα πράγματα;

Η γυναίκα σπούδαζε, δούλευε, οδηγούσε, κατακτούσε αντρικά επαγγέλματα, έβγαζε χρήματα, πολιτεύονταν μαζικά, διεκδικούσε ακόμα περισσότερα δικαιώματα και ανάλογες ποσοτώσεις. Με δυο λόγια ήταν νομικά τουλάχιστον ίση με τον άντρα. Ως εκ τούτου είχαμε πιστέψει ότι η αντρική βία κατά των γυναικών, που σήμερα κάπως ρετουσάρεται πίσω από τον χαρακτηρισμό της «ενδοοικογενειακής βίας», ήταν κατάλοιπο άλλων εποχών και ενδεχομένως να επιβίωνε στη βαθιά επαρχία και σε κοινωνικά στρώματα στοιχειώδους μόρφωσης. Κούνια που μας κούναγε. Το ξύλο επιβίωνε ακόμα και στα αστικά σαλόνια των μεγάλων πόλεων. Απλώς τα στόματα ήταν κλειστά, όπως και τα παντζούρια.

Με την είσοδο στην ΕΕ και τον αλματώδη αστικό εκσυγχρονισμό πιστέψαμε ακόμα πιο βαθιά ότι είχαμε εγκαταλείψει τις «ανατολίτικες» συνήθειες και ότι η ενδοοικογενειακή βία είχε εκλείψει. Τα γεγονότα και πάλι μας διέψευσαν. Η έμφυλη βία καλά κρατούσε και μάλιστα σχεδόν χωρίς συνέπειες. Ακόμα και η νομοθεσία την αντιμετώπιζε, μέχρι χτες τουλάχιστον, χαλαρά. Με μια σκανδαλώδη συγκατάβαση. Σαν να μην τρέχει κάτι σοβαρό. «Κάποια κοπελιά άρπαξε μπουκέτα από τον σύντροφό της. Ε και;» Μόνο που δεν περιορίζεται στα χαστούκια, αλλά προχωρά σε βαριές κακώσεις, ακόμα και σε φόνο. Τον είπαμε γυναικοκτονία. Η Ελλάδα είχε την υψηλότερη αύξηση στην Ευρώπη στις γυναικοκτονίες το 2021 με ποσοστό 187,5%, καθώς από 8 περιστατικά το 2020 καταγράφηκαν 23 το 2021. Το 2022 έγιναν 24, αλλά το 2023 έπεσαν στα 13. Το 2024 μέχρι στιγμής έχουμε 6. Το ξύλο όμως συνεχίζει να πέφτει απτόητο. Η πρόσφατη περίπτωση του «διάσημου» δικηγόρου και οι νομοθετικές παρεμβάσεις του υπουργού Γ. Φλωρίδη άνοιξαν και πάλι τη συζήτηση.

Ο άντρας ως κατακτητής και η γυναίκα ως λάφυρο

Ο παθολογικός ναρκισσισμός είναι η αιτία της έμφυλης βίας και δεν θεραπεύεται ούτε με την άνοδο του βιοτικού επιπέδου ούτε με τον εκσυγχρονισμό των κοινωνικών δομών. Η αξίωση ισχύος του «άρρωστου» αρσενικού επί της συντρόφου του, ο έλεγχος της προσωπικότητας, της κοινωνικής και σεξουαλικής ζωής της, η παραδοχή ότι αυτός είναι ο απόλυτος μονάρχης της οικογένειας, ο σεβασμός που πρέπει αυτή να δείχνει προς αυτόν, ενώ το αντίστροφο είναι προαιρετικό. Ο άντρας ως κατακτητής και η γυναίκα ως λάφυρο. Ακόμα; Και όμως ακόμα, ίσως για πάντα. Και φυσικά στο τέλος αυτής της διαδρομής το γνωστό σταυροδρόμι. Θα πάρετε τη βία ή μήπως την αυτοκαταστροφή; Συνήθως συνυπάρχουν και τα δύο σε ένα μονοπάτι που οδηγεί στην κατνηφία τη μεγάλη. Και μαζί με τους πρωταγωνιστές κατρακυλούν και τα παιδιά τους.

Μα υπάρχουν ακόμα το 2024 τέτοιες απαραιτήτως αντιλήψεις; Νομίζαμε πως όχι, αλλά κοιμόμασταν τον ύπνο του δικαίου. Και όταν σκάνε τα γεγονότα πέφτουμε δήθεν από τα σύννεφα. Η γυναίκα μπορεί να φέρνει περισσότερα λεφτά στο σπίτι, μπορεί να έχει υψηλότερη μόρφωση από τον άντρα, μπορεί να αντιμετωπίζει πιο επιδέξια τις κρίσεις μιας σχέσης ή μιας οικογένειας, αλλά για κάποιους, έστω και λιγότερους, δεν παύει να είναι κατώτερη και δεν μπορεί να τους κοιτάζει στα μάτια. Και όταν παραβαίνει πανάρχαιους άγραφους νόμους, ξεσπά η βία ως η έσχατη δήθεν προσπάθεια αποκατάστασης των ισορροπιών. Πάντα με «αγάπη» βέβαια, όπως συχνά λέγεται, ενώ το μίσος ξεχειλίζει απ' όλες τις μπάγκες.

«Γιατί δεν φεύγει»

Συχνά ακούγεται το γνωστό «μα γιατί κάθεται και τις τρώει», «γιατί δεν φεύγει». Ακούγεται όμως και το αντίθετο «κάνε υπομονή αφού σ' αγαπάει», «μη χαλάσεις το σπιτικό σου», «βρείτε μια λύση», «δεν θα το ξανακάνει». Ενώ είναι σίγουρο ότι θα το ξανακάνει. Η γυναικεία υποχωρητικότητα έχει μια ιστορία, είναι στοιχείο της παράδοσης, χαρακτηριστικό της παλιάς Ελλάδας και φαντάζει ολίγον ντεμοντέ στη σύγχρονη εποχή. Έλα όμως που δεν είναι εύκολο. Διότι υπάρχει στο θύμα ένα συναίσθημα που κόβει τα πόδια και αυ-

τό λέγεται «φόβος». Και με τον φόβο ο αγώνας είναι δύσκολος. Ειδικά όταν ξέρεις ότι είσαι τελείως ακάλυπτη παρ' όλα όσα λέγονται. Από τη στιγμή που ο δικός σου βάρβαρος κυκλοφορεί ελεύθερος, ούτε το αστυνομικό τμήμα ούτε το panic button ούτε τα ασφαλιστικά μέτρα μπορούν να εγγυηθούν τη σωματική σου ακεραιότητα. Τουλάχιστον στο 100%. Το λυσσασμένο θηρίο, αν σε ψάχνει, θα σε βρει και θα «πληρώσει» για το δικαίωμά σου να ζεις ελεύθερη εντός γάμου ή σχέσης. Ίσως και με τη ζωή σου. Η Κυριακή Γρίβα σκοτώθηκε με μαχαίρι από τον βίαιο σύντροφό της έξω από την πόρτα του αστυνομικού τμήματος. Μπροστά στον ένοπλο φρουρό. Μετά από αυτό ποια γυναίκα που έχει μπλέξει μπορεί να αισθάνεται ασφαλής;

Όταν ο βίαιος Νάρκισσος δεν θα σε βρει στο σπίτι, συχνά κάνει τον έλεγχο και σε ψάχνει για να επαναλάβει τα κακουρήματά του, για να ταΐσει το θηρίο που έχει μέσα του. Και φυσικά είναι ακόμα πιο πιθανό να ανέβει στην επόμενη πίστα και να φτάσει στον φόνο. Πρέπει να εξαφανιστείς και αυτό είναι δύσκολο σε έναν κόσμο μικρό όπως η Ελλάδα στην εποχή των κοινωνικών δικτύων. Ειδικά όταν υπάρχουν οικογένεια, σόγια, παιδιά, κοινές περιουσίες και δεν συμμαζεύεται. Δύσκολες και ριψοκίνδυνες αποφάσεις. Αλλά δεν κατάλαβα, πρέπει να ζεις καταδιωκόμενη σαν σε αμερικανική ταινία επειδή κάποτε έμπλεξες με έναν τύπο που γουστάρει να σε δέρνει; Γουστάρει, δεν είναι άρρωστος, να εξηγούμαστε. Και γι' αυτό τα μέτρα που εγκαινίασε η κυβέρνηση και άλλα που προτίθεται να εφαρμόσει είναι προς την σωστή κατεύθυνση. Είναι υψηλό καθήκον της Πολιτείας να βοηθά τη γυναίκα να βγει από την επικίνδυνη σχέση ασφαλώς και άμεσα. Και να εγγυηθεί την ασφάλειά της στην υπόλοιπη ελεύθερη ζωή της.

Η έστω και προσωρινή κράτηση μετά από βαριά σωματική βλάβη και πριν το δικαστήριο, ή ο κατ' οίκον περιορισμός με βραχιολάκι είναι μέτρα που θα βοηθήσουν πολλά θύματα να απεγκλωβιστούν και ίσως τιθασεύσει το μίσος των θυτών προς την τέως σύντροφό τους. Ο εγκλεισμός έχει και σωφρονιστικά αποτελέσματα τα οποία κάποιος λησμονούν. Βοηθά τον θυτή να αναστοχαστεί την κακοποιητική του ιστορία και πιθανόν να αναθεωρήσει. Αντιγυρίζει τον φόβο και αυτό είναι σημαντικό. Αλλά βοηθά και το θύμα να οργανώσει την άμυνά του. Αυτού του είδους οι νάρκισσοι είναι συνήθως θρασύδειλοι, όχι θεοί όπως οι ίδιοι νομίζουν. Αν καταλάβουν ότι δεν τους παίρνει και έχουν κάτσει και κάποιο διάστημα στη μπουντρού, ίσως να δουν το αύριο με άλλο μάτι. Τη γυναίκα φυσικά όχι. Αυτό έχει κλειδώσει από νωρίς μέσα τους. Τη μισούν και με αυτό το μίσος θα πάνε. **A**

ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΟ ΘΥΜΑ ΕΝΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΠΟΥ ΚΟΒΕΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΛΕΓΕΤΑΙ «ΦΟΒΟΣ». ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΦΟΒΟ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟΣ.

ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΚΙΝΑ;

Η Ευρώπη απέναντι σε νέες προκλήσεις (μετά τη Ρωσία)

Του ΗΛΙΑ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ

Η απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιβάλει δασμούς στα κινεζικά κατασκευαστικά ηλεκτρικά οχήματα (EV) ήταν αναπόφευκτη και σωστή — ωστόσο δεν λύνει τίποτα.

Ήταν αναπόφευκτη γιατί, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της πολύμηνης έρευνας για τις κινεζικές επιδοτήσεις, οι Ηνωμένες Πολιτείες είχαν ήδη επιβάλει δασμούς 100% στα κινεζικά μεταφορικά μέσα. Χωρίς γρήγορη αντίδραση, η Ευρώπη θα είχε πλημμυρίσει με ακόμη περισσότερα EV από την Κίνα, βλάπτοντας έτσι τα συμφέροντα της εγχώριας (;) κατασκευαστικής βιομηχανίας και τον ανταγωνισμό.

Η απόφαση ήταν η σωστή γιατί τα τιμολόγια, λένε οι Ευρωπαίοι, πρέπει να συμμορφώνονται με τους κανόνες διαφάνειας και να διαμορφώνονται χωρίς τη στρέβλωση των κρατικών επιχορηγήσεων. Η κινεζική εταιρεία BYD, η οποία ξεκίνησε με την ελαφρύτερη αύξηση της τιμής κατά τη διάρκεια των ανατιμήσεων της τελευταίας περιόδου, θέλει να συνεχίσει να μπορεί να εκφορτώνει τα οχήματά της — που παράγονται στην Κίνα — σε τιμές πολύ φθηνότερες από τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά μοντέλα και έχει λόγους να επεκτείνει τις ευρωπαϊκές της δραστηριότητες σε νέες αγορές, ακόμη και στην επιθαρχική Ουγγαρία. Για τον λόγο αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέστησε από την αρχή σαφές ότι προσπαθεί να προστατεύσει την ευρωπαϊκή βιομηχανία χωρίς όμως να πυροδοτήσει έναν ολοκληρωτικό εμπορικό πόλεμο. Δύσκολο, αν όχι ανέφικτο, στον παρόντα χρόνο και κόσμο. Για τον επιπλέον λόγο ότι η βιομηχανία αυτοκινήτων, αντί να στηρίξει την Επιτροπή, καιροσκοπικά κερδοσκοπεί. Αντί να ρίξει τις τιμές, μειώνοντας το συγκριτικό πλεονέκτημα της Κίνας, τις ανεβάζει διερκεώς. Πατί; Μήπως αυξάνουν τα εργατικά; Η μισή βιομηχανία της Μερσεντές βρίσκεται στην Ινδία, και αν θελήσετε να αγοράσετε ένα Fiat, ένα Renault ή ένα Toyota είναι πολύ πιθανόν να έχει κατασκευαστεί στην Τουρκία. Η παγκοσμιοποίηση, εκτός των άλλων, καθιστά σχεδόν ανέφικτα τα ρυθμιστικά μέτρα επί του διεθνούς εμπορίου. Ποιος είναι ο παραγωγός και ποιος ο διανομέας; Υπάρχουν πράγματι γερμανικά ή γιαπωνέζικα αυτοκίνητα; Μην κουράζεστε. Η αγορά έχει δώσει τις δικές της απαντήσεις, πριν οι κυβερνήσεις αποφασίσουν να κινηθούν.

Ένα ενδιαφέρον παράδειγμα είναι το Ηνωμένο Βασίλειο. Καθώς διέρχεται περίοδο εκλογών (Ιούλιος 2024), δεν μπορεί να λάβει σημαντικές αποφάσεις και βρίσκεται σε δίλημμα. Από τη μία θέλει να γίνει ο μόνος εναπο-

Βρείτε το σπίτι
που αξίζει τις
στιγμές σας.
Το δικό σας σπίτι.

Realestateonline.gr

- Άμεση πρόσβαση στα στοιχεία του ακινήτου
- Online προγραμματισμός επίσκεψης
- Αγορά άμεση ή μέσω ηλεκτρονικού διαγωνισμού
- Χρηματοδότηση έως και 80% της τιμής πώλησης

**ΕΘΝΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ**

Η Τράπεζα Σήμερα

μείνας προορισμός στο βόρειο ημισφαίριο με φθνές, κινεζικές εισαγωγές ηλεκτρικών οχημάτων και από την άλλη δεν θέλει να ξεκόψει τελείως από την υπόλοιπη Ευρώπη από την οποία φρόντισε να αποσιωπηθεί.

Ωστόσο, στο γενικό πλαίσιο των πραγμάτων, η πρόσφατη απόφαση της Κομισιόν δεν λύνει τίποτα, επειδή η πραγματική πρόκληση που αντιμετωπίζει η ΕΕ είναι το πώς θα καταλήξει σε μια πολιτική έναντι της Κίνας, εντός της οποίας κινήσεις όπως αυτή με τα EV, μπορούν να πλαισιωθούν από μια ευρύτερη στρατηγική. Αυτό όμως απουσιάζει.

Εισβολή στην Ταϊβάν

Για ολόκληρη την Ευρώπη, είναι καιρός να αρχίσει ο καθορισμός εμπορικών πολιτικών προς την Κίνα στο πλαίσιο της γεωπολιτικής πραγματικότητας που δημιούργησε ο πρόεδρος της, ο Σι Τζινπίνγκ, και όχι η οικονομική θεωρία που διατυπώθηκε στα χρόνια του προκάτοχου του, Χου Τζιντάο, όταν όλες οι εμπορικές διασυνδέσεις μεταξύ Ανατολής και Δύσης προορίζονταν να είναι «win-win». Η Κίνα χτίζει έναν στρατό και ένα ναυτικό που έχουν σχεδιαστεί για να εισβάλουν στην Ταϊβάν, ως το πρώτο στάδιο μιας στρατηγικής για την εκδίωξη των ΗΠΑ από τον δυτικό Ειρηνικό και γιατί όχι και από τις Ινδικές Θάλασσες. Κανείς δεν χρειάζεται πτυχίο κρυπτογραφίας για να λύσει τον γρίφο. Οι υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ πιστεύουν ότι ο Σι έχει θέσει το 2027 ως προθεσμία για να είναι έτοιμος να εισβάλει στην Ταϊβάν και ένας Αμερικανός ναύαρχος είπε στο Κογκρέσο το 2021 ότι το 2027 ήταν πράγματι μια πιθανή προγραμματισμένη ημερομηνία για επίθεση.

Η Ιταλία και η Ελλάδα έπαιξαν πρόθυμα με την πρωτοβουλία Belt and Road (μια ζώνη – ένας δρόμος) παραδίδοντας βασικές λιμενικές υποδομές και μερίδια σε εμβληματικές εταιρείες όπως η Cosco από την Κίνα. Υπό την πρωθυπουργία του Μάριο Ντράγκι, ωστόσο, η Ιταλία επιβράδυνε τη συμμετοχή, προτού η Τζόρτζια Μελόνη τη σταματήσει εντελώς πέρυσι.

Εν τω μεταξύ στη Βρετανία, στην οποία ήδη αναφερθήκαμε, η επερχόμενη (;) κυβέρνηση των Εργατικών έχει την ίδια βασική άποψη με τη συντηρητική προκάτοχό της: κατατάσσει την Κίνα στους «στρατηγικούς ανταγωνιστές» και μάλιστα σε επίπεδο σκληρής δύναμης, αλλά και ως δυνητικό συνεργάτη (!) για την Κλιματική Αλλαγή και την οικονομική ανάπτυξη. Υπόσχεται μια πολιτική «που ταυτόχρονα προκαλεί, ανταγωνίζεται και συνεργάζεται με την Κίνα κατά περίπτωση».

Προβολή ισχύος

Εν ολίγοις, η απουσία μιας ξεκάθαρης ευρωπαϊκής τοποθέτησης ή και μιας ευανάγνωστης εικόνας για τη θέση της Κίνας στον κόσμο, στα 12 χρόνια της διακυβέρνησης του Σι, έχει καταστήσει και τη δική μας ήπειρο θέατρο προβολής της κινεζικής ισχύος. Θα δούμε πόσο κακή ήταν αυτή η ιδέα, μόνο αν συμβεί το χειρότερο. Στο σημείο δηλαδή που η Κίνα θα επιτεθεί στην Ταϊβάν, και τότε κάθε εισηγμένη εταιρεία, κάθε «πρόθυμος» ακαδημαϊκός, κάθε πληρεξούσιος πολιτικός, θα ορμήσει στον δημόσιο χώρο για να δηλώσει ότι «η Κίνα δεν είναι εχθρός μας».

Και με τους δικούς τους όρους μπορεί να έχουν δίκιο. Εάν δεν υπάρχει συνεκτικό όραμα στρατηγικής αυτονομίας και τεχνολογικής κυριαρχίας, και αν τόσοι πολλοί ευρωπαίοι πολιτικοί, πανεπιστήμια και εταιρείες είναι διατεθειμένοι να έρθουν σε συνεργασία με το απολυταρχικό καθεστώς του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος στο Πεκίνο, γιατί να περιμένουμε μια διαιρεμένη ήπειρο να πάρει το ρίσκο της υπεράσπισης μιας χώρας την οποία τα συλλογικά της όργανα δεν αναγνωρίζουν καν;

Για όσους από εμάς θέλουν μια πιο σκληρή γραμμή, θα πρέπει να ξεκινήσουν με ένα όραμα για το μέλλον της Ευρώπης – δυστυχώς, όμως, μέσα σε έναν κόσμο που κατακλύζεται από τις αντιπαλότητες μεγάλων δυνάμεων και την απειλή ενός γενικευμένου πολέμου αυτό απαιτεί επιπλέον προσόντα.

Η Ευρώπη είναι μια ισχυρή, βιομηχανοποιημένη ηπειρωτική οικονομία, με δημοκρατικές αξίες που –συμπεριλαμβανομένων και αυτών των ΗΠΑ– έχουν αποδειχθεί οι πιο ανθεκτικές στη μεταπολεμική εποχή. Καθώς όμως οι «δουλειές» που βασίζονται σε κανόνες κατακερματίζονται, είναι προς το συμφέρον της Ευρώπης να παραμείνει μέλος της πιο ανοιχτής και πολυμερούς έκδοσης του μέλλοντος που μπορεί να δημιουργηθεί.

Έτσι, η στρατηγική αυτονομία είναι ένας στόχος που πρέπει να επιδιωχθεί στο πλαίσιο του υπάρχοντος συστήματος δυτικής συμμαχίας. Ακόμα κι αν ολόκληρη η ΕΕ δεν μπορεί να πειστεί να σταματήσει την Αμερική στην αντιπαράθεσή της με την Κίνα, πρέπει να δείξει ηθικά με ποιανού την πλευρά είναι και να μη βάλει εμπόδια στον δρόμο των ευρωπαϊκών δυνάμεων που επιθυμούν να προχωρήσουν παραπέρα.

Το πιο επείγον και σημαντικό πρόβλημα είναι βέβαια η ρωσική επιθετικότητα. Αλλά αυτό τροφοδοτείται και οπλίζεται με κινεζική τεχνολογία: εάν η Ρωσία επιτύχει μια «παγωμένη σύγκρουση» στην Ουκρανία, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο στρατός της θα επανεξοπλιζόταν από το Πεκίνο.

Επιθετικοί πόλεμοι

Είτε μας αρέσει είτε όχι, η λεγόμενη συμμαχία CRINK (Κίνα, Ρωσία, Ιράν, Βόρεια Κορέα) έχει σχηματιστεί ακριβώς όπως ο αείμνηστος ψυχρο-πολεμικός Zbigniew Brzezinski το προέβλεψε: «έναν “αντιγεμονικό” συνασπισμό που ενώνεται όχι από ιδεολογία

αλλά από συμπληρωματικά παράπονα». Όπως δείχνει η σύγκρουση στην Ουκρανία, και επιβεβαιώνει η επίθεση του Ιράν στο Ισραήλ, η κατεύθυνση του αντιγεμονικού συνασπισμού είναι προς επιθετικούς πολέμους.

Είναι λοιπόν καιρός η Ευρώπη —και πρέπει να συμπεριλάβουμε σ' αυτήν και τη Βρετανία— απλώς να ξυπνήσει. Το αν θα επιβάλει δασμούς 15, 38 ή 100% στα κινεζικά EV δεν έχει σημασία: -όταν μιλήσει ο στρατός, το εμπόριο θα σταματήσει. Επομένως, η διαφορά μεταξύ της «περιφρόνησης» και της «αποσύνδεσης» της οικονομίας της Ευρώπης από την οικονομία της Κίνας είναι ακαδημαϊκή.

Ό,τι αποφασίζει η Ευρώπη πρέπει να πλαισιώνεται από την επιδιωκόμενη κατάσταση ασφάλειας, τη βασική αναξίопιστη θέση των ηγεσιών του CRINK και την τάση τους να χρησιμοποιούν εξωτερική βία ως «λύση» για την εσωτερική αστάθεια. Αυτό που πρέπει δηλαδή να κάνει σήμερα —και θα έπρεπε να έχει κάνει πολλά χρόνια πριν— είναι να οικοδομήσει έναν κλάδο ηλεκτροκίνητων ηλεκτρικών οχημάτων που να υποστηρίζεται από το κράτος και να ελέγχεται από την Ευρώπη. Χρειάζεται να δημιουργήσει βιομηχανικές συμμαχίες και συμμαχίες ήπιας ηγεμονίας σε όλο τον Ινδο-Ειρηνικό, παρόλο που εστιάζει τις δικές της αμυντικές δαπάνες στην ανάσχεση - αποτροπή της ρωσικής επιθετικότητας. Εκτός από την επιστήμη των διεθνών σχέσεων και τη φυσική των μπαταριών λιθίου, πρέπει όλοι να ξαναμάθουμε τα βασικά για τον ρόλο του κράτους. Μα χρειάζονται επίσης πολιτικοί, διπλωματικοί και διοικητικοί υπάλληλοι που να καταλαβαίνουν ότι, ακόμα κι αν η Κίνα δεν είναι εχθρός μας, δεν συμπεριφέρεται ακριβώς ως φίλος μας. **A**

Ο Ηλίας Ευθυμίουπουλος είναι οικολόγος και συγγραφέας. Τελευταίο του βιβλίο η «Barcelona» εκδ. Αλεξάνδρεια

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ

«Ένα εκατομμύριο σπίτια στο πρόγραμμα “Εξοικονομώ” τα επόμενα χρόνια»

Πάνω από ένα εκατομμύριο σπίτια μπορούν να ενταχθούν τα επόμενα χρόνια στο Πρόγραμμα «Εξοικονομώ» βοηθώντας στην οικιακή αναβάθμιση εκατοντάδων χιλιάδων πολιτών. Είναι μία διαδικασία στην οποία έχουν επενδυθεί πάνω από ενάμισι δισ. ευρώ από κοινοτικά κονδύλια και εθνικούς πόρους, που λειτουργεί ευεργετικά για τα νοικοκυριά, το περιβάλλον και την οικονομία. Για τον λόγο αυτόν, το πρόγραμμα πρέπει να συνεχιστεί και να διευρυνθεί.

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Το μέσο νοικοκυριό πετυχαίνει εξοικονόμηση ενέργειας γύρω στο 50% της ετήσιας ενεργειακής του δαπάνης, δηλαδή ουσιαστικά ο λογαριασμός του ηλεκτρικού μπορεί να κοπεί στη μέση.

Όπως μας λέει ο πρόεδρος της ΚΑΝΤΟΡ, Κώστας Καστρινάκης, βασικός σύμβουλος ανάπτυξης και φορέας υλοποίησης του «Εξοικονομώ»: «*Η ελληνική προστιθέμενη αξία φτάνει το 70%. Αυτό το 70% αφορά σε εγχώρια προϊόντα, όπως κουφώματα και ρολά, θερμοπροσώψεις και κλιμακοθερμωσίφωνες, όλα παραγόμενα στην Ελλάδα*».

Να θυμίσουμε πως η πορεία μετάβασης προς τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (GHG emissions) και ειδικότερα σε ό,τι αφορά στις προερχόμενες από τις κατοικίες, στηρίζεται σε δύο πυλώνες: στην υποκατάσταση ρυπογόνων με μη ρυπογόνες ανανεώσιμες μορφές ενέργειας, αλλά και σε εξίσου σημαντικές δράσεις εξοικονόμησης ενέργειας. Εύκολα καταλαβαίνει κάποιος πως είναι αδήριτη ανάγκη να συνεχιστεί και να εμπλουτιστεί το πρόγραμμα από τη στιγμή που παρουσιάζει τόσα οφέλη για νοικοκυριά, επιχειρήσεις και επαγγελματίες.

«*Για να επιτευχθούν οι εθνικοί και ευρωπαϊκοί στόχοι κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050, απαιτούνται σημαντικές επενδύσεις από τον δημόσιο τομέα, τη βιομηχανία, τις επιχειρήσεις, αλλά και τα νοικοκυριά, καθώς το 40% της συνολικής ενέργειας που καταναλώνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση προέρχεται από ιδιωτικές κατοικίες και αφορά κυρίως σε ανάγκες θέρμανσης, ψύξης και ζεστού νερού*» μας λέει ο κος Καστρινάκης και προσθέτει: «*Οι επενδύσεις που θα κληθούν να πραγματοποιήσουν τα νοικοκυριά, πρέπει να τους δίνουν διπλό οικονομικό κίνη-*

τρο: ελκυστική επιδότηση της επένδυσης και ορατή μείωση του κόστους ενέργειας που καταναλώνουν».

Στην Ελλάδα και στις ιδιωτικές κατοικίες που έχουν συνολικό εμβαδόν σχεδόν 500 εκατ. τ.μ., πάνω από το 72% (370 εκατ. τ.μ.) αφορά σε κατασκευές προ του 1990 που απαιτούν αναβάθμιση. Οι μισές από αυτές, μάλιστα, είναι κατασκευές 50 ετών και πάνω, σύμφωνα με τα στοιχεία Eurostat.

Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των κατοικιών ανήκει σε ενεργειακές κλάσεις χαμηλότερες της Δ. Η ενεργειακή αναβάθμιση μιας κατοικίας κατά 3 ενεργειακές κλάσεις (π.χ. από Δ ή Ε σε Β+ ή Β, αντίστοιχα) μπορεί να σημαίνει ακόμη και 40% λιγότερη κατανάλωση ενέργειας. Άρα, οδηγούμαστε σε παραγωγή Εγχώριας Προστιθέμενης Αξίας σε ποσοστά γύρω στο 70%. Με άλλα λόγια, τα Προγράμματα «Εξοικονομώ 2021 και 2023» δημιουργούν αθροιστικά επενδύσεις ενεργειακών αναβαθμίσεων κατοικιών, της τάξης των 2,1-2,2 δισ. ευρώ, εκ των οποίων περίπου 750 εκ. ευρώ αφορούν σε εισαγωγές μηχανημάτων και 1,3-1,4 δισ. ευρώ σε εγχωρίως παραγόμενα προϊόντα και εργασία. Αυτό αντιστοιχεί σε 0,5-1% του ΑΕΠ, σε ετήσια βάση.

Με άλλα λόγια, τα Προγράμματα «Εξοικονομώ 2021 και 2023» δημιουργούν αθροιστικά επενδύσεις ενεργειακών αναβαθμίσεων κατοικιών της τάξης των 2,1-2,2 δισ. ευρώ, εκ των οποίων περίπου 750 εκ. ευρώ αφορούν σε εισαγωγές μηχανημάτων και 1,3-1,4 δισ. ευρώ σε εγχωρίως παραγόμενα προϊόντα και εργασία. Αυτό αντιστοιχεί σε 0,5-1% του ΑΕΠ, σε ετήσια βάση.

«Είναι εμφανής η σημαντικότητα της ενεργειακής αναβάθμισης των ιδιωτικών κατοικιών, τόσο για την τρέπου οικονομία όσο και για το περιβάλλον και την εθνική οικονομία» λέει ο κος Καστρινάκης.

Τα πρόγραμμα «Εξοικονομώ 2021» οδηγεί ήδη περισσότερες από 65.000 κατοικίες σε ενεργειακή αναβάθμιση, κατά τουλάχιστον 3 ενεργειακές κλάσεις, ενώ το «Εξοικονομώ 2023» αναμένεται να προσθέσει ακόμη 50.000 κατοικίες. Αθροιστικά και τα δύο θωρακίζουν ενεργειακά 115.000 κατοικίες, με επιδότηση 50-60%. Αν προστεθούν στις 115.000 κατοικίες και περίπου 50.000 από τα παλαιότερα προγράμματα, τότε μιλάμε για περίπου 175-180.000 ενεργειακά αναβαθμισμένες κατοικίες.

Τα συνολικά κεφάλαια που επενδύθηκαν στα Προγράμματα «Εξοικονομώ 2021» αγγίζουν περίπου το ενάμισι δισ. ευρώ, με βασικούς στόχους την ενεργειακή αναβάθμιση και μείωση του κόστους ενέργειας για νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Το οικονομικό όφελος για το μέσο νοικοκυριό, που θα προέλθει από την εξοικονόμηση ενέργειας, θα φτάσει το 50% της ετήσιας ενεργειακής του δαπάνης, με ανάλογο μείωση των παραγόμενων ρύπων.

«Εκτός από αυτούς τους εξαιρετικά σημαντικούς στόχους, υπάρχει και η πλευρά της εθνικής οικονομίας η οποία συμβάλλει καθοριστικά, επιδοτώντας τις επενδύσεις των ιδιωτών. Τα οφέλη είναι αφενός η μείωση εισαγωγών πετρελαιοειδών και φυσικού αερίου και αφετέρου, κάτι ίσως πολύ σημαντικότερο, η συμβολή των Προγραμμάτων “Εξοικονομώ” στην εθνική οικονομία, μέσω της παραγωγής Εγχώριας Προστιθέμενης Αξίας και της αύξησης της απασχόλησης» λέει ο κος Καστρινάκης.

Τι περιλαμβάνουν τα «Εξοικονομώ»

Τα Προγράμματα «Εξοικονομώ» για τις κατοικίες, αλλά και για τις επαγγελματικές χρήσεις –ξενοδοχεία, μικρές επιχειρήσεις, γραφεία– περιλαμβάνουν:

- αλλαγές κουφωμάτων και ρολών
- εγκατάσταση ηλιακών θερμοσιφώνων
- θερμομονωτικές παρεμβάσεις στο κέλυφος
- τοποθέτηση κλιματιστικών και αντλιών θερμότητας
- εργασία συνεργείων και μηχανικών

Η ενεργειακή αναβάθμιση κατά τουλάχιστον 3 ενεργειακές κλάσεις μιας τυπικής κατοικίας περίπου 100-120 τ.μ., απαιτεί συνολική δαπάνη περίπου 18-20.000 ευρώ και υλοποιείται σε περίπου 18 μήνες.

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΜΙΑΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΚΑΤΑ 3 ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΕΣ ΚΛΑΣΕΙΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ 40% ΛΙΓΟΤΕΡΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Από το ποσό αυτό, περίπου το 10% αφορά σε αμοιβές συνεργείων και μηχανικών. Από το υπόλοιπο 90%, περίπου το 35% αφορά σε εισαγόμενα μηχανήματα, όπως αντλίες θερμότητας και κλιματιστικά, και το 55% αφορά σε εγχωρίως παραγόμενα προϊόντα όπως κουφώματα και ρολά, θερμοπροσόψεις και ηλιακοί θερμοσιφώνες – όλα παραγόμενα στην Ελλάδα.

«Άρα, οδηγούμαστε σε παραγωγή Εγχώριας Προστιθέμενης Αξίας σε ποσοστά άνω του 60-65%. Με άλλα λόγια, τα Προγράμματα “Εξοικονομώ 2021 και 2023” δημιουργούν αθροιστικά επενδύσεις ενεργειακών αναβαθμίσεων κατοικιών της τάξης των 2,2 δισ. ευρώ, εκ των οποίων περίπου 750 εκ. ευρώ αφορούν σε εισαγωγές μηχανημάτων και 1,3-1,4 δισ. ευρώ σε εγχωρίως παραγόμενα προϊόντα και εργασία. Αυτό αντιστοιχεί σε 0,5-1% του ΑΕΠ, σε ετήσια βάση» αναλύει ο πρόεδρος της ΚΑΝΤΟΡ.

Με δεδομένο ότι οι περίπου 160.000 κατοικίες, που έχουν αναβαθμιστεί ενεργειακά μέχρι τώρα, δεν υπερβαίνουν το 4% του συνόλου των κατοικιών που χρήζουν ενεργειακής αναβάθμισης, είναι προφανές ότι τα Προγράμματα «Εξοικονομώ» κτιρίων θα πρέπει να συνεχιστούν για τουλάχιστον 10 έτη ακόμη. Εάν αυτό καταστεί δυνατόν, με τους τρέχοντες ρυθμούς χρηματοδότησης, δηλαδή συνολικές επενδύσεις της τάξης των 2,2 δισ. ευρώ ετησίως, τότε σε βάθος 10ετίας το σύνολο των ενεργειακά αναβαθμισμένων κατοικιών θα ξεπεράσει το 1 εκ. και θα καλύψει πάνω από το 30% του συνόλου κατοικιών της χώρας.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό να σχεδιαστούν, να ενισχυθούν περαιτέρω και να προβληθούν αποτελεσματικά δράσεις και Προγράμματα που θα στοχεύουν στην εξοικονόμηση ενέργειας στις επιχειρήσεις, ειδικά στις μικρομεσαίες. Όλα αυτά προϋποθέτουν καλό προγραμματισμό και σταθερότητα στη διαμόρφωση των κινήτρων σε βάθος χρόνου με συστηματική ενημέρωση της αγοράς, ώστε να προ-

γραμματιστεί οργανωτικά και οικονομικά στις ανάγκες και να συμβάλει στην επιτυχία των Προγραμμάτων.

«Τα αποτελέσματα θα είναι εντυπωσιακά για την οικονομική ανακούφιση των νοικοκυριών, για το περιβάλλον και τις επιχειρήσεις, αλλά και για την παραγωγή εγχώριας προστιθέμενης αξίας, προερχόμενης από εγχώρια παραγωγή και εργασία» προσθέτει ο κος Καστρινάκης.

Τι προβλέπει το Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα

Το Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα (ΕΣΕΚ), σε αρμονία με τους στόχους που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, προβλέπει επενδύσεις και οικονομικά κίνητρα για την ενεργειακή αναβάθμιση και ανακαίνιση των κατοικιών (διαμερισμάτων/ κτιρίων). Το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας υποστηρίζει και χρηματοδοτεί τα έργα και τις επενδύσεις αυτές, που προωθούν τους εθνικούς στόχους για πράσινη μετάβαση.

Η Ελλάδα είναι μεταξύ των ουραγών στο πεδίο αποτροπής της ενεργειακής σπατάλης, ενώ τόσο τα νοικοκυριά όσο και οι επιχειρήσεις πληρώνουν πανάκριβα την ενέργεια.

Τα προγράμματα «Εξοικονομώ», στις διάφορες εκφάνσεις τους, αποτελούν τη ναυαρχίδα της προσπάθειας για τον δραστικό περιορισμό της ενεργειακής σπατάλης και την ενεργειακή αναβάθμιση των κτιρίων στη χώρα.

Οι πρώτες προσπάθειες ξεκίνησαν το 2010-11, με προγράμματα όπως το «Εξοικονομώ Κατ' Οίκον». Υπήρξαν αρκετές αστοχίες, οι οποίες μετατράπηκαν σε μαθήματα και εμπειρίες για βελτιώσεις στη διαχείριση, για να λειτουργήσουν τα σημερινά προγράμματα, «Εξοικονομώ 2021» και «Εξοικονομώ 2023» για τις κατοικίες και «Εξοικονομώ-Επιχειρώ» για τους επαγγελματίες και τις μικρές επιχειρήσεις.

Ποιες εργασίες γίνονται με το πρόγραμμα

Οι παρεμβάσεις που θεωρούνται επιλέξιμες είναι οι εξής:

- Αντικατάσταση κουφωμάτων
- Τοποθέτηση και αναβάθμιση θερμομόνωσης
- Αναβάθμιση συστήματος θέρμανσης/ψύξης
- Σύστημα ζεστού νερού χρήσης, με χρήση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ)
- Παρεμβάσεις εξοικονόμησης ενέργειας όπως εγκατάσταση έξυπνου συστήματος διαχείρισης – smart home, έξυπνα συστήματα διαχείρισης ηλεκτρικών φορτίων, έξυπνα συστήματα ελέγχου της θέρμανσης - ψύξης, έξυπνα συστήματα απομακρυσμένου ελέγχου και παρακολούθησης.

Δικαιούχοι του προγράμματος είναι ιδιώτες και ειδικότερα φυσικά πρόσωπα που έχουν εμπράγματο δικαίωμα (πλήρη κυριότητα / επικαρπία / ψιλή κυριότητα) σε επιλέξιμη κατοικία. Περιλαμβάνει πέντε κατηγορίες επιδοτήσεων, από 40% έως 75%, στις οποίες οι ωφελούμενοι εντάσσονται ανάλογα με το εισόδημά τους, όπως αναλυτικά περιγράφεται στην ενότητα 2.2. της Πρόσκλησης.

Δικαίωμα συμμετοχής στο Πρόγραμμα έχουν φυσικά πρόσωπα που διατηρούν εμπράγματο δικαίωμα (πλήρης κυριότητα / επικαρπία / ψιλή κυριότητα) σε επιλέξιμη κατοικία, ενώ δεν μπορούν να κάνουν αίτηση οι δυνητικοί δικαιούχοι του προγράμματος «Εξοικονομώ - Ανακαινίζω για νέους».

Για κάθε επιλέξιμο φυσικό πρόσωπο είναι δυνατή η υποβολή μόνο μίας αίτησης. Επιλέξιμες είναι οι δαπάνες που πραγματοποιούνται μετά την έκδοση του ΠΕΑ της πρώτης ενεργειακής επιθεώρησης (Α΄ ΠΕΑ) και σε κάθε περίπτωση όχι πριν τις 01/02/2020.

Μια κατοικία (μονοκατοικία ή διαμέρισμα), προκειμένου να κριθεί επιλέξιμη, πρέπει να είναι νόμιμη και όχι αυθαίρετη, να χρησιμοποιείται ως κύρια κατοικία και να έχει καταταγεί βάσει του Πρώτου Πιστοποιητικού Ενεργειακής Απόδοσης (Α΄ Π.Ε.Α.) σε κατηγορία χαμηλότερη ή ίση της Γ. **Α**

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

407 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από πνιγμό το 2023, σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Παρατηρητηρίου Θαλάσσιων Ατυχημάτων και Πνιγμών.

67% όσων πνίγηκαν πέρσι στη χώρα μας είναι Έλληνες.

71% των θυμάτων ήταν άνδρες και το 29% γυναίκες.

80% όσων χάνουν τη ζωή τους στη θάλασσα είναι άνω των 60 ετών.

8%-10% των οργανωμένων παραλιών δεν θα καλυφθεί με ναυαγοσώστη φέτος το καλοκαίρι.

15 εκατ. ευρώ είναι το κονδύλι που δίνει πλέον το κράτος στους Δήμους, από 0 παλαιότερα. Οι Δήμοι –κλασικά– υποστηρίζουν ότι τα χρήματα δεν επαρκούν. Η λεπτομέρεια ότι οι περισσότεροι εκκινούν τις διαδικασίες για την πρόσληψη ναυαγοσωστών στα τέλη Μαΐου είναι ασήμαντη «μπροστά στην πάγια αδιαφορία του κράτους».

13 μέλη του πληρώματος της θαλαμηγού «Περσεφόνη» συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν ενώπιον της Δικαιοσύνης, καθώς φέρονται να επέτρεψαν στους επιβάτες να εκτοξεύσουν πυροτεχνήματα που έβαλαν φωτιά στο πευκοδάσος της Υδρας.

17 Καζακστάνοι ήταν οι μισθωτές της θαλαμηγού, η οποία φέρεται να ήταν ναυλωμένη από πακιστανική εταιρεία.

300 στρέμματα θαμνώδους και δασικής έκτασης στον όρμο Μπίστι (σ.σ. ουδεμία σχέση με τον μπουρλοτιέρη της Δημοκρατικής Παράταξης) έγιναν παρανάλημα του πυρός. Το πλήρωμα, που αρνείται τις ευθύνες, δεν είχε ενημερώσει καν το λιμεναρχείο για τη «στάθμευσή» του στον συγκεκριμένο όρμο, όπως όφειλε.

3.000 ευρώ πρόστιμο επιβλήθηκε από την Πυροσβεστική σε άνδρα που έριχνε βεγγα-

© EUROKINISSI / ΔΗΜΟΠΡΟΣΘΕ ΘΑΝΑΣΗΣ

17 μετάλλια κατέκτησε η Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Κολύμβησης του Βελιγραδίου και κατέκτησε τη δεύτερη θέση. Θρίαμβος για μια χώρα που περιβάλλεται από θάλασσα.

5 χρυσά, 8 αργυρά και 4 χάλκινα ήταν η αναλυτική συγκομιδή της χώρας μας.

26 μετάλλια κατέκτησε η Ουγγαρία, μια χώρα με τον ίδιο πληθυσμό με την Ελλάδα, αλλά με την ειδοποιό διαφορά ότι είναι περικλειστη.

λικά στην παραλία του Αγίου Νικολάου στην Αρτέμιδα, δίπλα σε δάσος. Οι Καζακστάνοι που έκαψαν το δάσος επέστρεψαν ανενόχλητοι στη χώρα τους, ενώ αναζητούνται άλλοι που έριξαν βεγγαλικά στην Πάρνηθα και ενώ φυσούσαν άνεμοι 6-8 μποφόρ.

5 χρόνια έμεινε στη βρετανική φυλακή Μπέλμαρς, στο νοτιοανατολικό Λονδίνο, ο Τζούλιαν Ασάντζ, Ιδρυτής της wikileaks. Το πρωί της Δευτέρας ομολόγησε την ενοχή του και αφέθηκε ελεύθερος.

12 χρόνια έμεινε συνολικά «φυλακισμένος». Τα πέντε χρόνια στην πρεσβεία του Ισημερινού στο Λονδίνο.

4 καλεσμένοι παραβρέθηκαν στον γάμο του, ο οποίος έγινε μέσα στην πρεσβεία το 2022.

2x3 ήταν το κελί στο οποίο έμεινε απομονωμένος 23 ώρες κάθε ημέρα.

33% έκτακτος φόρος θα επιβληθεί στα κέρδη των διυλιστηρίων για το 2023, σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση του Υπουργείου Οικονομικών.

300 εκατ. ευρώ προβλέπεται πως θα προκύψουν από αυτήν την έκτακτη εισφορά, χρήματα που θα δοθούν για τη στήριξη των ευάλωτων

ομάδων, αλλά και των συνταξιούχων. Η αδυναμία ελέγχου οδηγεί μοιραία σε πρακτικές σοβιετικού τύπου.

75% «κούρεμα» προβλέπεται για όσους συμπολίτες μας αποφασίσουν να κλείσουν τις εκκρεμείς υποθέσεις τους μακριά από τις δικαστικές αιθουσες. Προθεσμία μέχρι το τέλος του μήνα. Το δόγμα είναι «μην πληρώνετε, άμα σας πιάσουμε, θα περιμένετε και οι συνέπειες θα είναι μικρές».

9 χρόνια συμπληρώθηκαν φέτος από το δημοψήφισμα με ερώτημα αν πρέπει να γίνει αποδεκτή η πρόταση της Ε.Ε., η οποία περιελάμβανε τα έγγραφα «Reforms for the completion of the Current Program and Beyond» και «Preliminary Debt sustainability analysis».

2 ημέρες θα απαιτούνταν για να ξαναοίξουν οι τράπεζες μετά την επιβολή κεφαλαιακών περιορισμών, είχε δηλώσει τότε ο υπουργός Επικρατείας, Νίκος Παππάς. Χρειάστηκαν τουλάχιστον 3 χρόνια για την άρση των περιορισμών.

61,31% έλαβε το ΟΧΙ, το οποίο σύμφωνα με όλους (πλην ΣΥΡΙΖΑ) ισχυριζόμαστε «με έξοδο από τη ζώνη του Ευρώ» (Barrak Obama 2/7/2015). Ακολούθησε η θρυλική kolotoumba.

175 μέρες τον χρόνο δουλεύουμε στην Ελλάδα, για να πληρώσουμε φόρους και εισφορές στο κράτος. Μισάμισά με τον «πατερούλη», δηλαδή.

3 μέρες νωρίτερα από το 2023 ήρθε φέτος η ημέρα φορολογικής ελευθερίας.

6 ημέρες μειώθηκε η φορολογική επιβάρυνση σε σχέση με το 2019, από τις 181 στις 175 ημέρες.

1η μικρότερη φορολογική επιβάρυνση υφίστανται οι Έλληνες μεταξύ των 27 της Ε.Ε. Η κατάστασή μας βελτιώθηκε κατά 10 θέσεις σε σχέση με το 2022.

1 μέτρο θα ανέβει η στάθμη της θάλασσας στην Ελλάδα μέχρι το τέλος του αιώνα, σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας Telegraph.

50 βαθμοί Κελσίου είναι το θερμοκρασιακό όριο που θα ξεπεραστεί σύντομα στην Ευρώπη, σύμφωνα με τον πρώην επικεφαλής του Met Office για την απόδοση του κλίματος, Peter Stott.

1 εκατ. ευρώ (κατά προσέγγιση) βρέθηκε στους λογαριασμούς των εκτελεστών του Πύργου Καραϊβάζ, σύμφωνα με πληροφορίες από την προανάκριση και ενώ χτες ήταν προγραμματισμένη να ξεκινήσει η εκδίκαση της υπόθεσης που αφορά τη δολοφονία του δημοσιογράφου.

5% των Ελλήνων δηλώνει ότι δεν έχει smartphone, σύμφωνα με έρευνα της Focus Bari. Υποπεύομαι ότι δεν ξέρει πως ονομάζεται έτσι.

92% των χρηστών επιλέγει mobile internet. Οι ταχύτητες ίσως ευθύνονται για την αύξηση των αντικαταθλιπτικών.

63% δηλώνει ότι χαζεύει άσκοπα στα social media.

70% έχει κάνει τουλάχιστον μια ηλεκτρονική αγορά στο τελευταίο εξάμηνο.

VERBA VOLANT

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΣΣΕΛΑΚΗΣ

«Ο δικός μου ΣΥΡΙΖΑ δεν θα πάρει ποτέ μαύρα χρήματα». Σε αντίθεση, δηλαδή, με τον ΣΥΡΙΖΑ του προκατόχου και ευεργέτη του. Ο νέος πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζει την «πατροκτονική» παράδοση της Αριστεράς και δείχνει στον Αλέξη Τσίπρα πώς ένιωσε ο Αλέκος Αλαβάνος. Δεν φοβάται, όμως, ότι και ο ίδιος θα βρεθεί στην ίδια αμήχανη θέση, διότι πιστεύει πως η Ιστορία θα τον δικαιώσει και επίσης ότι θα είναι ισόβιος αρχηγός, καθώς είναι αρκετό το να επιμένει ο ίδιος σε αυτό το σενάριο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΑΡΤΑΣ

«Υπήρχε από τότε η κλιματική αλλαγή, αλλά μας το έκρυβαν... Φτάνει με το παραμυθάκι για να δικαιολογήσει τη λαθρομετανάστευση...» Ο El Mago ανακάλυψε ένα απόκομμα εφημερίδας του 1965 που κάνει λόγο για 45,4 βαθμούς Κελσίου στη Λάρισα και ηγείται της τάσης των εγχώριων αρνητών της κλιματικής αλλαγής. Τι τη θέλουμε, κύριε Βασίλη, την επιστήμη; Όλα μπορεί να τα βρει κανείς στο ιντερνέτ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ

«Όλα τα κόμματα έχουν μαύρα, όλα τα κόμματα ενισχύονται, όλα τα κόμματα δέχονται χρήματα από υποστηρικτές». Εξαιρετική δήλωση. Δεν έχει τίποτα να ζητήσει από τη θρυλική δήλωση του ευάλωτου συμπολίτη μας, που διαμαρτύρονταν επί κορωνοϊού επειδή απαγορεύονταν να βγει έξω και να κλέψει. Αμ πώς; Με τον σταυρό στο χέρι θα κερδίσουμε;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

«Πλήρωσε ο Έλληνας αυτό το ακάριστο πλάσμα για να κλειδάξει την Ορθοδοξία! Τέτοια ασεβή δίποδα είναι η ντροπή της Ελλάδας!» Η δήλωση έγινε με αφορμή μια παλαιότερη αναφορά της Μαρίας Σάττι, η οποία απευθυνόμενη στους συνεργάτες της είπε: «Θα πάμε καμιά εκκλησία, ρε μ.... αντίχριστο»; Κρίμα που τέτοια beef δεν βρισκόουν τηλεοπτική στέγη. Ειρήσθω εν παρόδω, κύριε πρόεδρε, ο Έλληνας γράφεται με κεφαλαίο Ε.

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλή

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πελιβαλίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Σύμβουλος Διεύθυνσης Χριστίνα Γαλανοπούλου

Αρχισυνταξία Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)

Editorial Manager Ηλένα Κρητικού

Βοηθός αρχισυντάκτη Τόνια Ζαραβέλα

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίριμης

Social Media Manager Τάσος Ανέστης

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια ύλης Δημήτρα Γκρουσι Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλουτζου, Χριστίνα Κασσεσιάν

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Ανδριωτάκη, Ε. Βαρδάκη, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Ι. Γκομπούζα, Κ. Γλυνιαδάκη, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δήμος, Θ. Ευθυμίου, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Μπ. Καλογιάννης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κασσαπλή, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Ε. Μιχαηλίδου, Γ. Μπελεσιώτης, Α. Μπρουτζάκη, Γ. Νένης, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσόκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφυλλίου, Μ. Τσιλιπάνου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos

LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Creative Manager Θάνος Ψυλλίδης Creative Marketing Manager Λαμπρινή Τρούγκου Branded Content Editor Χάρα Αλεξανδροπούλου

Εικονογραφίες art@athensvoice.gr Φωτο: Θανάσης Καρατζής, Γιώργος Ζαρχώσης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσος, Χρήστος Κιατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραϊκός

Account Directors

Γιώτα Αθανασοπούλου, Κωνσταντίνα Ευθυμίου, Βόννη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director

Άννα Αντωνίου

Direct Market Advertising Managers

Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης, Ελεωνόρα Τζεφρόνη

Advertising & Marketing Director VOICE 102.5 Κική Μαλέρο

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη marketing@athensvoice.gr

Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Ψηφιακή Υποστήριξη Νικόλας Αργυρίου, Αγγελος Καραμανωλάκης

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί- Εκτύπωση

«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.

Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφήμιση: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
VOICE 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369 Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

ATHENS voice

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

INTIMISSIMI UOMO SS24 Το dress code του καλοκαιριού

Ρούχα και beachwear με καλοκαιρινή αύρα αυτοπεποίθησης

Τι επιφύλασε στιλιστικά το φετινό καλοκαίρι για τους σύγχρονους άνδρες; Το 2024 χαρακτηρίζεται από μια εναλλακτική προσέγγιση στην άνεση, στη λεπτή κομψότητα και την πρωτοπορία που προσδίδει μια προσωπική πινελιά στο ντύσιμο. Δεν χρειάζεται κόπο για να ακολουθήσει κανείς τις τάσεις της εποχής. Αρκεί να έχει ως βασική του φιλοσοφία τον δικό του προσωπικό ενδυματολογικό προσανατολισμό σε κάθε επιλογή ή συνδυασμό και να νιώθει ο αυθεντικός του εαυτός μέσα σε κάθε ρούχο.

Στη νέα συλλογή Spring-Summer 2024, η **Intimissimi Uomo**, απευθύνεται στον άνδρα που έχει προτεραιότητα την elegant άνεση χωρίς να χρειαστεί να το προσπαθήσει πολύ. Πρωταγωνιστές της φετινής σεζόν, το λινό και η ίνα par excellence. Τα πουκάμισα αποτελούν κι αυτά, σε όλες τις εκδοχές τους, τα highlights της collection. Θα τα βρεις σε μια μεγάλη ποικιλία σχεδίων και χρωμάτων, με όρθιο γιακά, με λαιμόκοψη Μάο, κοντό ή μακρύ μανίκι και αέρινα υφάσματα και χρώματα που καλύπτουν όλα τα γούστα και τις απαιτήσεις, αλλά είναι και κατάλληλα για τις υψηλές θερμοκρασίες της εποχής. Κομμάτια που προσδίδουν αέρινη κίνηση και λινά-βαμβακερά τζάκετ θα συνοδεύσουν κάθε δροσερό βράδυ είτε στο νησί είτε στην πόλη. Τα κλασικά lightweight λινά t-shirts εμφανίζονται σε μια πιο ανανεωμένη μορφή τους, με pop αλλά και γήινα χρώματα, φωτεινά κίτρινα, κόκκινα, γαλάζια, αλλά και καφέ, λαδί, navy blue και αποχρώσεις της terracotta που θα ταιριάζουν σε κάθε είδους ντύσιμο, διάθεση, περίπτωση κι ώρα της ημέρας.

Στη νέα beachwear συλλογή AK24 της, η Intimissimi Uomo καλωσορίζει το νέο υλικό που στεγνώνει εύκολα και γρήγορα για να πας και τη βόλτα σου μετά τη βουτιά, χωρίς να έχεις το άγχος της υγρασίας. Κεντημένα boxer shorts μαγιό, σε πολύχρωμα καλοκαιρινά σχέδια, αλλά και μονόχρωμα boxer shorts μαγιό είναι διαθέσιμα και για τους μικρούς φίλους στην παιδική εκδοχή της συλλογής.

Η βασική φιλοσοφία του ιταλικού brand ήταν και είναι ανέκαθεν προσανατολισμένη στην αξία της υψηλής ποιότητας και της κομψότητας συνδυάζοντας το κλασικό στιλ με τις σύγχρονες τάσεις και δίνοντας βάση στη λεπτομέρεια. Στόχος της, η ανάδειξη της προσωπικότητας του κάθε άνδρα που θέλει να ξεχωρίζει αλλά και να συμβαδίζει με την εποχή του, χωρίς να χρειαστεί να νιώθει άβολα μέσα στα ρούχα του.

Φέτος το καλοκαίρι, ντύσου η καλύτερη εκδοχή της προσωπικότητάς σου, ανάλογα με τη διάθεσή σου, χωρίς να σε βαραίνει τίποτα. Στη νέα συλλογή της Intimissimi Uomo θα βρεις ρούχα, αλλά και beachwear για κάθε ώρα. Τώρα κινείσαι με φινέτσα κι άνεση από το πρωί στην παραλία μέχρι και το βράδυ στο μπαράκι ή στο cocktail, στην πόλη, στο νησί, στο βουνό ή στη θάλασσα. **Dress fine and comfortable and enjoy your summer!**

Ανακάλυψε τη νέα συλλογή στα καταστήματα και online στο [intimissimi.com](https://www.intimissimi.com)

intimissimi
UOMO

η ΔΥΝΑΜΗ της ΦΑΝΕΛΑΣ

Πώς οι επιχειρήσεις μπορούν να παραμένουν επίκαιρες στο πέρασμα του χρόνου;

Ο γενικός διευθυντής Επικοινωνίας και Βιωσιμότητας της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, Θέμης Χασιώτης, αναλύει τη σημασία του να «παίζεις για τη φανέλα» και στο εργασιακό περιβάλλον, ως αντιπροσωπευτικό σύμβολο ομαδικού πνεύματος, ενότητας και αφοσίωσης.

Προχωρώντας σε έναν εκ νέου ορισμό του τι σημαίνει «προσωπικό όφελος» και «κοινό όραμα» για έναν εργαζόμενο, εστιάζει στον πραγματικό λόγο που εταιρείες, όπως η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, καταφέρνουν να παραμένουν επίκαιρες και επιδραστικές στο πέρασμα του χρόνου.

Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ΑΝΑΔΕΙΧΘΗΚΕ ΓΙΑ 4η ΣΥΝΕΧΗ ΧΡΟΝΙΑ
Ο ΠΙΟ ΕΛΚΥΣΤΙΚΟΣ ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΓΙΑ ΤΟ 2024 ΑΠΟ ΤΗ RANDSTAD HELLAS

Το 2018, σε ένα συνέδριο επαγγελματικής σταδιοδρομίας στη Θεσσαλονίκη, ένας παρευρισκόμενος με ρώτησε: «Ποια είναι για εσάς η ιδανική εταιρεία;» Χωρίς να το πολυσκεφτώ, του απάντησα: «Εκείνη που σε κινητοποιεί να παίζεις και για τη φανέλα». Κάθε κοινότητα, κάθε ομάδα, αλλά και κάθε επιχείρηση έχει τη δική της φανέλα. Έναν συμβολισμό κοινής ταυτότητας, κοινού κώδικα αξιών και κοινών στόχων. Η φανέλα αντιπροσωπεύει το ομαδικό πνεύμα, την ενότητα και την αφοσίωση.

Ο λαός λέει χαρακτηριστικά: «αυτός παίζει για τη φανέλα», θέλοντας να αναγνωρίσει όσους εκπροσωπούν αυτό το πνεύμα. Η έκφραση «**παίζω για τη φανέλα**» σημαίνει κάτι πέρα από το προσωπικό όφελος. Για μένα σημαίνει: «*Να υπηρετείς, με καρδιά και ψυχή, κάτι μεγαλύτερο από σένα, που όμως σημαίνει πολλά για σένα*».

Το μεγαλείο του αθλητισμού

Το πιο αντιπροσωπευτικό παράδειγμα της φράσης «παίζω για τη φανέλα» το ζήσαμε λίγες ημέρες νωρίτερα όταν δεκάδες χιλιάδες φίλαθλοι ελληνικών και ευρωπαϊκών συλλόγων ταξίδεψαν σε κάθε γωνιά του κόσμου, ξεχύθηκαν στους δρόμους, γέμισαν στάδια, εκδήλωσαν τον ενθουσιασμό τους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, πανηγύρισαν τη νίκη της ομάδας τους ή επέστρεψαν απογοητευμένοι έπειτα από μια ήττα. Ανεξάρτητα από καταβολές, τάξεις, φύλα, ανεξάρτητα από το εάν νίκησε ή έχασε η αγαπημένη τους ομάδα, στον απολογισμό που θα κάνουν είναι κερδισμένοι. Πατί όλοι, μα όλοι, βίωσαν ένα σπάνιο και υπερπολύτιμο αίσθημα: Το αίσθημα του «**ανήκειν**». Έ-

νωσαν μέλη μιας ευρύτερης «οικογένειας» που μοιράζεται έναν κοινό σκοπό και, μέσα από την προσπάθεια και την αλληλοϋποστήριξη, κάθε άτομο συνέβαλε για να ωφεληθεί το σύνολο, αφήνοντας στην άκρη το προσωπικό όφελος.

Το αίσθημα του ανήκειν

Οι άνθρωποι έχουν από τη φύση τους την επιθυμία να ανήκουν. Είναι ένα θεμελιώδες κίνητρο που πηγάζει από την ανάγκη για κοινωνική σύνδεση, ψυχολογική ευεξία, ασφάλεια, υποστήριξη. Κι όταν δεν αισθάνονται ότι ανήκουν κάπου (π.χ. σε μια οικογένεια ή σε μια ευρύτερη κοινότητα), εκείνοι θα συνεχίσουν να αναζητούν τρόπους να ενταχθούν και να συνδεθούν με άλλους ανθρώπους. Η φανέλα είναι το ιδανικό μέσο για να επιτύχουμε την ένταξη και να αναδείξουμε το αίσθημα του ανήκειν. Η φανέλα, και οι αξίες που αυτή εμπεριέχει, έχει τη δύναμη να ενώσει. Αν στο επαγγελματικό περιβάλλον κάθε εργαζόμενος κατανοούσε καλύτερα τι πρεσβεύει η φανέλα που φοράει, είμαι βέβαιος πως θα την υπηρετούσε με περισσότερη καρδιά και ψυχή. Με περισσότερο φιλότιμο, πάθος και υψηλό αίσθημα καθήκοντος. Με μεγαλύτερη κατανόηση για το πώς οι πράξεις του μπορούν να επηρεάσουν μια ευρύτερη κοινότητα ανθρώπων και για το πώς οι μεγάλες επιτυχίες έρχονται από τη συνδυασμένη δύναμη.

Επαγγελματικό περιβάλλον, η σκληρή πραγματικότητα

Ενώ λοιπόν στον αθλητισμό η έννοια της φανέλας είναι ευρέως αποδεκτή, στο επιχειρείν η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Σπάνια χρησιμοποιούμε αυτόν τον συμβολισμό για την εταιρεία που εργαζόμαστε. Σπάνια αναγνωρίζουμε παραδείγματα συναδέλφων μας που «υπηρετούν με καρδιά και ψυχή, κάτι που σημαίνει πολλά για εκείνους». Σπάνια συζητάμε για τον ρόλο της φανέλας στο εργασιακό περιβάλλον, παρ' όλο που περνάμε τον περισσότερο χρόνο στην καθημερινότητά μας φορώντας μια φανέλα εργασίας. Ίσως γιατί έχουμε συνδέσει την εργασία αποκλειστικά με την εξασφάλιση του προς το ζην και οτιδήποτε άλλο το θεωρούμε ευ ζην. Ίσως γιατί κάποια στιγμή δοκιμάσαμε «να παίζουμε και για τη φανέλα», αλλά αυτό δεν αναγνωρίστηκε ποτέ επαρκώς. Με μια προαγωγή, με κάποιο μπόνους, με κάποιο βραβείο αναγνώρισης, ακόμα και με ένα φιλικό χτύπημα στην πλάτη. Δυστυχώς, στο επαγγελματικό περιβάλλον η επιβράβευση είναι συνδεδεμένη με την επίτευξη πρωτίστως ατομικών και δευτερευόντως ομαδικών στόχων. Κυρίως ποσοτικών και μετά ποιοτικών. Ανέκαθεν, τα συστήματα αξιολόγησης ήταν φτιαγμένα

«Πόσο πιο αποδοτικό, παθιασμένο, ακούραστο, επινοητικό, αποφασισμένο και ήρεμο σε κάνει το να νιώθεις ότι έχεις δίπλα σου συμπαίκτες που παίζουν για την ίδια φανέλα κουβαλώντας κοινές αξίες με σένα;»

Θέμης Χασιώτης,
Γενικός Δ/ντής Επικοινωνίας
και Βιωσιμότητας της
Παπαστράτος

πρώτα για το άτομο και μετά για το σύνολο. Γιατί, λοιπόν, να νοιαστείς για κάτι μεγαλύτερο από εσένα όταν γνωρίζεις πως δεν θα αναγνωρισθείς ποτέ για τη συνεισφορά σου; Όταν γνωρίζεις πως η καριέρα σου δεν θα επηρεαστεί προς το καλύτερο παρ' όλο που εσύ ανέδειξες τον καλύτερό σου εαυτό;

Η μεγάλη πρόκληση

Η μεγάλη πρόκληση είναι το να καταφέρουμε να δημιουργήσουμε μια αυθεντική, αβίαστη και αμοιβαία επωφελή σχέση μεταξύ εταιρείας και εργαζομένου όπου όλοι θα αισθάνονται, όχι επειδή «πρέπει» αλλά επειδή θέλουν, αληθινή σύνδεση και δέσμευση. Αποσαφηνίζοντας συγχρόνως πως το όφελος που προκύπτει για τον καθένα όταν «παίζει για τη φανέλα» είναι κάτι βαθύτερο, ευρύτερο και πιο ουσιαστικό από τις συνηθισμένες μορφές αναγνώρισης. Συνθέτοντας έτσι μια διαφορετική ερμηνεία του τι σημαίνει τελικά ο όρος «όφελος» για έναν εργαζόμενο.

Άραγε, τι σημαίνει για σένα η ψυχική ευεξία, ο αλληλοσεβασμός, η αφοσίωση, η φροντίδα, η συμπεριληψη, η ανοιχτή επικοινωνία, η εμπιστοσύνη;

Πόσο πιο αποδοτικό, παθιασμένο, ακούραστο, επινοητικό, αποφασισμένο και ήρεμο σε κάνει το να νιώθεις ότι έχεις δίπλα σου συμπαίκτες που παίζουν για την ίδια φανέλα κουβαλώντας κοινές αξίες με σένα;

Πόσο καλύτερη μπορεί να γίνει η καθημερινότητά σου όταν συναναστρέφεται με ανθρώπους, συναδέλφους, συμπαίκτες που, σε μια εποχή ανεξάντλητου –και ψυχικά εξαντλητικού– ατομικισμού, εκείνοι επιμένουν να παίζουν ομαδικά;

Τα παραδείγματα των πιο επιτυχημένων

ομάδων στον αθλητισμό, επιβεβαιώνουν ξανά και ξανά πως αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος να κερδηθούν ματς, πρωταθλήματα και οι ομάδες να διατηρήσουν την επιτυχία τους στον χρόνο.

Η διαχρονική αξία της εταιρικής κουλτούρας

Στις 19/6/2024 οι εργαζόμενοι της Παπαστράτος είχαμε την ευκαιρία να συναντηθούμε όλοι μαζί, όχι όμως για μια συνηθισμένη συνάντηση στρατηγικής ούτε για να ανακοινώσουμε κάποιο νέο. Η επικεφαλίδα της συνάντησής μας είχε τον τίτλο «**Κουλτούρα**». Ο υπότιτλος τη λέξη «**Αξίες**». Με απλά λόγια, συζητήσαμε για το τι τελικά πρεσβεύει, αλλά και τι δεν πρεσβεύει η δική μας φανέλα.

Για μια ολόκληρη ημέρα τον λόγο είχαν οι εργαζόμενοι της εταιρείας, που μοιράστηκαν συναισθήματα, ιστορίες, εμπειρίες εύκολες, αλλά κυρίως δύσκολες από το δικό τους επαγγελματικό ταξίδι.

Τόσο αληθινά και τόσο ανοιχτά που συνειδητοποίησα γιατί τελικά αυτή η φανέλα των 93 ετών, που την έχουν φορέσει δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, καταφέρνει να παραμένει σχετική μέσα στα χρόνια.

Γιατί προσαρμοζόταν κάθε φορά στο περιβάλλον και συγχρόνως διατηρούσε αναλλοίωτες τις αξίες που την έφτιασαν μέχρι εδώ:

Να νοιαζόμαστε -

Να γινόμαστε καλύτεροι

ΜΑΖΙ -

Να αλλάζουμε το παιχνίδι

ΓΙΩΡΓΟΣ

MAY MIRO

Ψ

PIA

ΔΗΣ

Συνέντευξη από τον πολυβραβευμένο
μοντέρ που τα τελευταία χρόνια
συνεργάζεται με τον Γιώργο Λάνθιμο

**Το μοντάζ όπως
το αισθάνομαι
ως «βοηθός»
του δημιουργού**

Του ΑΝΤΩΝΗ ΠΑΓΚΡΑΤΗ

Ποιοί είναι οι αφανείς καλλιτέχνες του μοντάζ που «πετάνε» χιλιόμετρα φιλμ ή εκατοντάδες χιλιάδες καρτέ; Ο Χίτσκοκ σχεδίαζε μέχρι την παραμικρή λεπτομέρεια στο γύρισμα και τα πλάνα της ταινίας. Δεν άφηνε πολλή δουλειά στον μοντέρ του. Ακόμα όμως και σ' αυτήν την ακραία περίπτωση σχεδιασμού, η επιλογή και κυρίως η διάρκεια των πλάνων των σκηνών αποτελεί έργο ενός ανθρώπου, του μοντέρ. Ο όρος μοντάζ εισήχθη στον κινηματογράφο από τον Σεργκέι Αϊζενστάιν και τους Σοβιετικούς σκηνοθέτες της εποχής του ως συνώνυμο της δημιουργικής επεξεργασίας και ξεχωρίζει από τη συνήθη ονομασία editing που χρησιμοποιείται στον χολιγουντιανό κινηματογράφο. Είναι χαρακτηριστικό ότι η χρήση του όρου montage sequence στη χολιγουντιανή ορολογία είναι δανεισμένη από τη σοβιετική σχολή του μοντάζ για να περιγράψει την τεχνική διαδικασία μίξης πλάνων και να την ξεχωρίσει από τη διαδικασία του editing.

Ο **Γιώργος Μαυροψαρίδης** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1954. Είναι απόφοιτος της δραματικής σχολής «Θεατρικό Εργαστήριο» (1975) και του «London International Film School» (1978). Από το 1980 και μετά έχει μοντάρει περισσότερες από 100 μικρού και μεγάλου μήκους ταινίες, καθώς και πολλές διαφημιστικές. Η πολύχρονη συνεργασία του με τον **Γιώργο Λάνθιμο** τού απέφερε πολλές διακρίσεις: είχε προταθεί για το Όσκαρ του μοντάζ της ταινίας «*Η ευνοούμενη*» με την οποία απέσπασε το βραβείο μοντάζ των American Cinema Editors (στην κατηγορία κωμωδία) και για την οποία ψηφίστηκε καλύτερος Ευρωπαίος Μοντέρ 2019. Ήταν επίσης υποψήφιος για Όσκαρ με την ταινία του Γιώργου Λάνθιμου «*Poor Things*». Η επόμενη συνεργασία τους στο «*Ιστορίες καλοσύνης*» έκανε πρεμιέρα στο φεστιβάλ των Καννών και βγήκε στις αίθουσες στις αρχές του καλοκαιριού.

Στην αρχή της συζήτησής μας, ο Γιώργος Μαυροψαρίδης εξηγεί τη βασική επιδίωξη ενός κινηματογραφικού έργου: «*Η συγκίνηση είναι κάτι παραπάνω από την κίνηση (συνκίνηση), όπως διακρίνεται ετυμολογικά. Επομένως, ο ρυθμός της παρουσιάσεως είναι πολύ σημαντικός. Η συγκίνηση, με άλλα λόγια, είναι η ταύτιση του θεατή με αυτό που βλέπει. Αυτό είναι το δύσκολο και το ενδιαφέρον, να χτίσει ο θεατής μέσα του τον κόσμο που του προσφέρεις. Ο κώδικας πρέπει να είναι αναγνωρίσιμος. Στη «Μισαλλοδοξία» του Ντ. Γ. Γκριφιθ (1916) υπάρχει μια σκηνή όπου οι κυρίες της καλής κοινωνίας ηλπιάζουν για να πάρουν το μωρό από την πρωταγωνίστρια. Ο πόνος εκφράζεται από το κοντινό πλάνο ενός χεριού που κρατάει το καλτσάκι του μωρού».*

—**Πόση ώρα αφιέρωνεις το εκάστοτε πλάνο για να πετύχεις τη συγκίνηση που θέλεις;** Είναι περισσότερο ενστικτώδης παρά λογική επεξεργασία. Η γνώση αυτή βρίσκεται μέσα μου, ως ένα είδος εμπειρίας. Φαίνεται να γίνεται αυτόματα, αλλά έχουν προηγηθεί έτη εργασίας.

—**Προϋπόθεση ενός καλού μοντάζ είναι η εμπειρία; Τι γίνεται με τους αρχάριους;** Το ταλέντο και η γνώση είναι σημαντικά, αλλά η εμπειρία που κερδίζεται με τον χρόνο και την εξάσκηση είναι το αντίστοιχο της αναπνοής. Τη στιγμή που γίνεται δεν έχεις τη συνειδησή της. Εκ των υστέρων μπορείς να δικαιολογήσεις τον τρόπο.

—**Εάν το υλικό των γυρισμάτων δεν εξυπηρετεί την έμφυτη, κατά μια έννοια, έκφραση του χρόνου της συγκινήσεως που θέλεις να πετύχεις, τι κάνεις; Μπορείς να ζητήσεις από τον σκηνοθέτη να προσθέσει κάποια σκηνή;** Δεν το κάνω, δεν είναι η δουλειά μου. Προσπαθώ με το υλικό που έχω. Εξάλλου μπορώ να πετύχω την εικόνα που θέλω με διαφορετικούς τρόπους. Για παράδειγμα, σε ένα διαφημιστικό χρειάζοταν η ανάδυση μιας γοργόνας. Δεν ήταν δύσκολο με το κοντινό πλάνο μιας ουράς που αναδύεται από τη θάλασσα σε συνδυασμό με το κοντινό του αναδυόμενου προσώπου να επιτευχθεί η παρουσία μιας γοργόνας στο μυαλό του

θεατή, καθώς το μακρινό πλάνο που είχε γυριστεί δεν το απέδιδε πειστικά. Ο συνειρμός του θεατή δημιουργεί την απαραίτητη ολοκληρωμένη εικόνα. Το μοντάζ είναι σύνθεση, αλλά κυρίως αφαίρεση. Στην περίπτωση των μονοπλάνων στον κινηματογράφο τα πράγματα γίνονται περισσότερο πολύπλοκα. Ο θεατής δεν έχει υπομονή για τον πραγματικό χρόνο στον οποίο υποχρεώνει ένα τέτοιο μοντάζ. Συνήθως αρέσκειται στις γρήγορες και ποικίλες σκηνές ως αφήγηση μιας ταινίας, επομένως ο σκηνοθέτης ουσιαστικά μοντάρει στο πλάνο χωρίς να κόβει.

—**Μίλησέ μου για το μοντάζ του Αϊζενστάιν. Τις συγκινήσεις προηγείται μια θεωρία για την αντίληψή της;** Φυσικά. Υπάρχει πάντοτε από τη μεριά του δημιουργού μια θεωρία του για το πώς οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται τον κόσμο και πώς ο δημιουργός είτε θα τον ικανοποιήσει με τον συνήθη τρόπο που αυτός αντιλαμβάνεται την πραγματικότητα είτε θα του τον ανατρέψει. Και βέβαια δεν συμφωνούν όλοι στον τρόπο αυτόν. Ας πούμε για τη διαφορά ανάμεσα στον Πουντόβκιν και στον Αϊζενστάιν. Και οι δύο ήταν μαθητές του Λεβ Κουλέσοφ. Για όλους το ζητούμενο ήταν ο τρόπος που επιτυγχάνεται η συγκίνηση. Η Σοβιετική επανάσταση είχε απομακρύνει τους υπάρχοντες κινηματογραφιστές οπότε οι εναπομεινάντες εκπαιδευόνταν στις ταινίες που έβρισκαν στον διεθνή κινηματογράφο. Έκοβαν τις κόπιες από τις ταινίες του Γκριφιθ και δοκίμαζαν άλλους τρόπους μοντάζ. Δηλαδή άλλους τρόπους αφήγησης. Ο Πουντόβκιν πίστευε ότι ο θεατής χτίζει την αφήγηση κομμάτι κομμάτι για να δημιουργηθεί ένα οικοδόμημα.

—**Ο χρόνος είναι γραμμικός;** Ναι, τις περισσότερες φορές. Όμως το σημαντικό στοιχείο για τον Πουντόβκιν, εκτός από το κτίσιμο της αφήγησης με ξεχωριστά πλάνα που συνθέταν ένα όλον της γνωστής πραγματικότητας, ήταν ο μετωυμικός χαρακτήρας της κινηματογράφησης. Τα ανθρώπινα συναισθήματα μεταφέρονται σε πλάνα ουρανού. Για παράδειγμα, η κακή διάθεση είναι ένας συννεφιασμένος ουρανός. Ο Αϊζενστάιν από την άλλη μεριά, πίστευε περισσότερο στη σύνθεση και δημιουργία ενός νέου τρόπου σκέψης μέσα από το διαλογικό μηχανισμό θέσης αντίθεσης. Με τη μέθοδο αυτή παρουσίαζε στο μυαλό του θεατή μια καινούργια επαναστατική θεώρηση της πραγματικότητας.

—**Επηρεασμένος από τον Χέγκελ...** Ήθελε, ιδανικά, να κινηματογραφήσει το έργο του Καρλ Μαρξ «Κεφάλαιο» με αυτήν την προσέγγιση. Στην περιβόητη σκηνή του «Θωρηκτό Ποτέμκιν» με το καρτσάκι του μωρού στα σκαλιά της Οδησού, όπου οι στρατιώτες κατεβαίνουν πυροβολώντας και η κυρία κρατάει ένα μωρό στην αγκαλιά της ηγαίνοντας προς το μέρος τους, η συγκίνηση που δημιουργεί έρχεται με την αντιπαράθεση της μηχανικής και βίαιης κίνησης των στρατιωτών προς τα κάτω και της αντίθετης προς τα πάνω κίνησης της γυναίκας που κρατάει στα χέρια το νεκρό παιδί της. Μοντάζ μέσα στο πλάνο, αλλά και

αντιπαράθεση πλάνων για τη δημιουργία συγκίνησης που θα οδηγήσει στη νέα θεώρηση και την ανάγκη για επανάσταση.

—**Οι μοντέρ γίνονται σκηνοθέτες;** Κάποιοι το έχουν κάνει με τραγικά, συνήθως, αποτελέσματα. Ο μόνος πετυχημένος που γνωρίζω ήταν ο Ρόμπερτ Γουάιζ, μοντέρ στην ταινία του Όρσον Γουέλς «Πολίτης Κέιν». Έχει σκηνοθετήσει το μιούζικαλ «Γουέστ σάιντ στόρι».

—**Είναι συνήθης φαντασίωση ενός μοντέρ να γίνει σκηνοθέτης;** Δική μου με τίποτα... Έχω συνειδητοποιήσει ότι δεν είμαι στρατηγός. Είμαι πολύ καλός στο να βοηθάω κάποιον.

—**Σε τι συνίσταται αυτή η ικανότητά σου;** Έλα, ντε. Μάλλον έτσι είναι το φυσικό μου, η ιδιοσυγκρασία μου.

—**Ακούγεται πολύ θαρραλέο να δέχεσαι ότι είσαι βοηθός. Ειδικά στην εποχή μας και στη χώρα μας όπου η επιδίωξη του επιτυχημένου είναι στην καθημερινή μας ομιλία.**

Με ενδιαφέρει πολύ η ομάδα. Από μικρός ήμουν σε κόντρα με αυτόν που ήθελε να επιβάλλει με βίαιο τρόπο τις απόψεις του στους άλλους. Μου αρέσει να είμαι ειρηνιστής, να έχω έναν συνδυαστικό ρόλο σε μια ομάδα. Στον κινηματογράφο όσο περνάει τα χρόνια τόσο περισσότερο εμπιστεύομαι το υλικό του σκηνοθέτη, και κατ'επέκταση τον ίδιο και το όραμά του. Πάντως δεν εμποδίζετα η δημιουργικότητά μου στην τεχνική εφόσον υπάρχουν τα πλάνα στο υλικό. Δεν ζητάω από τον σκηνοθέτη να κάνει ένα πλάνο. Ανεκδοτολογικά μπορώ να αναφέρω ότι ζήτησα από το συνεργείο ένα κοντινό πλάνο του ενυδρείου στο «Poor Things» στη σκηνή στη Λισσαβώνα για να έχουμε μια αντίδραση της Μπέλλα Μπάττερ πιο κοντά στο τραγούδι.

—**Η ταινία του Γιώργου Λάνθιμου βραβεύτηκε ως δραματική κομεντί. Τι σημαίνει ο όρος;** Ο διαχωρισμός γίνεται από τους Αμερικανούς για να υπάρξουν περισσότερα βραβεία. Είναι κάπως αυθαίρετος. Το ίδιο για τα βραβεία του μοντάζ. Δεν ξέρω αν έχει κάποια ιδιαίτερη σημασία.

—**Το μοντάζ διαφοροποιείται ανάλογα με το είδος της ταινίας;** Είναι διαφορετικό εάν ο παραγωγός βλέπει την ταινία ως είδος και διαφορετικό εάν είναι προσωπικός ο κινηματογράφος. Τότε κριτήριο είναι η απαίτηση του σκηνοθέτη.

—**Πώς γίνεται το μοντάζ στην κωμωδία;** Προσπαθείς να εκμαιεύσεις από τον θεατή την αντίδραση που θέλεις, να γελάσει.

—**Αυτό το υποδεικνύει ο σκηνοθέτης;** Ξεκινά από το γύρισμα, και έχει προηγηθεί το σενάριο. Ο Τζορτζ Κιούκορ έβαζε μετρονόμο για να επιβάλει στους ηθοποιούς τον ρυθμό που ήθελε. Στην περίπτωση του Λάνθιμου έχουμε προσωπικό κινηματογράφο, όπου το πρώτο κριτήριο δεν είναι η εμφιλολογία σε κάποιο είδος.

—**Όμως ο ρυθμός του λόγου είναι λιγότερο στοιχείο του κινηματογράφου και περισσότερο της ποίησης...** Δεν είναι το μόνο στοιχείο, αλλά, για παράδειγμα, ο ρυθμός του λόγου του Θανάση Βέγγου καθόριζε και το μοντάζ, και όχι το αντίστροφο. Αντιθέτως ή κατά αντιστοιχία,

ο ρυθμός ενός θεατρικού ηθοποιού πιθανώς οδηγεί τον μοντέρ σε άλλες επιλογές. Δηλαδή τον ρυθμό τον προσδιορίζει ο ηθοποιός, ο σκηνοθέτης και σε ένα ποσοστό ο μοντέρ υπό την έννοια ότι θα σεβαστεί τις ιδιαιτερότητες και την ιδιοσυγκρασία των δύο πρώτων παραγόντων.

—**Το μοντάζ στις ταινίες του Αγγελόπουλου;** Εκεί έχουμε μια διαφορετική άποψη. Το μοντάζ περιέχεται εντός του πλάνου. Είναι η σχέση ανάμεσα στα πράγματα. Το πώς αποτυπώνει η κάμερα τον χώρο και κυρίως τον χρόνο και με ποιον ρυθμό. Όμως η προσωπική ματιά του Αγγελόπουλου υπάρχει σε όλα τα πλάνα.

—**Κάθε σκηνοθέτης δεν είναι ο αφηγητής;** Στον χολιγουντιανό κινηματογράφο όσο λιγότερο βγαίνει μπροστά ο σκηνοθέτης τόσο καλύτερο για την ταινία, σύμφωνα με την άποψη που προσπαθεί να επιβάλει ο παραγωγός. Στο Χόλιγουντ υπάρχει σταθερό κριτήριο κινηματογράφησης που έχει μια συνθησμένη ηθική βάση. Αντικειμενικός χώρος, σταθερός οριζοντας ως έκφραση ενός καλού Θεού, μιας αντικειμενικής και πανταχού παρούσης κάμερας που γνωρίζει και μπορεί να μας πάει παντού... Υπάρχει ένα περιβάλλον γνωστό και καθορισμένο, πολύ κοντά στον τρόπο που ο μέσος άνθρωπος «αντικειμενικά» αντιλαμβάνεται τον χωροχρόνο. Η υποκειμενικότητα έρχεται σε δεύτερη μοίρα, είναι κάπως κρυμμένη.

—**Τι εννοείς όταν λες Χόλιγουντ;** Τον κλασικό αμερικανικό κινηματογράφο που άρχισε να αλλάζει μετά τον Όρσον Γουέλς και την ταινία του «Πολίτης Κέιν» (1941). Μέχρι τότε ήξερες ότι θα πήγαινες σε μια κωμωδία για να γελάσεις ή σε μια ταινία τρόμου για να φοβηθείς. Τα πράγματα ήταν ξεκάθαρα. Με τον «Πολίτη Κέιν» παρουσιάζονται διαφορετικές υποκειμενικές αφηγήσεις. Ο Ζιλ Ντελέζ το εντοπίζει σε προπολεμική και μεταπολεμική αφήγηση. Η εικόνα του χώρου και του χρόνου είχαν ένα καθαρό πλαίσιο. Κατά τη γνώμη του αυτό άλλαξε μετά τον Β΄ ΠΠ. Το πρώτο το ορίζει ως εικόνα του χώρου και το δεύτερο ως εικόνα του χρόνου.

—**Δεν έχει προηγηθεί ο Καρλ Ντράγιερ;** Και στον Ντράγιερ είναι ο χώρος το πρωταρχικό στοιχείο. Ανεξαρτήτως της διαφορετικότητας της αφήγησης του Ντράγιερ και των άλλων Ευρωπαίων σκηνοθετών, στο τέλος ο αμερικανικός κινηματογράφος, παρ'όλο που είναι λιγότερο μοντέρνος, επισκιαίνει τις ευρωπαϊκές προσπάθειες κυρίως λόγω της οικονομικής του ευρωστίας. Μετά τον Α΄ ΠΠ κυριαρχεί στην ανοικοδόμηση της Ευρώπης και του κινηματογραφικού της κόσμου. Η οικονομική κυριαρχία του φέρνει έναν τύπο κινηματογράφου για το πλατύ κοινό που πρέπει να είναι ευχαριστημένο.

—**Θα ήθελα να μιλήσουμε όχι για τον χώρο και τον χρόνο της ταινίας καθεαυτής, την εικόνα, τα πλάνα, τον ορίζοντα, αλλά για τη σχέση του κινηματογράφου με τον χρόνο ως πεδίο αισθήματος του θεατή, ο οποίος ανεξαρτήτως του πού παρακολουθεί την ταινία συγκινείται από αυτήν.** Ε, λοιπόν, το editing αφαιρεί πολλές φορές τη διάρκεια του χρόνου από την ταινία, έτσι ώστε ο χρόνος να αποτυπωθεί «ψυχολογικά». Το κλασικό μοντάζ καταργεί την αίσθηση ότι περνάει χρόνος και βγάζει τον θεατή από την αμχανία. Δεν τον αφήνει να

Από μικρός ήμουν σε κόντρα με αυτόν που ήθελε να επιβάλλει με βίαιο τρόπο τις απόψεις του στους άλλους. Μου αρέσει να είμαι ειρηνιστής.

σκεφτεί και να κωνέψει αυτό που βλέπει. Ο μοντερνισμός του '60 που δύο άνθρωποι κάθονται και συζητάνε σε πραγματικό χρόνο —temps morte— δεν ήταν αποδεκτό από τους Αμερικανούς. Έπρεπε να έχουν απαραίτητα μια δράση. Κάτι έπρεπε να γίνεται. Υπό μια έννοια, καταπιέζει το αναπάντεχο που θα μπορούσε να δημιουργηθεί στις αισθήσεις.

—**Όμως το μοντάζ, δηλαδή ένας καινούργιος χρόνος που φέρνει η ταινία, δημιουργεί τη συγκίνηση. Ένα υλικό γυρισμάτων απεικόνισης της πραγματικότητας θα ήταν μάλλον πληκτικό. Η δράση και η επικείμενη αλλαγή συναισθημάτων δημιουργεί τη συγκίνηση.**

Πράγματι, αυτό μπορεί να γίνει με την τεχνική του κοψίματος και του ραφίματος του κλασικού μοντάζ, αλλά μπορεί να γίνει και εσωτερικά. Στις ταινίες με μονοπλάνα του Μπέλα Ταρ ή του Αγγελόπουλου, το μοντάζ γίνεται μέσα στο πλάνο χωρίς να υπάρχει κόψιμο. Η προοπτική της κάμερας αλλάζει και δημιουργεί νέες σκέψεις. Στη σκηνή του «Θιάσου» με την προεκλογική εκστρατεία του Πάγκαλου, το 1951, στην πανοραμική λήψη της κάμερας μπαίνουν Γερμανοί στρατιώτες, και αλλάζει και η χρονική αποτύπωση σε ένα πλάνο. Αυτό το κάνει για να ωθήσει τον θεατή να συσχετίσει ιδεολογικά την εποχή του 1951 με την Κατοχή και τον ναζισμό. Και αυτό χωρίς να αναγκαστεί να κόψει. Στο «1900» του Μπερτολούτσι έχουμε την ίδια λογική. Με μονοπλάνο συνδέει διαφορετικές χρονικές περιόδους της ιστορίας της ταινίας. Ο Μπέλα Ταρ αλλάζει την προοπτική της κάμερας στο πλάνο. Από μακρινό πάει σε μεσαίο πλάνο ή κοντινό. Αυτό δίνει ζωή στην ταινία.

—**Ποιο θεωρείς ως το πιο εκφραστικό μοντάζ;**

Των Σοβιετικών. Είναι μια κουλτούρα, που την βλέπεις ακόμη και στις αφίσες τους. Και, βέβαια, στη λογοτεχνία της εποχής. Αυτό που δίνει μια νέα σύνθεση και ιδέα για το πώς ο άνθρωπος θα μπορούσε να αντιληφθεί τον κόσμο. Ο Αϊζενστάιν έδινε το όνομα «ιερογλυφικά» στη νέα τέχνη του montage. Συνδυάζω δυο-τρία πλάνα που δημιουργούν μια νέα ιδέα. Προσπαθεί να επικοινωνήσει με τον θεατή ανατρέποντας τον τρόπο που σκέπτεται, για να οικειοποιηθεί τις δικές του απόψεις, τις επαναστατικές.

—**Οι ταινίες του Αϊζενστάιν είναι βουβές.**

Υπάρχουν κάρτες ανάμεσα στις εικόνες, αλλά και αυτές χρησιμοποιούνται για τον σκοπό του, που δεν είναι άλλος από την προσπάθεια έκφρασης μιας ολότητας, από τη στιγμή που η κάμερα εξορισμού περιορίζει αφήνοντας μια ημιτελή εικόνα της πραγματικότητας που έχει μπροστά σου. Το μοντάζ πρέπει να βρει μια σχέση του επιμέρους με το όλον.

—**Στην εποχή μας, ποιο από τα δύο είδη υπερσχύει;**

Υπάρχει πάντα η απαίτηση μιας ροής, στην οποία το cut δεν είναι φανερό. Δεν διακόπτεται η συνέχεια στην αντίληψη του θεατή. Από την άλλη μεριά, η άποψη του Αϊζενστάιν είναι να τονίσει το κενό ανάμεσα στις σκηνές, για να δώσει στον θεατή την ώθηση να ερμηνεύσει το νόημα ανάμεσά τους. Απαιτεί τη δική σου παρουσία. Απαιτεί το κενό που θα το γεμίσει ο σκέψη σου, το συναισθημά σου. Γι' αυτό καταργεί όλους τους κανόνες του «σωστού» μοντάζ. Στην περιβόητη σκηνή του «Ποτέμκιν» που αναφέραμε, στις σκάλες της Οδησού, καταργεί κάθε έννοια χώρου και χρόνου αντικειμενικού μπαίνοντας σε μια υποκειμενικότητα, για να δώσει μίαν άλλη διάσταση σε αυτό το συμβάν. Προσωπικά, αυτό το μοντάζ προτιμώ.

—**Η αντιγραφή από τον Ντε Πάλμα της σκηνής των σκαλοπατιών στους «Αδιάφθορους» σε τι αποσκοπεί;**

Ό,τι και η αρχή της Barbie, που αντιγράφει την αρχή του «2001» του Κιούμπρικ. Είναι ένα παιχνίδι, ένα στιλ. Μπορεί να εκβιάζει, υπό μίαν έννοια, την αναγνώριση από τον θεατή ή τους ειδικούς, της σφαιρικής του μόρφωσης και ικανότητας. Δεν έχει την οργανική θέση της ταινίας του Κιούμπρικ, που έπρεπε να δείξει την μη καθορισμένη από τον πολιτισμό προοπτική, αυτήν δηλαδή που έχουμε μάθει ως κοινωνικά όντα, όταν παρατηρούμε τον κόσμο και το περιβάλλον.

—**Στην αυτοβιογραφία του «Η τελευταία νιοή», ο Λουί Μπουνιουέλ αναφέρεται στην ύπαρξη ενός explicateur (εξηγητή), που ήταν δίπλα στην οθόνη και είχε καθήκον να εξηγεί στους θεατές τις σκηνές και να τους καθοδηγεί στην περίπτωση που τρομοκρατούνταν από κάτι που δεν καταλάβαιναν ή οι αισθήσεις τους δεν το είχαν συνθησίου — για παράδειγμα, ένα τρένο που ερχόταν καταπάνω τους. Σήμερα, όχι μόνο δεν συμβαίνει κάτι ανάλογο, αλλά επιδιώκονται με τη βοήθεια των υπολογιστών απίθανα πολύπλοκες σκηνές σε σημείο που εάν αυτές δεν υπήρχαν, οι ταινίες να θεωρούνται πληκτικές, συνθησίου.**

Οι εμπειρίες συνηθίζονται και συνεχώς επιδιώκονται νεότερες και πιο ασυνήθιστες. Είναι ένα είδος εθισμού, όπως τα ναρκωτικά. Τώρα με τη virtual reality, ο θεατής είναι μέσα στα πράγματα, δεν βλέπει απλώς από μακριά. Και αυτό γίνεται από κινηματογραφιστές, σεναριογράφους και παραγωγούς, αφηγητές, αλλά πιστεύω ότι ο κόσμος που δημιουργείται στο μυαλό μας με τα μέσα του κι-

νηματογράφου υπερσχύει ακόμη. Και η σημαντική διαφορά είναι ότι η οπτικοακουστική εμπειρία του κινηματογράφου, η σύνδεση μικρών πλάνων με τη μέθοδο του μοντάζ, όπως έλεγε ο Χίτσκοκ, καταφέρνει να δημιουργήσει έναν κόσμο στο μυαλό του θεατή. Να του δημιουργήσει συναισθήματα, να τον κάνει να γελάσει, να κλάψει, να τρομάξει με την ασφάλεια της γνώσεως ότι μπορεί να το σταματήσει όποτε θέλει. Όπως το παιδί που ακούει ένα παραμύθι με τρομακτικά όντα, τα οποία συνήθως το τρομάζουν, αλλά δεν το απειλούν.

—**Γιατί θέλει ένα παιδί να τρομάξει; Εσύ θέλεις να τρομάξεις;**

Όταν ήμουν έφηβος μου άρεσε να βλέπω ταινίες τρόμου. Ένιωθα την αδρεναλίνη, κάποια ζωτικότητα, εγρήγορη. Ίσως να ήταν και η άγνοια των μέσων με τα οποία αυτό επιτυγχάνεται, που βοηθούσε σε μια τέτοια κατάσταση. Τώρα που ξέρω τους μηχανισμούς του τρόμου, δεν μπορώ να φοβηθώ εύκολα, οπότε αυτή η συγκίνηση ξεθωριάζει. Στη νεότητα επιδιώκουμε το επικίνδυνο. Αλλά δεν μπορώ να εντρυφήσω περαιτέρω στους ψυχικούς μηχανισμούς, ενός παιδιού ειδικότερα, που παρακολουθεί με άνεση ένα παραμύθι με μάγισσες και τέρατα. Ίσως κατανοεί και μαθαίνει να αντιμετωπίζει καλύτερα τις δικές του εσωτερικές φοβίες. Πάντως μια καλή ταινία τρόμου σε έφερνε πιο κοντά σε «αληθινή» κατάσταση έντασης.

—**Μήπως είναι ο ασφαλέστερος τρόπος να προσεγγίσουμε τον θάνατο, που είναι το μεγάλο μας θέμα;**

Συμφωνώ. Ο θάνατος είναι ο μεγαλύτερος φόβος. Και το παραμύθι μάς βοηθάει να δούμε τι γεύση έχει. Με απασχολεί πολύ η έννοια του θανάτου. Από πολύ νωρίς. Το είδα σαν εικόνα γύρω στα τέσσερα μου χρόνια. Με σημάδεψε.

—**Τώρα πώς τον αντιμετωπίζεις;**

Οι άνθρωποι που με ξέρουν λένε, ότι γύρω από αυτό κινείται το μυαλό μου.

—**Στο μοντάζ πώς αποτυπώνεται η αγωνία σου αυτή;**

Προσπαθώ να το αντιμετωπίζω ως κάτι περισσότερο από μια απλή περιγραφική αφήγηση, να το δω κάτω από το πρίσμα της υπαρξιστικής φιλοσοφικής προσέγγισης.

—**Όχι, εννοώ εάν κάνουντας ένα καλό μοντάζ απομακρύνεσαι από τη σκιά τους;**

Όταν δουλεύω, δεν μπορώ να τον σκεφτώ γιατί δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει καθόλου.

—**Σε ποια διαδικασία του μοντάζ μπορεί να σου έρθει στο μυαλό;**

Όταν κάναμε το «Ελάφι» (The Killing of a Sacred Deer) ξεκινούσε η ταινία με μια καρδιά που χτυπούσε και κάναμε ένα zoom out (απομακρυνόμαστε με την κάμερα από αυτήν). Μου δημιουργούσε την αίσθηση της ευθραυστότητας της ζωής. Ο πιο οικείος τρόπος για να διαχειρίζομαι αυτό το μεγάλο ερώτημα και πιεστικό αίσθημα είναι να σκέφτομαι ότι η συνείδηση που με κάνει άνθρωπο δεν περιορίζεται ατομικά, αλλά εντάσσεται σε μια ευρύτερη κοσμική συνείδηση που με υπερβαίνει ως άτομο.

—**Ως κατεξοχόν άνθρωπος του χρόνου, ως μοντέρ που είσαι, πώς μπορείς να περιγράψεις τη συνείδησή σου;**

Είναι μέρος μιας κατάστασης που με υπερβαίνει. Δεν μπορώ να κατανοήσω τον χρόνο, γιατί ζω μέσα στο χρόνο. Πιστεύω ότι η συνείδηση υπάρχει μέσα σε όλα, και τα υπερβαίνει όλα.

—**Μα είσαι ο δημιουργός του χρόνου. Μαζί με τον σκηνοθέτη σου, φυσικά.**

Ναι, της υποκειμενικής αντίληψης του χρόνου. Μπορεί ο χρόνος της ταινίας να υπάρξει χωρίς τον θεατή; Φυσικά, οι άνθρωποι είμαστε παιδιά του χρόνου, μπορούμε να έχουμε την όποια υποκειμενική συνείδησή του όντας μέσα σε αυτόν. Τα άλλα όντα αντιλαμβάνονται διαφορετικά τον χρόνο, ίσως γι' αυτό δεν έχουν αίσθηση θανάτου. Εσύ λες ότι ο κινηματογράφος λειτουργεί σαν ένα είδος μηχανής του χρόνου. Αλλά και πριν από αυτόν δεν υπήρχε μια αίσθηση ψυχής, ένας ψυχικός τρόπος βίωσης του χρόνου από τους ανθρώπους;

—**Μια αίσθηση ψυχής μπορεί να υπάρχει, αλλά είναι συνδεδεμένη αποκλειστικά με τον χώρο στον οποίο κινούνται οι άνθρωποι. Δεν μπορούν να πάρουν ένα υλικό 100 ωρών και να φτιάξουν μια ταινία 90 λεπτών δίνοντας το περιεχόμενο που θέλουν. Αυτό το γεγονός συστήνει έναν νέο χρόνο. Βασικός τεχνίτης του δημιουργήματος αυτού είναι ο μοντέρ.**

Ναι, γιατί μιλάμε για την υποκειμενική βίωση του χρόνου. Δεν μπορώ να σου απαντήσω με βεβαιότητα για τον αιώνιο Χρόνο π.χ. γιατί είμαι κι εγώ μέσα στον χρόνο. Με καθορίζει ο χρόνος. Για τον θεατή, αλλά και για μένα, υπάρχουν διαφορές στην αντίληψη του χρόνου. Στο «Ψυχώ» έχουμε τη σκηνή με το μαχαίρι, που συντίθεται από 60 με 70 cuts στη διάρκεια ενός λεπτού, ενώ ακολουθεί μια σκηνή που είναι οκτώ λεπτά περίπου, στην οποία ο πρωταγωνιστής καθαρίζει με τη σφουγγαρίστρα τα αίματα. Και οι δύο «χρόνοι» είναι πολύ γεμάτοι που, και η ένταση της πρώτης και η αργή συνέχεια της δεύτερης, συνδέονται με τη συναισθηματική σου κατάσταση. Επομένως, είναι κάτι σταθερό για μας ο χρόνος ή ανάλογος των συναισθημάτων και της υποκειμενικής του βίωσης;

—**Αυτός είναι ο χρόνος του θεατή. Εσύ πώς τον αντιλαμβάνεσαι; Εσύ που τον φτιάχνεις για να τον προσλάβει ο θεατής με τον τρόπο σου;**

Προσπαθώ να το δω ως μια εμπειρία που πρέπει να την μεταδώσω. Πρέπει να μπω στη θέση του θεατή. Μοντάρω έτσι ώστε να γίνει κατανοητό αυτό που θέλω να πω. Πάντως δεν είναι μια δουλειά μηχανική. Ας πούμε ότι συνδέομαι με έναν ιδανικό θεατή. Δεν μπορεί να υπάρξει ταινία χωρίς θεατή. Όλα γίνονται γι' αυτόν. Η ταινία παίζεται στην οθόνη του μυαλό μου σε κάθε σκηνή της. Και προσπαθώ να δω πώς θα την προσλάβει ο κοινός νους.

—**Είσαι ενεργούμενο του σκηνοθέτη σου;**

Εξαρτάται από τον σκηνοθέτη. Εάν θέσει μια γενική ιδέα και μου ζητηθεί να βρω τον τρόπο να την εφαρμόσω τεχνικά, έχω, όπως καταλαβαίνεις, μεγάλη περιθώρια αυτενεργείας. Έχει τύχει να διαβάσω σενάριο και να μιλήσω με σκηνοθέτη που το μοντάζ ήταν ήδη σχεδιασμένο στο χαρτί. Φυσικά προτιμώ να έχω τη δυνατότητα αυτοσχεδιασμού. Προτιμώ την παραδοσιακή μουσική κλίμακα από τη συγκεκριμένη. Θέλω να έχω τη δυνατότητα μιας πιο προσωπικής σχέσης με τα πράγματα.

—**Η εμπίωση του χρόνου σε τι συνίσταται; Πώς νιώθεις τον χρόνο, εάν φυσικά αποκλείσουμε την περίπτωση της αλλοίωσης των αισθήσεων από ατύχημα, ασθένεια ή ναρκωτικά;**

Επειδή είμαστε μέσα στον χρόνο, δεν νομίζω ότι μπορούμε να τον κατανοήσουμε. Μπορεί σε μια ταινία να νιώσω ότι απλώς περνάει ο χρόνος χωρίς να γίνεται τίποτα ή να νιώσω ότι είναι διεσταλμένος ή συσυσταλμένος. Όταν μια σκηνή δεν έχει μεγάλη σημασία στην εξέλιξη της ιστορίας, δεν θέλω να πιάσει χρόνο.

—**Πέραν της αυτονομίας συνθήκης ενός νέου χρόνου που φέρνει η ταινία, το περιεχόμενο ή μέρος αυτού συνδέει τον θεατή με το παρελθόν και μορφές της κουλτούρας. Η σκηνή στο κατάστρωμα του καραβιού στο «Poor Things» προσιδιάζει στην αντίστοιχη του μυθιστορήματος του Τόμας Μαν «Μαγικό βουνό», το οποίο αποτελεί εμβληματικό Bildungsgroman. Ίσως το πρώτο του είδους να ήταν «Τα χρόνια της μαθητείας του Βίλεμ Μάιστερ» του Γκαίτε. Στη σκηνή συμπυκνώνεται χρόνος δύο αιώνων. Ήταν εσκεμμένο από μέρους σας;**

Από μέρους μου, σίγουρα όχι. Αλλά σίγουρα δεν είμαστε ανεπηρεάστοι από την κουλτούρα μας έστω και ασυνείδητως. Γίνεται μια ανάγνωση του κόσμου και αντιστοίχως εκφράζεται χωρίς απαραίτητα να γνωρίζουμε την προέλευσή της. Ο δημιουργός δεν είναι αυτόνομο μέρος του σύμπαντος. Πάντως, για να επανέλθω στο θέμα του μοντάζ, μοντάρουμε και κομμάτια του χρόνου, όχι μόνο του χώρου. Ήδη το πλάνο του σκηνοθέτη έχει χρόνο μέσα του. Ο χρόνος είναι εσωτερικά στο πλάνο. Το λαμβάνω υπόψη μου. Η ροή του χρόνου στην ταινία δεν εξαρτάται μόνο από το κόψιμο και το ράφιμο των σκηνών. Όμως, αυτό ξεκινάει από τον σεναριογράφο και τον σκηνοθέτη. Δεν είναι αποκλειστικά έργο του μοντέρ. Όλη η εργασία που κάναμε παίρνει σάρκα και οστά στην προβολή. Εκεί φανερώνεται το έργο. Στον χρόνο του μύθου του, που μπορεί να περιλαμβάνει γεγονότα τα οποία μπορεί να αφορούν μια ολόκληρη ανθρώπινη ζωή ή και περισσότερο, και στον χρόνο της πλοκής του που ταυτίζεται με τον χρόνο προβολής της ταινίας.

—**Στην «Ποιτική» ο Αριστοτέλης ορίζει τον χρόνο αυτό ως το διάστημα που δεν θα έχεις ξεχάσει την αρχή του έργου.**

Επειδή, όπως έλεγε ο Αϊζενστάιν, οι χρονικές στιγμές δεν διαδέχονται η μία την άλλη αλλά επικαλύπτονται, ως παλίμψηστο. Δεν ξεχνάς την προηγούμενη εικόνα, την κρατάς για να δημιουργήσεις την επόμενη. Όσο για τη διάρκεια, και ο Χίτσκοκ, πιο χιουμοριστικά, θεωρούσε κατάλληλη διάρκεια μιας ταινίας εκείνη κατά την οποία δεν θα χρειαστεί να πας στην τουαλέτα. **■**

Η οπτικο-ακουστική εμπειρία του κινηματογράφου καταφέρνει να δημιουργήσει έναν κόσμο στο μυαλό του θεατή. Να τον κάνει να γελάσει, να κλάψει, να τρομάξει...

ΖΗΣΕ ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

ΜΕ ΤΑ ΠΙΟ ΔΡΟΣΕΡΑ ΡΟΦΗΜΑΤΑ
ΣΤΑ STARBUCKS®

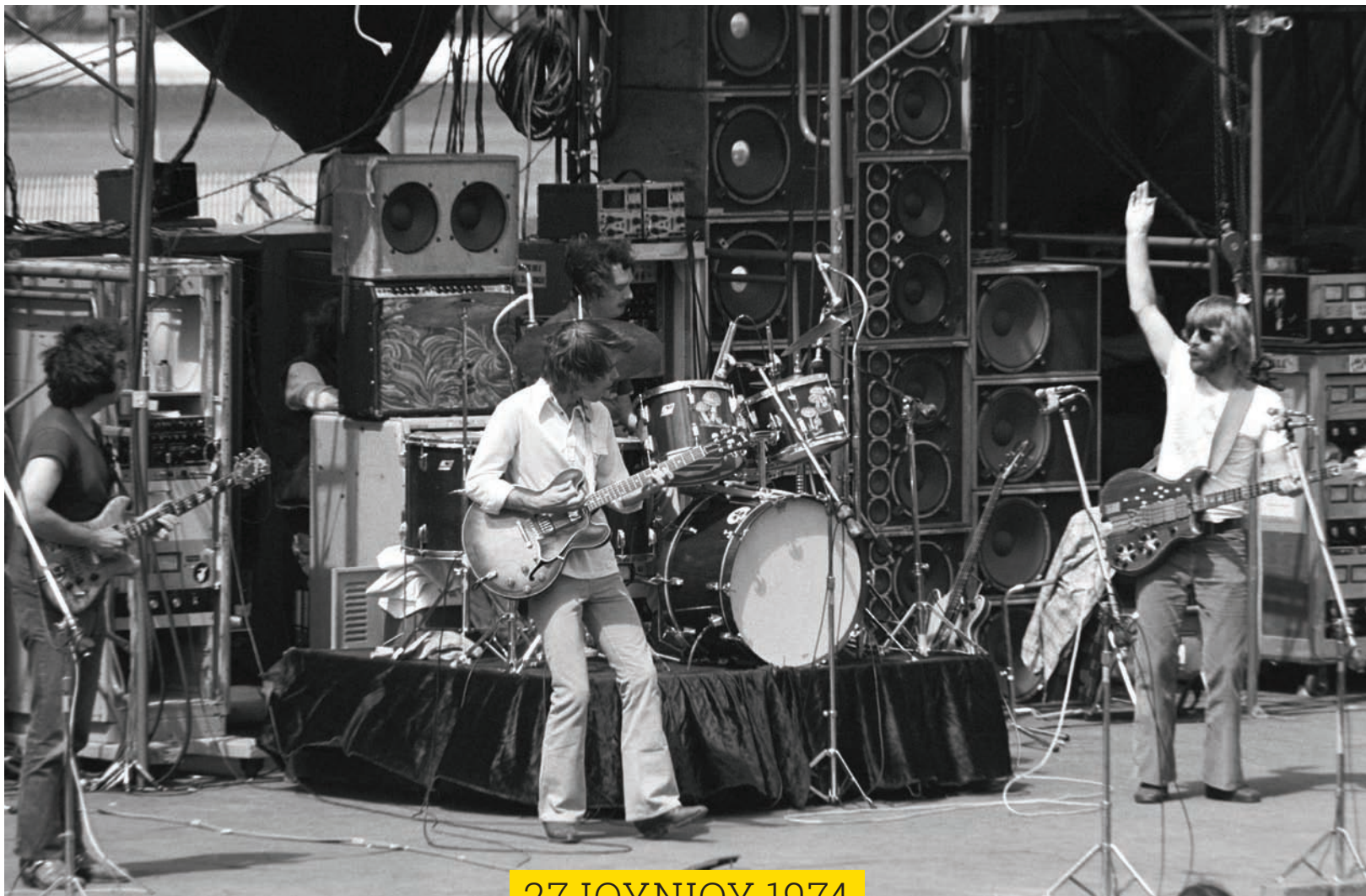
Mango Dragonfruit
Starbucks Refresha®
drink

NEO
Crème Brulée
x
Brown Sugar
Frappuccino®
blended beverage

NEO
Iced White Choc
Pistachio
Oat Shaken Espresso

© KIRK WEST GETTY IMAGES

27 ΙΟΥΝΙΟΥ 1974

From the Mars Hotel

50 χρόνια μετά την κυκλοφορία του άλμπουμ των **Grateful Dead**, έρχεται η Deluxe Edition: 3 CD, 32 κομμάτια

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Είχα διαβάσει για την κυκλοφορία του «*From the Mars Hotel*» στο γερμανικό περι-οδικό *Pop*, αλλά το άλμπουμ άργησε να έρθει στα δισκάδικα της Αθήνας: στις 27 Ιουνίου 1974, λιγότερο από έναν χρόνο μετά το «*Wake of the Flood*», οι Grateful Dead έβγαζαν το έβδομο studio album τους. Εκείνη τη χρονιά, για μένα, για πολλά παιδιά σαν εμένα, οι Dead ήταν η μεγαλύτερη καλιφορνέζικη μπάντα όλων των εποχών: η εκλεκτικιστική τους μουσική και τα πολύωρα αυτοσχεδιαστικά λάιβ είχαν γίνει μέρος της μυθολογίας του Haight-Ashbury, των πειραματισμών του τρόπου ζωής στο Σαν Φρανσίσκο – που ήταν η πόλη των ονείρων μας.

Στο «*From the Mars Hotel*» τα περισσότερα κομμάτια ήταν συνθέσεις του Jerry Garcia –σε στίχους Robert Hunter– δύο του μπασίστα Phil Lesh (που είχε γράψει με τη βοήθεια του ποιητή Bobby Petersen), καθώς και ένα, το «*Money Money*», του κιθαρίστα Bob Weir σε στίχους του cyberlibertarian John Perry Barlow. Αναγκάστηκα να περιμένω ολόκληρο εκείνο το καλοκαίρι, το γεμάτο συνταρακτικά γεγονότα, για να αποκτήσω το βινύλιο, να το ακούσω ξανά και ξανά και να μάθω πού και πώς είχε ηχογραφηθεί. Όταν ήμασταν παιδιά, μας ενδιέφεραν πληροφορίες που ελάχιστα απασχολούν τους σημερινούς μουσικόφιλους: Πού βρισκόταν το Mars Hotel; Ποιος είχε φιλοτεχνήσει το εξώφυλλο; Πατί οι Dead είχαν επιλέξει αυτόν τον τίτλο; Μήπως υπήρχε working title που είχαν απορρίψει; Ποια κάνει back vocals; Η Donna Jean Godchaux; Αχά... Με τέτοιες λεπτομέρειες χτιζόταν η μυθολογία του ροκ που αργότερα θα εμπλουτίζε τις μεγάλες συναυλίες και τα μεγάλα οδικά ταξίδια: «Εδώ οι Dead ηχογράφησαν το “From the Mars Hotel”», «Εδώ φωτογραφήθηκαν για το πίσω μέρος του εξωφύλλου»...

Μερικά από τα κομμάτια του άλμπουμ παρέμειναν στο ρεπερτόριο των ζωντανών εμφανίσεων της μπάντας μέχρι το πικρό τέλος: άκουσα πάνω από μια φορά live το «*Scarlet Begonias*» σε extended-jam κατά το οποίο βρισκόμουν σε κατάσταση ημι-trance· το «*Fire on the Mountain*» και το «*U.S. Blues*» οι Dead τα έπαιζαν συχνά σε ανκόρ. Νομίζω ότι έπαιζαν επίσης το «*Ship of Fools*» και το «*China Doll*», ενώ, σύμφωνα με την παράδοση του συγκροτήματος, το «*Unbroken Chain*» θα το έπαιζαν μονάχα στην έσχατη συναυλία τους – πράγμα που συνέβη στις 9 Ιουλίου 1995. Οι κριτικές για το άλμπουμ, τότε, το μακρινό 1974, ήταν ευνοϊκές: θυμάμαι ότι στενοχωριόμουν όταν ο Robert Christgau ή το *Rolling Stone* έγραφαν μέτριες κριτικές για τις μπάντες που λάτρευα: ευτυχώς, για το «*From the Mars Hotel*», ο

Christgau παραδεχόταν ότι περιείχε κομμάτια που θα θυμόμασταν για πολύ καιρό. Κι αν επέκρινε τον μισογυνισμό των στίχων του «*Money, Money*», χαρακτηρίζοντας τους Dead «πλούσιους χίππς από τον Κόλπο του Σαν Φρανσίσκο», ήταν για να δείξει τον δύσκολο χαρακτήρα του: ο Christgau δεν έλεγε καλό για άνθρωπο· είχε διατηρήσει μια μικρή επιφύλαξη ακόμα και για το «*American Beauty*», που, μαζί με το «*Workingman’s Dead*», μου φαινόταν άλμπουμ σπάνιας σοφίας.

Οι Dead έπαιζαν live το «*From the Mars Hotel*» στην παναμερικανική καλοκαιρινή τουρνέ του 1974 και σε τέσσερα venues του Σαν Φρανσίσκο το 1975, μεταξύ των οποίων στη Winterland. Ύστερα, μπήκαν πάλι στο στούντιο για να ηχογραφήσουν το «*Blues for Allah*», ένα άλμπουμ που έχασα ή ξέχασα: ήμουν πρωτοετής στο πανεπιστήμιο· το περιβάλλον δεν ευνοούσε ακροάσεις Grateful Dead. Ήδη από το δεύτερο μισό του 1974, το ροκ στην Ελλάδα είχε περάσει στην παρανομία: όποιος νομίζει ότι η cancel culture είναι φαινόμενο του 21ου αιώνα, έχει χάσει πολλά ιστορικά επεισόδια. Ως outlaws προσπαθούσαμε να υψώσουμε τη μικρή μας φωνή στον ορυμαγδό των αντάρτικων ασμάτων – δεν ακουγόταν τίποτα· οι κραυγές και τα χειροκροτήματα κάλυπταν όλους τους άλλους ήχους: έχω γράψει πολλές φορές· η εμπειρία ήταν κατά κάποιον τρόπο τραυματική.

Και παρ’ όλα αυτά, εκείνη τη supercalifragilisticexpialidocious χρονιά: κυκλοφόρησε το «*The Lamb Lies Down on Broadway*» των Genesis· το «*Diamond Dogs*» του David Bowie, το «*Apostrophe*» του Frank Zappa· το «*It’s Only Rock’n Roll*» των Stones· το «*The Heart of Saturday Night*» του Tom Waits· το «*Veedon Fleece*» του Van Morrison, το «*461 Ocean Boulevard*» του Eric Clapton, το «*Country Life*» των Roxy Music. Αλλά, τώρα πια ξέρω πως η καλύτερη στιγμή για το ροκ είχε ήδη περάσει – ίσως ήταν το 1971, ή το '72· μπορεί και το 1973 όταν άκουγα σε εκκωφαντική ένταση το «*Let’s Get it On*» του Marvin Gaye.

Οι Grateful Dead πέθαναν πολύ πριν από τον θάνατο του Jerry Garcia. Αν και ήταν από εκείνες τις μπάντες που ξεδίπλωναν τα ταλέντα τους στα λάιβ –οι ζωντανές τους συναυλίες παρέμειναν συναρπαστικές μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1990– έβγαλαν τουλάχιστον έντεκα άλμπουμ που έγραψαν ιστορία: οι περισσότεροι μουσικοί δεν βγάζουν πάνω από ένα. Σ’ αυτή την Deluxe Edition του «*From the Mars Hotel*» περιέχονται κομμάτια από ένα τέτοιο λάιβ στο πανεπιστήμιο της Νεβάντα, στο Ρίνο: το «*Truckin*», το «*Sugar Magnolia*», το «*Me and Bobby McGee*» – το ροκ· η κλασική μουσική του εικοστού αιώνα. **A**

Ας κάνουμε το μέλλον μας πιο πράσινο με... Μπλε!

Με τους Μπλε Κάδους, που βρίσκονται σε κάθε γειτονιά της χώρας μας, μπορούμε να κάνουμε την Ανακύκλωση Συσκευασιών καθημερινή μας συνήθεια.

Εδώ και 23 χρόνια, με συνέπεια και μεθοδικότητα, έχουμε καταφέρει όλοι μαζί να συνεισφέρουμε στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης και την προώθηση της βιωσιμότητας του πλανήτη.

Κάθε υλικό που ανακυκλώνεται στους Μπλε Κάδους, κάθε πόρος που εξοικονομείται, μας φέρνει όλους πιο κοντά σε ένα πιο «πράσινο» μέλλον.

www.herrco.gr
<https://www.facebook.com/mplekadod/>
[hellenic-recovery-recycling-corporation/](https://www.linkedin.com/company/hellenic-recovery-recycling-corporation/)
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ

ΑΝΑΝΤΙ ΜΑΕΣΤΡΟ

«Σε μια εποχή που στην Ελλάδα η κλασική μουσική ήταν... πολύ κάτω στην ατζέντα, ο Καλομοίρης κατόρθωσε, με γνώριμα ακούσματα, να φέρει τον κόσμο πιο κοντά σε αυτό το είδος»

Της ΛΕΝΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Λίγο πριν ανέβει στο πόντιο για να διευθύνει την ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής σε ένα μοναδικό αφιέρωμα στον Μανώλη Καλομοίρη, ο **Κορνήλιος Μιχαηλίδης**, ένας από τους κορυφαίους διεθνώς ανερχόμενους αρχιμουσικούς της γενιάς του, μίλησε στην Α.Υ. για τον μεγάλο Έλληνα μουσουργό, αλλά και για τις δικές του, άκρως ενδιαφέρουσες, δραστηριότητες.

— **Το αφιέρωμα της Λυρικής στον Μανώλη Καλομοίρη ξεκινά με τη Συμφωνική φαντασία από την όπερα «Πρωτομάστορας», τη Σουίτα από το «Δαχτυλίδι της μάνας» και το συμφωνικό ποίημα «Μηνάς ο Ρέμπελος». Υπάρχει ένας άξονας που συνδέει αυτά τα έργα;**

Αυτό που συνδέει όλα τα έργα του Καλομοίρη είναι πάντοτε η γνήσια αγάπη για τη χώρα του η οποία εκφράζεται από το έντονο εθνικό και παραδοσιακό στοιχείο. Έτσι, ακόμα και έργα που δεν συνδέονται άμεσα μεταξύ τους (είναι άλλωστε γραμμένα σε διαφορετικές περιόδους της ζωής του), παραμένουν στιλιστικά αναγνωρίσιμα ακόμα και σε ακροατές που δεν γνωρίζουν το έργο του. Από τα τρία γνωστά έργα που θα ακουστούν πάντως, ξεχωρίζει ο «Μηνάς ο Ρέμπελος», ένα έργο σύνθετο, αλλά πολύ όμορφο –ήταν το αγαπημένο του Μάνου Χατζιδάκι– το οποίο έχει κερδίσει τις εντυπώσεις και στο εξωτερικό. Μάλιστα άρεσε πολύ στον Ροστρόποβιτς που το είχε διευθύνει στην Αμερική.

— **Στη συναυλία θα παρουσιαστούν και δύο εντελώς άγνωστες συνθέσεις του. Τι πρέπει να γνωρίζουμε γι' αυτές;**

Το έργο «Στη λευτεριά της Κρήτης», που θα ακουστεί για πρώτη φορά στη συναυλία, γράφτηκε το 1936, ως τρίτο μέρος του γνωστού τρίπτυχου που συνέθεσε με αφορμή τον θάνατο του Ελευθέριου Βενιζέλου. Όμως δεν παίχτηκε όπως το είχε γράψει. Λόγω του κειμένου του, που δεν ήταν συμβατό με το καθεστώς Μεταξά, αναγκάστηκε να το αντικαταστήσει με κάποιο άλλο. Έ-

τσι, το αυθεντικό τρίτο μέρος του τρίπτυχου δεν παίχτηκε ποτέ! «Ο μαρμαρωμένος βασιλιάς» πάλι, το άλλο –και σημαντικότερο κατά τη γνώμη μου– άγνωστο έργο της βραδιάς, το έγραψε το 1914, σε νεαρή ηλικία και το κατέθεσε στον 2ο Αβερύφειο μουσικό διαγωνισμό. Παρ' όλο που το συγκεκριμένο έργο είχε αναγνωριστεί ως ένα από τα καλύτερα, δεν βραβεύτηκε, με αποτέλεσμα να μην αποκτήσει δημοσιότητα και να μείνει για πάνω από έναν αιώνα στην αφάνεια.

Καλομοίρης decoded

— **Τα έργα του Μανώλη Καλομοίρη χαρακτηρίζονται από μια εννοχοστρωτική και ρυθμική πολυπλοκότητα, ενώ περιλαμβάνουν έντονες αντιθέσεις και δραματικές αλλαγές. Πώς διαχειριστήκατε αυτές τις ιδιαιτερότητες ώστε να τις μεταδώσετε στους μουσικούς και να τις αναδείξετε;** Καθώς είναι η πρώτη φορά που διευθύνω έργα του Καλομοίρη, έκανα εκτενή έρευνα, μιλώντας με μέλη της οικογένειάς του και με ανθρώπους που έχουν μελετήσει το αρχείο του και γνωρίζουν καλά τη μουσική του. Η αλήθεια είναι ότι όταν διαβάζει κανείς την παρτιτούρα, εκ πρώτης όψεως είναι λίγο παραπλανητική. Αν πιας να την ακολουθήσεις κατά τον ίδιο τρόπο που θα αντιμετώπιζες έργα άλλων συνθετών εκείνης της περιόδου, είναι πολύ δύσκολο να επιτευχθεί αυτό που ήθελε ο Καλομοίρης. Ήταν ένας καλλιτέχνης πληθωρικός, ένας άνθρωπος με έντονο συναισθηματικό φόρτο και όλα αυτά έχει προσπαθήσει να τα συμπεριλάβει στην παρτιτούρα του. Εμείς, ως μουσικοί, οφείλουμε να τα αποκωδικοποιήσουμε και κατά κάποιο τρόπο να τα οργανώσουμε, ώστε το αποτέλεσμα να είναι πιο ανάγλυφο. Όμως δεν πρέπει να παγιδευτούμε σε μια «χειρουργική» προσέγγιση και να το απογυμνώσουμε, αλλά ούτε και να επιστρέψουμε σε μια χειμαρρώδη και συναισθηματικά εκτέλεση.

INFO

Αφιέρωμα στον Μανώλη Καλομοίρη 28 Ιουνίου 2024 Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος, Εθνική Λυρική Σκηνή - ΚΠΙΣΝ Ωρα έναρξης: 19.30

— **Ο Καλομοίρης έδινε συχνά πάνω στις παρτιτούρες λεπτομερείς ερμηνευτικές οδηγίες που έπρεπε να ακολουθηθούν πιστά. Στα έργα που θα ακούσουμε υπάρχουν;**

Οι παρτιτούρες του είναι γεμάτες από οδηγίες. Όμως από συνθέτη σε συνθέτη οι ίδιες οδηγίες μπορεί να σημαίνουν εντελώς διαφορετικά πράγματα. Για παράδειγμα, σε μια παρτιτούρα διαβάζεις την ένδειξη «το-νισμός». Για έναν συνθέτη αυτός ο τονισμός μπορεί να σημαίνει κοφτός, σε άλλον πιο πλατύς, πιο αργός, πιο γρήγορος. Έχει δηλαδή να κάνει με την αντίληψη κάθε συνθέτη στη δική του «γλώσσα». Οι ενδείξεις είναι όλες εκεί, αλλά πρέπει να ψάξεις για να βρεις πώς θα τις προσεγγίσεις και πώς θα τις ερμηνεύσεις.

— **Ο Καλομοίρης θεωρείται ο θεμελιωτής της Εθνικής Μουσικής Σχολής. Ωστόσο αρκετοί μελετητές πιστεύουν ότι η εμμονή του στην εθνική ταυτότητα περιορίσε την ανάπτυξη άλλων μουσικών ρευμάτων. Είναι άλλωστε γνωστές οι αντιπαράθεσεις του με τον Νίκο Σκαλκώτα και με άλλους συνθέτες που είχαν διαφορετικές απόψεις για την κατεύθυνση της ελληνικής μουσικής. Ποια είναι η δική σας γνώμη;**

Προφανώς, σήμερα, αντιμετωπίζουμε τον Καλομοίρη στο ιστορικό πλαίσιο στο οποίο υπήρξε. Δεν κρίνουμε τις απόψεις του ούτε κάνουμε ιστορικό αναθεωρητισμό. Ήταν όντως μια πολύ ισχυρή προσωπικότητα, πολύ δραστήριος σε πολλούς τομείς, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής αλλά και της μουσικοκριτικής, είχε ισχυρές απόψεις περί δημοτικισμού, ή περί εθνικής σχολής, για το πώς θα πρέπει να εξελίσσεται η μουσική – θέματα με αρκετά μεγάλη βαρύτητα στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα. Από την άλλη, όμως, οι απόψεις του δεν ήταν περιοριστικές. Μπορεί ο Καλομοίρης να μην ενέκρινε το ρεύμα του δωδεκαφθογγισμού που ασπάστηκε ο Σκαλκώτας, δεν νομίζω όμως ότι τελικά αυτό είχε ιδιαίτερη επίπτωση εάν το δούμε από σημερινή σκοπιά. Εγώ προτιμώ να επικεντρωθώ στο μουσικό αποτύπωμα που άφησε ο καθένας, και στην προκειμένη περίπτωση, στο ότι ο Καλομοίρης κατάφερε να εντάξει το δημοτικό στοιχείο στην κλασική μουσική, με περίτεχνο τρόπο. Χρησιμοποίησε τις αξίες και το στιλ της Δύσης, χωρίς να καταργήσει την αυθεντικότητα του δημοτικού τραγουδιού. Τα συγκέρασε δηλαδή με τον τρόπο που το έκανε ο Μπάρτοκ και άλλοι συνθέτες των Εθνικών σχολών της Ευρώπης. Κι αυτό το θεωρώ σημαντικό γιατί το κοινό μπορούσε εύκολα να ταυτιστεί ακούγοντας κάτι που του θύμιζε δημοτικό τραγούδι. Σε μια εποχή που η Ελλάδα πήγαινε από πόλεμο σε πόλεμο και που η κλασική μουσική ήταν... πολύ κάτω στην ατζέντα, κατόρθωσε να φέρει τον κόσμο πιο κοντά σε αυτό το είδος. Αυτό ήταν άλλωστε και το στοιχείο του Καλομοίρη. Και το κέρδιζε τόσο με τα γνώριμα ακούσματα όσο και με την ίδρυση ωδείων σε όλη την επικράτεια, που έδωσαν τη δυνατότητα σε πολλά νέα παιδιά να έχουν έστω μια στοιχειώδη πρόσβαση στη μουσική εκπαίδευση.

Ένας πολυσχιδής μάεστρος

— **Προέρχεστε από οικογένεια μουσικών. Κάνατε σπουδές πανεπιστημιακού επιπέδου στο πιάνο, έχετε βραβευτεί ως σολίστ, αλλά τελικά σας κέρδισε η διεύθυνση ορχήστρας. Τι σας γοητεύει περισσότερο όταν βρίσκεστε στο πόντιο;**

Η μουσική με γοητεύει σε πολλά επίπεδα, ωστόσο αυτό που μέτρησε τελικά για μένα είναι το πώς απολαμβάνω τη στιγμή της συναυλίας. Μετά από όλη τη διαδρομή και τους πειραματισμούς μου, κατέληξα ότι αυτό συμβαίνει εντονότερα όταν ανεβαίνω στο πόντιο, τόσο γιατί σαγνενύομαι από το ορχηστρικό ρεπερτόριο όσο και γιατί βρίσκομαι στο ιδανικό σημείο για να απολαύσω όλη αυτή την ενέργεια που έχει μια ορχήστρα. Μου αρέσει η επαφή μου με τα μέλη της κατά τη διάρκεια των προβών, κυρίως όμως η αλληλεπίδραση, η μεταφορά ενέργειας την ώρα της συναυλίας, από εμένα προς τους μουσικούς, από τους μουσικούς μεταξύ τους, από την παρτιτούρα προς εκείνους και βέβαια ανάμεσα στους μουσικούς και το κοινό.

— **Είστε ο εμπνευστής και καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ Κλασικής Μουσικής Κουφονησίων που ξεκινά τον Ιούλιο, για ένατη χρονιά. Πώς επιλέξατε το Κουφονήσι και ποιοί ήταν οι στόχοι σας;**

Στο Κουφονήσι πηγαίνω από 5-6 χρονών. Εκεί νιώθω καλά. Είναι ένας τόπος που αγαπώ πολύ και ήθελα να βοηθήσω όσο μπορώ, να προσφέρω κι εγώ κάτι. Το Φεστιβάλ ξεκίνησε τελείως άτυπα, κάναμε κάποιες συναυλίες και καλούσαμε τους φίλους μας από το χωριό να μας ακούσουν. Σιγά σιγά όμως εξελίχθηκε σε θεσμό με αξιόλογες εκδηλώσεις και συμμετοχές σημαντικών μουσικών. Μέσω της δραστηριότητάς μου τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, έρχομαι σε επαφή με σπουδαίους καλλιτέχνες τους οποίους δεν δυσκολεύομαι και πολύ να πείσω να έρθουν στην Ελλάδα – το Κουφονήσι, είναι αλήθεια, μιλάει από μόνο του...

Ένα πράγμα για το οποίο είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος είναι το εκπαιδευτικό πρόγραμμα που έχουμε δημιουργήσει με τη στήριξη του Qualco Foundation. Στο νησί υπήρχαν παιδιά που διψούσαν για μουσική, αλλά δεν υπήρχε δάσκαλος μουσικής. Εμείς καταφέραμε να φέρουμε δύο, οι οποίοι κάθε βδομάδα κάνουν στα παιδιά μαθήματα πιάνου και κιθάρας. Έχουν αγοραστεί μουσικά όργανα για να μελετούν, ενώ παράλληλα φοιτούν και στο Ωδείο της Νάξου και διοργανώνουμε εκπαιδευτικές εκδρομές στην Αθήνα με επισκέψεις στη Λυρική Σκηνή, στο Μέγαρο Μουσικής κ.λπ. Είναι μια προσπάθεια που πάει πολύ καλά και αυτό μας χαροποιεί ιδιαίτερα.

— **Κάτι τελευταίο. Είστε, φαντάζομαι, ο μοναδικός διευθυντής ορχήστρας που πιλοτάρει αεροπλάνο. Πώς συνδυάζονται οι δύο αυτές δραστηριότητες;**

Κι όμως, δεν είμαι ο μόνος, αρκετοί μάεστροι πιλοτάρουν αεροπλάνο! Όσο κι αν ακούγεται παράξενο, η διεύθυνση ορχήστρας και η αεροπορία είναι αρκετά κοντά. Είναι και οι δύο θέσεις ευθύνης, θέσεις ηγετικές, απαιτούν γνώσεις, τεχνική, δεξιότητες, οργάνωση, επίγνωση της στιγμής και συγχρόνως έχουν και οι δύο μέσα τους το ρομαντικό στοιχείο... **A**

Με τις πολλές;

Ή με τη μία;

Fendona® Top Κουνούπια Stop.

Άσε τη σαγιονάρα. Δοκίμασε το πιο εξελιγμένο εντομοκτόνο για να εξοντώσεις ιπτάμενα και βαδιστικά έντομα υγειονομικής σημασίας.

Αναζήτησε το Fendona® Top στα φαρμακεία και στα καταστήματα γεωργικών φαρμάκων.

BASF
We create chemistry

ΠΡΟΣΟΧΗ Χρησιμοποιείτε τα βιοκτόνα προϊόντα με ασφαλή τρόπο. Διαβάζετε πάντα την ετικέτα και τις πληροφορίες σχετικά με το προϊόν πριν από κάθε χρήση. Δείτε τις προειδοποιητικές φράσεις και σύμβολα πριν χρησιμοποιήσετε τα προϊόντα. Τηλ. Κέντρου Δηλητηριάσεων: 210 7793777

® Σήμα κατατεθέν της BASF

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

24

GRAPE - GREEK

Είναι οι παραγωγές που από τις 21 έως τις 25 Ιουλίου θα ανακαλύψουν μαζί μ' εμάς και εκπρόσωποι πολιτιστικών οργανισμών από διαφορετικές γωνιές του κόσμου. Οκτώ παραστάσεις θεάτρου και χορού από καταξιωμένους και ανερχόμενους Έλληνες καλλιτέχνες, που φιλοδοξούν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό μέσα από το grape, την πλατφόρμα του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου για την προώθηση διεθνώς της ελληνικής δημιουργίας. Μιλήσαμε με τους δημιουργούς τους για να πάρουμε μια πρώτη γεύση. Παράλληλα, στο Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου συνεχίζεται ο κύκλος Contemporary Ancients με δύο νέα ελληνικά έργα εμπνευσμένα από το αρχαίο δράμα. Όλα όσα πρέπει να ξέρετε από τους συγγραφείς τους.

ΟΤΑΝ «ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ» ΨΑΧΝΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥΣ

Ένας τετράποδος ντετέκτιβ
αναλαμβάνει να εξιχνιάσει τη δολοφονία
ενός άλλου σκύλου. Η βία και η μη απόδοση
δικαιοσύνης βρίσκονται στο επίκεντρο
της νέας παράστασης του Ανέστη Αζά.

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

Ένα όμορφο κατοικίδιο σε μια επαρχιακή πόλη της Ελλάδας πεθαίνει έχοντας κακοποιηθεί άγρια. Ο ντετέκτιβ Κομισάριο, σκύλος και ο ίδιος, αναλαμβάνει να διαλευκάνει τα γεγονότα. Ήταν άνθρωπος ο δολοφόνος ή το οικόσιτο ζώο έπεσε θύμα αγέλης άλλων, αδέσποτων σκύλων;

Το αστυνομικό δελτίο δίνει το έναυσμα για τη νέα σκηνική πρόταση του **Ανέστη Αζά**. Όμως εδώ, ο γνωστός καλλιτέχνης, ο οποίος μέσα από τις παραστάσεις του στρέφει σταθερά το βλέμμα στην κοινωνία μας χρησιμοποιώντας τη μέθοδο του θεάτρου ντοκιμαντέρ, δίνει περισσότερο χώρο στην μυθοπλασία. «Ένα νουάρ καρτούν, με θεατρικούς όρους, που φλερτάρει πολύ με την κωμωδία αλλά και με το μούτζικαλ» είναι, όπως μας λέει, «Τα σκυλιά» που θα παρουσιάσει στο Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου.

Ο Αριστοφάνης, που τόσο έχει μελετήσει και αγαπά κι ασ μην έχει ανεβάσει ποτέ έργο του, και οι «Ορνίθες» υπήρξαν μια πρώτη αφετηρία έμπνευσης. Ωστόσο, στην παράσταση στην **Πειραιώς 260**, ο σκηνοθέτης ξεκαθαρίζει ότι δεν θα υπάρχει κάποια άμεση αναφορά στη συγκεκριμένη κωμωδία «πέρα από το τέχνασμα της επίκλησης του κόσμου των ζώων για να μιλήσουμε για ζητήματα της ανθρώπινης κοινωνίας». Κι όσο για τη μεταμπίηση των ερμηνευτών σε σκυλιά; Ούτε μάσκες ούτε βαριά κοστούμια. «Η μεταμόρφωση έρχεται μέσα από την κίνηση», αφού για την αναπαράσταση καταφεύγουν στην έντονηωματικότητα και τους κώδικες του animal body training.

Μια πολιτική αλληγορία γύρω από το ζήτημα της κοινωνικής βίας που εκδηλώνεται, ολοένα και περισσότερο, εναντίον των πλέον αδύναμων, το νέο αυτό κείμενο που συνυπογράφει πάλι με τον **Γεράσιμο Μπέκα** και τον **Μιχάλη Πντίδη** (συνεργάτες του και στην πολυταξιδεμένη, μέσω της πλατφόρμας του grape, «Δημοκρατία του Μπακλαβά») έρχεται να μιλήσει για όλα αυτά που τους και μας απασχολούν. «Τα επαναλαμβανόμενα σκάνδαλα και τις συγκαλύψεις τους, τα εγκλήματα που μένουν ανεξιχνίαστα γιατί ενδεχομένως να εμπλέκονται ισχυροί παράγοντες, την αμφισβήτηση ή αμφιβολία μας απέναντι σε θεσμούς, όπως η δικαιοσύνη. Παρακολουθώντας την επικαιρότητα (τα εγκλήματα που μένουν ατιμώρητα, τις γυναικοκτονίες, τις ιστορίες βασανισμού), έχω την αίσθηση ότι η κοινωνία μας παραδίνεται στην αποκλήνωση».

Το πώς συμπεριφερόμαστε στα άλλα πλάσματα δείχνει πολλά για τον πολιτισμό μας, υπογραμμίζει. «Συχνά άνθρωποι που διαπράττουν εγκλήματα έχουν προηγουμένως ασκήσει βία ενάντια σε κάποιο ζώακι. Και είναι και η βιομηχανική παραγωγή κρέατος, η μαζική δολοφονία εκατομμυρίων ζώων για να τρώμε φθινό κρέας, που έχει κάτι το φρικιαστικό».

Ίσως γι' αυτό, επειδή «η πραγματικότητα και η βία στον κόσμο μας ξεπερνά» να έχει ο Ανέστης Αζάς την ανάγκη να στραφεί στη μυθοπλασία, σε έναν κόσμο πιο φανταστικό. Ο τρόπος που δουλεύουν, πάντως, είναι «μια συνθήκη δημιουργικής ανασφάλειας», αποκαλύπτει, με την έννοια ότι δεν υπάρχει έτοιμο κείμενο. «Το έργο γράφεται κατά τη διάρκεια των προβών και είναι μεγάλη η συμβολή και των ηθοποιών. Χρησιμοποιούμε πολλά στοιχεία από τους αυτοσχεδιασμούς και από τις ιδέες που φέρνουν». Θα βρουν, λοιπόν, ελπίδα, θα δουν φως στο τούνελ οι ήρωες; «Καλή ερώτηση, κάτι που πρέπει να δούμε όσο προχωράμε προς το φινάλε, το οποίο όμως ακόμα δεν έχει γραφτεί».

INFO
Πειραιώς 260 (H)
19 έως 21 Ιουλίου στις 21:30

Εισιτήρια: www.aefestival.gr, www.more.com
και στο **This is Athens info point** Δήμου Αθηναίων
στην πλατεία **Συντάγματος**

INFO: Αποκλειστικός χορηγός της πρωτοβουλίας grape είναι η Mastercard και η Εθνική Τράπεζα, που υποστηρίζουν τα «Βραβεία Κοινού Mastercard», τρεις διακρίσεις με χρηματικό έπαθλο, που θα δοθούν στις παραστάσεις οι οποίες θα ξεχωρίσουν από τη σχετική ψηφοφορία του κοινού.

Συ συνεργάτες στη σκηνή και την μεγάλη οθόνη από χρόνια, ο βραβευμένος στη Βενετία σεναριογράφος και συγγραφέας **Ευθύμης Φιλίππου** και η καταξιωμένη ηθοποιός **Αγγελική Παπούλια** στη νέα τους παράσταση «παίζουν» με τις λέξεις. Με συνοδοιπόρο εκλεκτή τη **Ρένη Πιττακή** στήνουν σκηνικό... γλωσσολογικού συνεδρίου στην ιστορική αίθουσα της **Παλαιάς Βουλής**.

Τι θα δούμε λοιπόν στις «Ετυμολογίες»;

Ε.Φ. Μια προσπάθεια περιγραφής θα ήταν πώς τα μέλη ενός μη πραγματικού Ινστιτούτου παρουσιάζουν τη δική τους οπτική στην ετυμολογία κάποιων λέξεων. Το πάνελ αποτελείται από την πρόεδρο του Ιδρύματος, τον αντιπρόεδρο και δύο ερευνήτριες οι οποίες και θα αναλύσουν ετυμολογίες ελληνικών λέξεων. Τα πρόσωπα του έργου είναι καταπιεσμένοι, περιφρονημένοι και ψύχραιμοι επιστήμονες που θεωρούν πως το έργο τους είναι κυρίως λειτουργήμα, ο λόγος τους κανόνας και η προσφορά τους τεράστια.

Α.Π. Η παράσταση έχει τη μορφή μιας ημερίδας που τα πρόσωπα, οι ειδικοί γλωσσολόγοι, παρουσιάζουν τις ετυμολογίες κάποιων λέξεων. Η παράσταση ακολουθεί το τυπικό ενός συνεδρίου, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και έμφαση στα ευρήματα που αποκαλύπτονται δημόσια, αλλά και με διαφωνίες, συμφωνίες, χαιρετισμούς και προσφωνήσεις.

Έχετε αναφέρει ότι προσπαθεί να αναδείξει τη σημασία της αβεβαιότητας, της αμφισβήτησης και της ασάφειας σε σχέση με τη γλώσσα, την επικοινωνία και την εθνική ταυτότητα. Δηλαδή;

Ε.Φ. Στην ερώτηση ποια είναι η σωστή αντίληψη μιας πραγματικότητας δεν υπάρχει ποτέ μία μόνο απάντηση. Ξεκινώντας από το τι είναι αλήθεια και τι ψέματα, πόσο βοηθάει η πίστη αυτού που πιστεύει ή η απιστία αυτού που αμφισβητεί

Τι κάνουν ο Ευθύμης Φιλίππου και η Αγγελική Παπούλια στο Μέγαρο της Παλαιάς Βουλής; Τους ζητήσαμε να μας αποκωδικοποιήσουν τις «Ετυμολογίες», αυτή τη διαφορετική παράσταση-ημερίδα.

της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

«ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΕΣ» ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

και τέλος το πόσο αυτό που διδάσκει είναι αυτό που όντως συνέβη. Προσπαθούμε να εξερευνήσουμε το θολό περιβάλλον της φράσης «Ναι, αυτό ισχύει». Η ανάγκη του ανθρώπου να δεχτεί μια πληροφορία και να την κάνει σημαία του, η τάση του να ενστερνιστεί μια είδηση χωρίς φιλτράρισμα, η εμμονή να ταιριάζει και να ενσωματώσει τον χαρακτήρα του σε νέα ερεθίσματα, ακόμη και μη αξιόπιστα, είναι, ήταν και θα είναι τόσο μεγάλη που υπάρχει πολύς χώρος για παρατήρηση.

Α.Π. Οι συγκεκριμένες Ετυμολογίες ξεκινούν από μια υπάρχουσα γνωστή λέξη και φθάνουν στην προέλευσή της με έναν διαφορετικό τρόπο. Οπότε υπονομεύουν τη σχέση που έχουμε με αυτό που ονομάζουμε συνήθεια, βεβαιότητα, αλήθεια, ορθότητα. Οτιδήποτε, δηλαδή, μας δημιουργεί ασφάλεια και την πεποίθηση του σωστού. Ίσως είναι μια προσπάθεια να βγούμε από το αυτονόητο και να αναρωτηθούμε για τις παγιωμένες απόψεις μας.

Είναι ίσως αυτή η παράσταση και ένα σχόλιο για τη σχέση μας με τη γλώσσα σήμερα;

Ε.Φ. Το μόνο που θα ήθελα να αναβλύζει από την παράσταση είναι το πόσο η γλώσσα, η επιλογή των λέξεων, είναι αισθητική. Με ποιες λέξεις θα χαιρετήσει κάποιος κάποιον άλλο είναι πολύ σημαντικό. Με την έννοια ότι καταλαβαίνεις πολλά για τον άλλο από τις λέξεις που διαλέγει.

INFO
Μέγαρο Παλαιάς Βουλής
18 έως 22 Ιουλίου στις 21:30, 19 & 21 Ιουλίου και στις 19:30

«**Το Αναψυκτήριο**, όπως λέει το όνομά του, είναι ένας τόπος όπου συγκεντρώνονται οι ψυχές –ζω- ντανές, νεκρές, δεν έχει τόση ση- μασία– για να ξεδιψάσουν. Ένας τόπος ευχάριστος στον οποίο το νερό παίζει σημαντικό ρόλο. Όσοι φτάνουν εκεί πρέπει να ακολουθή- σουν τους κανόνες βάσει των οποί- ων λειτουργεί, τραγουδούν συχνά για λουλούδια και φυτά, καλούνται να κάνουν τον μικρό απολογισμό της ζωής τους, να “πετάξουν όλες τις σκέψεις μακριά”, να βρουν τον χώρο τους και να υπάρξουν σε αυτόν. Παρακολουθούμε άλλους ανθρώπους να περνούν και γρήγο- ρα να φεύγουν, και άλλους να μένουν για ένα διάστημα και να λύ- νουν τους λογαριασμούς τους – να συγκρωτίζονται με τους υπόλοι- πους, να “υποδέχονται” εξίσου τα ορατά και τα αόρατα, να παίρνουν τον χρόνο για να ατενίσουν τη ζωή και να θέσουν το βασικό ερώτημα: μπορούμε να συνεχίζουμε να πι- στεύουμε στους μύθους;

» **Στο Αναψυκτήριο υπάρχει χαλί- κι, υπάρχει δροσιά**, μαγικά κόλπα και πειράγματα, ευχές και ρυθμι- κά συντονισμένα βήματα. Σαν ένα ξόρκι υπέρ της ζωής, καταθέτει σκέψεις, θρηνητικά τραγούδια, αυ- τά που είναι να ξεχαστούν και όσα

έρχονται στη μνήμη. “Τα κεφάλια μας οι πρωτεύουσες των πόνων μας / έχουνε βυθιστεί κάτω από τα δάκρυα”.

» **Δεν πρόκειται ακριβώς για μια ιστορία**, είναι περισσότερο ένας κόσμος που χτίζουμε στη σκηνή μιας ουτοπικής συνύπαρξης, μια ονειροφαντασία, μια διαδικασία για να καθαρίσουμε την ψυχή μας, μια μικρή όαση. Ανοικτή σε συνειρμούς και πολλαπλές νοη- ματοδοτήσεις. Ο κόσμος της λο- γικής είναι όλο και πιο αδιέξοδος, ακατανόητος για εμένα, βίαιος στην απολυτότητά του. Ανατρέ- χοντας στις πρώτες σκέψεις που έφεραν την επιθυμία να φτιάξω αυτή την παράσταση παρατη- ρώ την ανάγκη ενός ανάποδου κόσμου. Τι ορίζει έναν ανάποδο κόσμο; Η οπτική μας; Ο ρυθμός του; Η αντιστροφή της ροής; Εί- ναι αντιστροφή της ροής η επιλο- γή για μη αντιπαράθεση; Η καλή πρόθεση για έμφυχα και μη όντα; Η αφοβία και το απαραβίαστο του χώρου του καθενός; Η επιστρο- φή στον σεβασμό της ύπαρξης;»

INFO
Πειραιώς 260 (Δ)
23 Ιουλίου στις 21:00
24 & 25 Ιουλίου στις 21:30

ΑΡΓΥΡΩ ΧΙΩΤΗ, ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ»;

**Η διακεκριμένη σκηνοθέτις μας
συστήνει τη νέα, υπαρξιακή
και ιδιαίτερη για την ίδια, δουλειά
της και μας προσκαλεί σε
έναν κόσμο... ανάποδο**

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

ΜΑΡΙΟ ΜΠΑΝΟΥΣΙ «ΚΑΘΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΤΑΞΙΔΙ ΕΙΝΑΙ ΚΙ ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ-ΕΜΠΕΙΡΙΑ»

Λίγο πριν ζωντανέψει ξανά το σύμπαν του «Taverna Miresia* - Mario, Bella, Anastasia», μας μιλά για όσα του έχει προσφέρει η διεθνής προβολή και διαδρομή των παραστάσεών του

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

Πιτσιρίκι στην Αλβανία έστηνε στον κήπο ένα σε-ντόνι και έπαιζε στους γείτονες κουκλοθέατρο, με χαρακτήρες εμπνευσμένους από τους συγγενείς του. Είκοσι χρόνια μετά είναι σταθερά το προσωπικό βίωμα που τροφοδοτεί τη δραματολογία του **Μάριο Μπανούσι**, μόνο που η σκηνή του σύνορα πια δεν γνωρίζει. «*Το θέατρο που με ενδιαφέρει είναι αυτό που έχει ως αφηγηρία του την αλήθεια, ό,τι σημαίνει αυτό για τον καθένα. Ένα χειροποίητο εικαστικό θεατρικό σύμπαν, που αντλεί από τα μικρά και μεγάλα που μας ταλανίζουν καθημερινά*», μου λέει ο 25χρονος ταλαντούχος καλλιτέχνης, τον οποίο επαίνεσε και ο περίφημος κριτικός του *Guardian*, Μάικλ Μπίλινγκτον.

Το «*Goodbye Lindita*», μια παραγωγή του Εθνικού Θεάτρου που ενθουσίασε κοινό και κριτικούς, απέσπασε δύο βραβεία στο Φεστιβάλ Bitez στο Βελιγράδι. Από τον περασμένο Οκτώβριο, μάλιστα, έχει ταξιδέψει σε τέσσερις χώρες. Τη διεθνή διαδρομή της, όμως, ξεκίνησε και η «*Taverna Miresia* - Mario, Bella, Anastasia*» μια επιστροφή στη χώρα της παιδικής ηλικίας και στη μνήμη του εκλιπόντος πατέ-

Μάριο Μπανούσι

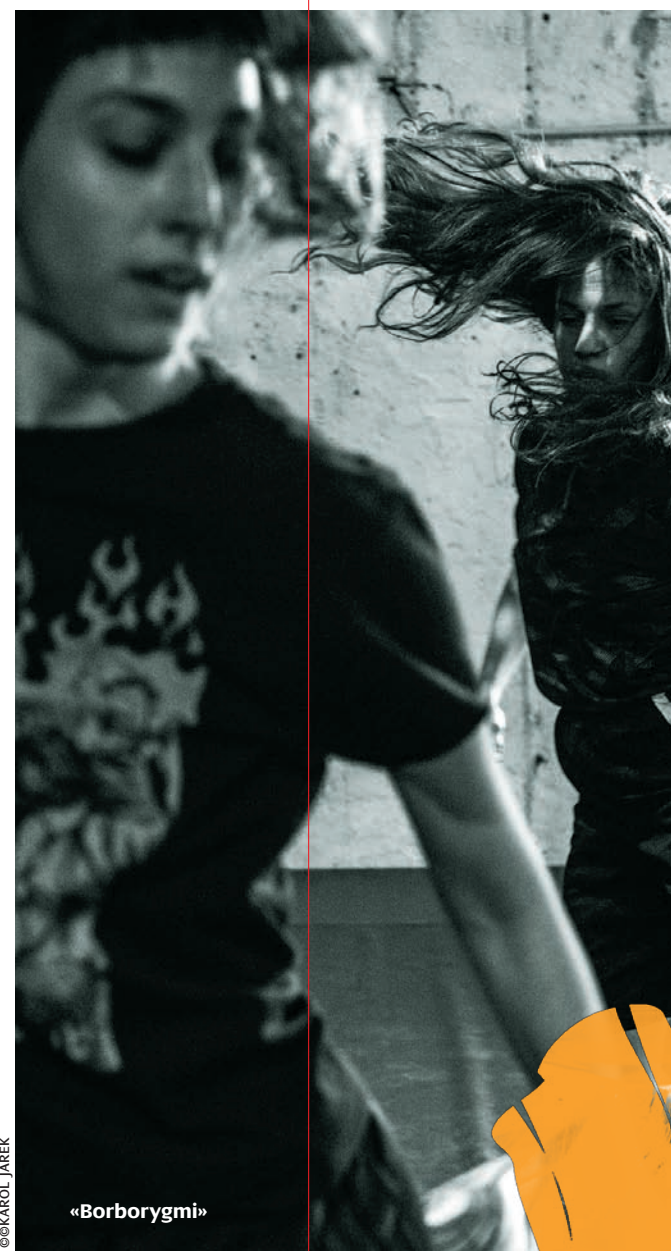
ρα του, που συνάντησε ήδη το κοινό στην Τιμισοάρα και, μετά την επιστροφή της στην **Πειραιώς 260**, ετοιμάζεται και για τη Ζυρίχη.

Περιοδείες, διακρίσεις, υποτροφίες, αναθέσεις· το βιογραφικό του Μπανούσι ανοίγει εκθετικά μέσα σε μόλις λίγους μήνες. «*Η αναγνώριση με έχει κάνει να ωριμάσω πρόωρα, έχει φέρει όμορφες συνεργασίες και προτάσεις. Και, φυσικά, πατάω με άλλον τρόπο στα πόδια μου*» δηλώνει. Οι συνεργασίες και οι χώρες στις οποίες βρίσκεται για τη δουλειά του είναι το μεγαλύτερο δώρο που του έχει δώσει μέχρι τώρα η τέχνη του. «*Εχω αρχίσει να μαθαίνω πώς λειτουργεί μια παραγωγή, ποια είναι τα standards και κάθε καινούργιο ταξίδι είναι κι άλλο ένα μάθημα-εμπειρία. Τα μουσεία που θα πάω, οι καλλιτέχνες που θα συναναστραφώ με τροφοδοτούν και με προχωρούν ως καλλιτέχνη*». Η κουβέντα έρχεται στη διάλεξη που έδωσε στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, προσκεκλημένος του καθηγητή Δημήτρη Παπανικολάου· στη γνωριμία του με τον συγγραφέα Εντουάρ Λουί στην Αυστραλία, καθώς και με τον Θεόδωρο Τερζόπουλο και τον Δημήτρη Παπαϊωάννου. «*Είμαι ευγνώμων για τις συζητήσεις μας. Μιλώντας μαζί τους καταλαβαίνω κι εγώ καλύτερα ποιος είμαι και τι θέλω να κάνω*».

INFO

Πειραιώς 260 (H)

24 Ιουλίου στις 19:30 & 25 Ιουλίου στις 21:30

©KAROL JAREK

«Borborygmi»

Ο **Χαλίλ Αλιζάντα** γεννήθηκε στο Αφγανιστάν. Ζει 17 χρόνια στην Αθήνα και τα 12 από αυτά συμμετέχει στη θεατρική ομάδα **Station Athens** που αποτελείται από πρόσφυγες και μετανάστες. Με υλικό τις αληθινές τους ιστορίες, οι παραστάσεις τους έχουν κερδίσει το κοινό για τον τρόπο που παντρεύουν το ντοκιμαντέρ με τη μυθοπλασία.

Το «*Σφάλμα σύνδεσης*», η νέα τους πρόταση, εστιάζει στον γάμο, την οικογένεια και τη συντροφικότητα, αναδεικνύοντας με χιούμορ τον ρόλο που παίζει η τεχνολογία στον μετασχηματισμό των οικογενειακών δεσμών. Ψάχνοντας λύσεις που θα διευκολύνουν την επικοινωνία με τους δικούς τους ανθρώπους, ζητούν απαντήσεις από την τεχνητή νοημοσύνη – μια γυναίκα που αποτελεί τον έκτο χαρακτήρα του έργου.

«*Το πιο σημαντικό κομμάτι στην παράσταση για μένα είναι όταν αφηγούμαι πώς συνάντησα στη Σουηδία για πρώτη φορά την αδερφή μου, η οποία ήταν τότε 15 ετών. Η οικογένειά μου δεν έχουμε βρεθεί ποτέ όλοι μαζί σε ένα τραπέζι. Έτσι, ρωτώ το AI για το αν θα βρεθούμε και θα γνωρι-*

στούμε καλύτερα. Συγκινούμαι όταν αφηγούμαι αυτή την ιστορία» αναφέρει ο Χαλίλ. Μας λέει, όμως, και πόσο σημαντική είναι για τους συμμετέχοντες αυτή η ξεχωριστή ομάδα: «*Έχουμε μεγαλώσει μαζί, μας έχει κοινωνικοποιήσει, μας κάνει να νιώθουμε ελεύθεροι*».

«*Ασχολούμαστε με το ζήτημα της σύνδεσης. Ως τότε μπορούμε ακόμη να "συναντιόμαστε" μόνο διαδικτυακά και όχι να ζούμε μαζί. Είμαστε στο παρόν και προσπαθούμε να επαναπροσδιορίσουμε το μέλλον. Πραγματευόμαστε π.χ. το πώς αντιμετωπίζεται η ιθαγένεια, τι επάγγελμα θα κάνει κάποιος, πώς γίνεται ένας γάμος όταν βρίσκεται κανείς εκτός της χώρας του*», μας διευκρινίζει η **Γιολάντα Μαρκοπούλου**. Μας περιγράφει, μάλιστα, το σκηνικό σαν «*ένα σύμπαν που δεν θα είναι απολύτως ρεαλιστικό, αλλά θα μοιάζει σαν να έχει βγει από τον ψηφιακό κόσμο*».

INFO

Πειραιώς 260 (B)

**23 & 24 Ιουλίου στις 21:30
25 Ιουλίου στις 21:00**

ΘΕΑΤΡΟ

«BLESS THIS MESS» ΚΑΙ «BORBORYGMI»

**Η Κατερίνα Ανδρέου και η Χαρά Κότσαλη
μας εξηγούν την κοινωνική σημασία
του «θορύβου»**

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΑΝΔΡΙΩΤΑΚΗ

Μπορεί ο «συνεχής θόρυβος» ή πιο απλά η εσωτερική σύγχυση κάθε σύγχρονου ατόμου να μετατραπεί σε δημιουργικό εργαλείο; Αυτό το ερώτημα θέτει στο πρώτο της ομαδικό έργο, με τίτλο «Bless this mess», η διεθνής Ελληνίδα χορογράφος, χορεύτρια και μουσικός **Κατερίνα Ανδρέου** και μας κάνει να αναρωτηθούμε για την εσωτερική επιθυμία μας να κινηθούμε μαζί με τους άλλους. Όπως μας είπε η ίδια: «Είναι μια περίεργη γιορτή χαράς που προέρχεται από την πηγαία ανάγκη για συλλογική δημιουργία βασισμένη βέβαια σε μια απελπισία ή τραγικότητα. Το χάος αυτό όμως δεν αναπαρίσταται στη σκηνή, είναι οι σκέψεις και η αφετηρία μας. Η ευλογία πάλι είναι όλα αυτά που μπορούμε να ανακαλύψουμε μαζί, η αίσθηση της συλλογικότητας ενάντια στο χάος».

Με αντίστοιχη θετική προσέγγιση στην έννοια του «θορύβου» καταπιάνεται και η ανερχόμενη χορογράφος **Χαρά Κότσαλη** στο έργο της «Borborygmi» και μας καλεί να αφουγκραστούμε τα «θορυβώδη κοινωνικά σώματα» – εκείνα που διαταράσσουν την αρμονία της κοινωνικής συναίνεσης. Αντλώντας έμπνευση από το παράδειγμα της noise μουσικής σκηνής, αλλά και με μια ανθρωπολογική και φιλοσοφική σκοπιά, μας παρουσιάζει μια παράσταση εκκίνηση, μια προτροπή για σκέψη για το πώς μπορούμε να κρατήσουμε τη φωνή μας σε ένα περιβάλλον που δεν μας εκφράζει. Η ίδια μας λέει: «αυτός είναι ένας θόρυβος εσωτερικός, που δεν περνά το κατώφλι της ακουστότητας, που δεν απογράφεται, που δεν είναι διάφανος και πεντακάθαρος, αλλά έχει τη δύναμη να παράγει χαρά, αλληλεγγύη και κοινότητα».

INFO

Πειραιώς 260 (Ε)

Borborygmi: 19 και 20 Ιουλίου

στις 21:30 & 21 Ιουλίου στις 20:00

Bless this mess: 23 και 25 Ιουλίου

στις 20:00 & 24 Ιουλίου στις 21:00

©HELENE ROBERT

«ΣΦΑΛΜΑ ΣΥΝΔΕΣΗΣ»

**Αι, μπορείς να μου πεις τι θα γίνει στο μέλλον;
Ο ηθοποιός Χαλίλ Αλιζάντα και η σκηνοθέτις Γιολάντα Μαρκοπούλου μας μιλούν
για τη νέα παράσταση της ομάδας Station Athens**

Της ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΥ

THE
ATHENS
EPIDAUROS
FESTIVAL
SHOWCASE
grape

ΘΕΑΝΑ ΓΟΥΝΑΝΑΗ

Μια 18χρονη κοπέλα από ένα γερμανικό δουκάτο γίνεται ξαφνικά βασίλισσα μιας χώρας από έναν άλλον κόσμο. Έρχεται στην Ελλάδα και βρίσκεται στο κέντρο μιας σκηνής που δύσκολα φανταζόμαστε: την περιτριγυρίζουν οι φουστανελοφόροι ήρωες του πρόσφατου Αγώνα που άλλαξε τις ζωές τους συθέμελα, οι φρακοφόροι Φαναριώτες που κουβαλούν δικές τους ιδέες και φιλοδοξίες, οι εκπρόσωποι των Εγγυητριών Δυνάμεων που ορίζουν τα πάντα, οι ντόπιοι πολιτικοί - αντιπρόσωποι αυτών των Δυνάμεων, οι «ξένοι» που καταφθάνουν κρατώντας τον Όμηρο παραμάσχαλα, κι ένας λαός περίεργος, βουβός μέσα στη φτώχεια του, περιχαρακωμένος στην εντοπιότητα του. Πώς θα τους γνωρίσει, πώς θα τους καταλάβει, πώς θα τους υπηρετήσει; Το πρωταρχικό πάντως, το ξέρει: πρέπει να γεννήσει διάδοχο.

Τα ιστορικά πρόσωπα δεν έχουν μια ζωή, έχουν πολλές. Τις οποίες ίσως αν τις μάθαιναν, εκεί όπου πια βρίσκονται, να εκπλήσσονταν. Ήσαν πράγματι έτσι; Σκέφτηκαν και μίλησαν μ' αυτόν τον τρόπο; Αλλά να: μπαίνοντας στο πάνθεο της αθανασίας, στο μεγάλο διάδρομο της συλλογικής μας μνήμης (αν και «μνήμη» είναι έννοια απατηλή) γίνονται λεία του θαυμασμού και σεβασμού μας, της περιέργειας κι αμφισβήτησής μας. Γίνονται λεία της δικής μας ερμηνείας των βίων τους, «ερμηνεία» που χειρίζονται προσεκτικά οι ιστορικοί και βιογράφοι και (συνά λιγότερο προσεκτικά) οι λογοτέχνες.

Από την άλλη, στη χώρα μας αντιμετωπίζουμε την ιστορία μας με μια αμχανία που μπλοκάρει, με κάποιον τρόπο, την πλούσια έμπνευση που θα μπορούσε να προσφέρει στον κινηματογράφο, στην τηλεόραση, στη λογοτεχνία κ.λπ. Η βασίλισσα Αμαλία είναι ένα τέτοιο παράδειγμα αμχανίας: πρόσωπο όχι και τόσο μακρινό (πέθανε, για να δώσω μια χρονική διάσταση, έναν χρόνο αφού

γεννήθηκε ο παπούς μου), δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι για τους περισσότερους σημαίνει μια αποκριάτικη στολή για τα κοριτσάκια: μια εικόνα φολκλόρ που πέρασε για λίγο (26 μόνο χρόνια) μπροστά από το εθνικό μας οπτικό πεδίο. Δεν θελήσαμε να μάθουμε παραπάνω γι' αυτήν, αν και θα μπορούσαμε: οι επιστολές της προς τον πατέρα της από την ημέρα που ξεκίνησε το ταξίδι της προς τον ελληνικό της προορισμό μέχρι τον θάνατό της («*Ανέκδοτες Επιστολές της Βασίλισσας Αμαλίας στον πατέρα της*», 1836-1853, Α & Β τόμος, Βιβλιπωλείο της Εστίας, Αθήνα 2011) είναι ανάγνωσμα συναρπαστικό, που διαβάζεται σχεδόν σαν μυθιστόρημα.

Οι επιστολές αυτές με έκαναν και εμένα να αναρωτηθώ γι' αυτήν: διαβάζοντάς τις μπορεί να υποπτευθεί κανείς ότι η ακλόνητα αρραγής εικόνα θετικότητας και θάρρους που εκπέμπει είναι ίσως εκείνη που η αφοσιωμένη κόρη θέλει να δείξει στον αγαπημένο πατέρα. Γνωρίζοντας πόσο αγωνιώδης υπήρξε η ζωή της, δεν μπορούμε παρά να μαντέψουμε τις βαθιά κρυμμένες ρωγμές - κι αυτές τις ρωγμές αποζητά το μυθιστόρημα. Κι έπειτα, η ίδια η χώρα: η Αμαλία βρέθηκε σε μια από τις πιο εντυπωσιακές, καθοριστικές περιόδους της Ελλάδας, στο κέντρο ενός παράδοξου νέου κράτους συναρμολογημένου από τα πιο παράταιρα υλικά, με ένα βασιλικό ζευγάρι «φυλακισμένο μέρα στην ιστορία, και την ιστορία φυλακισμένη μέσα του». Η οθωνική περίοδος κρύβει τα κλειδιά για να ξεκλειδώσουμε και να κατανοήσουμε όσα επακολούθησαν τις επόμενες δεκαετίες.

Η Αμαλία ήταν έξυπνη, αποφασιστική, θαρραλέα. Ήταν επίσης

πεισματάρα, προσκολλημένη στη χρονική στιγμή και τις πεποιθήσεις του κόσμου που την είχε διαπλάσει: αντιπαθούσε «τις δημοκρατίες», δυσπιστούσε απέναντι στις νέες ιδέες και πίστευε ολόψυχα ότι οι μονάρχες πρέπει να λογοδοτούν μόνο στον Θεό και τη συνειδησή τους. Όμως είχε μέσα της και κάτι πιο ανοιχτό, πιο πλατύ, που της επέτρεψε να δει ποια ήταν η χώρα στην οποία βρέθηκε και να την αγαπήσει πραγματικά, έτσι όπως ακριβώς ήταν.

Είδα την παράσταση «*Amalia melancholia, η βασίλισσα των φοινίκων*» της Ζωής Χατζηπαντωνίου (με τις εξαιρετικές Έμιλυ Κολιανδρή και Ρίτα Αυτού, το εμπνευσμένο σκηνικό της Εύας Μανιδάκη και τα κοστούμια της Ιωάννας Τσάμη) όταν πρωτοπαίχτηκε στον Πειραιά κι αισθάνθηκα πόσο δυνατή είναι η άλλη διάσταση, αυτήν που μπορεί να δώσει το θέατρο στο σώμα: γιατί το σώμα της Αμαλίας ήταν το πεδίο της μάχης που έδωσε σε όλη την «ιστορική» της ζωή - μάχης βίβλας, τυραννικής, που χάθηκε ολοσχερώς, δημόσια, ταπεινωτικά, εξευτελιστικά για εκείνην και τον Όθωνα. Σώμα γυναικείο, σώμα πολιτικό, σώμα μυθιστορηματικό, που εν τέλει βλέπουμε τώρα, ευτυχώς, πόσα πολλά μπόρεσε να γεννήσει.

INFO
Σύγχρονο θέατρο, Ευμολπιδών 45
Καζί 20 & 21 Ιουλίου στις 21:00
22 Ιουλίου στις 19:30

ΠΡΟΣΕΓΓΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΜΑΛΙΑ

Καθώς η «Amalia Melancholia» έρχεται στο Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, η συγγραφέας του βιβλίου «Ο κήπος της Αμαλίας» (εκδόσεις Πατάκη) γράφει για τη «βασίλισσα των φοινίκων»

Της ΚΑΡΟΛΙΝΑΣ ΜΕΡΜΗΓΚΑ

THE
ATHENS
EPIDAUROS
FESTIVAL
SHOWCASE
grape

ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΕΠΙΔΑΥΡΟ

Η Φιλάρετη Κομνηνού και η Ελιζα Σκολίδη πρωταγωνιστούν στα νέα αρχαιόθεμα έργα του Κύκλου Contemporary Ancients. Οι βραβευμένοι συγγραφείς Βαγγέλης Χατζηγιαννίδης και Βίβιαν Στεργίου μας συστήνουν τις ηρωίδες τους που εμπνεύστηκαν από την «Εκάβη» και την «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» του Ευριπίδη, αντίστοιχα. Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

ΒΙΒΙΑΝ ΣΤΕΡΓΙΟΥ

«ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ / ΒΟΡΑ»

Είμαστε νύχτα στην Επίδαυρο και μία νέα κοπέλα, η Ίφι, κάνει βόλτα. «Θέλει να το πιάσει απ' την αρχή. Να κάνει λίγο διαλογισμό, να κολυμπήσει. Πάνω εκεί τη βρίσκει ο χρυσός, είναι ένας σπαστικός ήχος, τα λόγια του μάντη. Το μόνο θέμα του "εγώ και η ζωή μου" μας λέει. Όλο το έργο είναι η παράθεση του λόγου του χρυσού και του μάντη. Ακούμε και λίγα λόγια της ίδιας της Ιφιγένειας. Ο χρυσός θα σας θυμίσει τον/την κακοποιητικό σας σύντροφο. Θα σας θυμίσει τις προσδοκίες του κόσμου από τις γυναίκες, λέει κάπου, για παράδειγμα, "το πρωί κάνει τη CEO και το βράδυ μπουσουλάει στα τέσσερα, μάντεψε τι γουστάρει περισσότερο". Θα σας θυμίσει μηνύματα από stalker, κουτσομπολιά. Τέτοια ακούει η Ίφι κι όλο το έργο είναι ένα παράθεμα αυτής της ροής από σκατά—με μορφή λόγου—που έχει πέσει πάνω στο κεφάλι της, αλλά δεν μπορεί να τη συντρίψει. Η Ίφι έχει τις αντιστάσεις της. Έχει τους ποιητές της— "αυτοί μου δώσαν τη ζωή μου". Έχει τη μαμά της, την Κλυτ, με την οποία ανταλλάσσει πηχτικά».

Το έργο λέει: είσαι κοπέλα; θα γίνεις κρέας. Θυσία για το τίποτα. «Μπες στο σκάμμα, έτσι μιλάει ο χρυσός. Η Ίφι παίρνει θέση, του απαντάει, τον δέχεται; Θα δείτε. Η σκηνοθέτις Αικατερίνη Παπαγεωργίου και η Ελιζα Σκολίδη θα θέσουν κάποια ερωτήματα στο

κοινό. Σε ό,τι με αφορά, έχω βάλει το σημαδάκι της καθέτου στον τίτλο. "Ιφιγένεια/Βορά". Δηλαδή η Ιφιγένεια ή Βορά. Ή εσύ, όλη, αυτά που είσαι, ή η μετατροπή σου σε κάτι φαγώσιμο».

Το έργο είναι στο τώρα. Το τώρα είναι σκληρό. Μια χώρα-μηχανή γυναικοκτονιών, «γυναικοκτονίες σε υψηλή παγκόσμια ζήτηση και δύο πόλεμοι στην ευρύτερη περιοχή, πόσες αρσενικές και θηλυκές Ιφιγένειες, πόσα παιδάκια μπήκαν στην κιμαδο-μηχανή; Άρα: προφανώς και θα πούμε για όλα αυτά, γιατί αν δεν λέμε γι' αυτά, δεν έχουμε λόγο να μιλάμε και γιατί αυτά μας συνδέουν άμεσα, εδώ και τώρα, με το αρχαίο δράμα που είναι ζωντανό. Θ' ακούσετε πολλές παραλλαγές του χρυσού που χτίζουν μια πηχτική λίμνη βίας και ηθικής σαπίλας γύρω μας. Λόγια απλά καθημερινά».

Η θυσία της είναι κωμική, ελάχισια τραγική. «Είναι Ιούλιος, ο κόσμος έχει προβλήματα, έρχεται να δει μια θεατρική παράσταση. Δεν θα του μαυρίσουμε εμείς την ψυχή. Ήθελα να φτιάξω μια νέα Ιφιγένεια τωρινή και να μπορεί να καταλάβει το έργο ο οποιοσδήποτε, ο άκυρος τύπος που θα 'ρθει γιατί τον έσυρε η παρέα του».

Πρωταγωνίστρια σε αυτό το έργο δεν είναι η Εκάβη. Είναι μια πιστή δούλα της «και μάλιστα η πιο κοντινή της, όπως δηλώνει αυτόρεσκα η ίδια. Ήρθε, όμως, η ώρα να λάμψει στη σκηνή κι αυτή, να ξεφύγει για πρώτη φορά από την ανωνυμία της και τη σκιά της μυθικής κυράς της, της Εκάβης».

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΙΔΗΣ «ΕΓΩ, ΜΙΑ ΔΟΥΛΑ»

Βγαίνει στο φως, λοιπόν, για να μιλήσει, αιώνες μετά, να πει τη δική της αλήθεια «και να υπερασπιστεί τον εαυτό της, καθώς αναγκάζεται να λογοδοτήσει (εμπρός σε ένα αόρατο δικαστήριο) για την ασεβή της συμπεριφορά. Ασεβή απέναντι στη μυθική βασίλισσα της Τροίας. Σχεδόν αδιανόητο. Της μίλησε με πρωτοφανή απρέπεια, κοινώς τη σκυλόβρισε, την έφτυσε κατάμουτρα. Αν το μετάνιωσε; Ούτε κατά διάνοια. Της άξιζε και με το παραπάνω. Μοιάζει να έχει πολλά ράμματα για τη γούνα της μεγαλειότητάς, τα οποία εκθέτει αναλυτικά στη δικαστική επιτροπή και στο κοινό. Σκατόγρια την ανεβάζει, σκρόφα την κατεβάζει».

Τα στοιχεία μάλιστα που παραθέτει για τη σκρόφα την Εκάβη, συντριπτικά πράγματι, «δεν τα εβγαλε από το κεφάλι της: υπάρχουν καταγεγραμμένα με το νι και με το σίγμα στην ομώνυμη τραγωδία του Ευριπίδη. Και τότε πώς δεν τα έχουμε δει όλοι εμείς ως τώρα;—θα αναρωτηθεί κανείς. Μα τα έχουμε δει, είναι η απάντηση. Τα ξέρουμε. Και δεν είναι τίποτε άλλο από τις αποτρόπαιες πράξεις αυτοδικίας που σχεδιάζει και εκτελεί με απόλυτη ψυχραιμία στο δεύτερο μέρος της τραγωδίας η Εκάβη εναντίον του δολοφόνου του παιδιού της, τον βασιλιά της Θράκης Πολυμήστορα. Όχι μόνο τον τυφλώνει, αλλά δολοφονεί και τα δύο παντελώς αθώα μικρά παιδιά του, τα σφάζει σε ένα λουτρό αίματος».

Αλλά όπως ίσχυε ανέκαθεν, τα πάντα είναι ζήτημα οπτικής. «Από ποια μεριά κοιτάς. Με τι κριτήρια αξιολογείς. Και σε ποια εποχή ζεις φυσικά. Οι αντιλήψεις αλλάζουν, ιδίως αυτές περί δικαίου και αδικού. Η δούλα μας έχει μια αποκρυσταλλωμένη αντίληψη περί δικαιοσύνης και θα την υπερασπιστεί με σθένος μπροστά στα μέλη της επιτροπής. Αυτά θα την ακούσουν προσεχτικά, θα θέσουν τις ερωτήσεις τους και στο τέλος θα αποφανθούν. Μένει τώρα και η απόφαση του κοινού. Ετούτη θα δοθεί στις στο μικρό θέατρο της Αρχαίας Επιδαύρου».

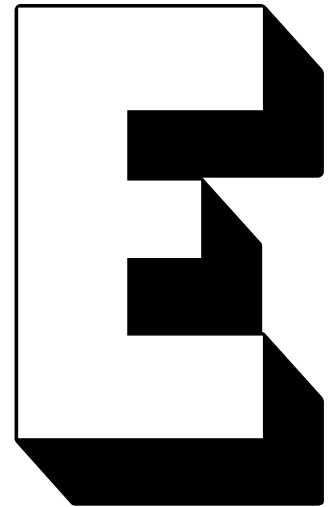
INFO
Μικρό Θέατρο
Αρχαίας Επιδαύρου
5 & 6 Ιουλίου στις 21:30

Η ΑΓΡΙΑ ΑΘΗΝΑΪΚΗ

Μια βόλτα από τη Βουλιαγμένη ως το Σούνιο, στην αιώνια λ

Της ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ ΓΛΥΝΙΑΔΑΚΗ

Έχω μια φίλη που λέει ότι η «πραγματική» **Αθηναϊκή Ριβιέρα** ξεκινάει μετά τη Βούλα· εκεί που πέφτει η Βουλιαγμένης στην παραλιακή. Δεν ξέρω αν συμφωνώ, αν κι υπάρχει μια αλήθεια σ' αυτό που λέει: πιο πριν -στο Φάληρο, το Καλαμάκι, το Ελληνικό, τη Γλυφάδα- όλα έχουν μια αίσθηση πιο αστική. Κι ύστερα περνάς το Ασκληπιείο Βούλας κι ο δρόμος πλαταίνει, βάζεις επιτέλους άφοβα πέμπτη (ή έκτη) ταχύτητα στο αμάξι κι ο ορίζοντας ανοίγεται: βλέπεις το Καβούρι από απέναντι και τον λαιμό της **Βουλιαγμένης**, ο **Αστέρας** τα βράδια λαμποκοπά σαν αστράκια πάνω στη γη. Και νιώθεις ότι αυτή είναι η τελική ευθεία πριν από κάτι που όντως αρχινά στη συμβολή της Βουλιαγμένης με την Ποσειδώνος: την άγρια αθηναϊκή ριβιέρα (χωρίς κεφαλαία), τις παραλίες και τους κόλπους, τις στροφές και τα νερά των παιδικών μας χρόνων, τα μυθικά μέρη που ακόμα κρατούν μακριά το άστυ και γεμίζουν το μυαλό μας με ήλιο καλοκαιρινό και κρύο, φρέσκο αέρα τους χειμώνες.

ΡΙΒΙΕΡΑ

ιακάδα του καθαρού ορίζοντα

Η πρώτη αίσθηση την ώρα που αφήνεις πίσω την Ποσειδώνος και μπαίνεις στη λεωφόρο Αθηνάς (τη συνέχισή της παραλιακή προς Βουλιαγμένη) είναι το πράσινο. Ξαφνικά, εκεί που είχες σπίτια και θάλασσα, τώρα έχεις πεύκα, πεύκα, πεύκα δεξιά κι αριστερά, σαν να σου λένε καθαφικά «αποχαιρέτα την, την Αθήνα που χάνεις». Εκεί στις αρχές, δίπλα στο βενζιναδικο της Aegean, που τώρα βάζουν πετρέλαιο τα πειραγμένα αμάξια που κάνουν κόντρες στην παραλιακή και συναντιούνται μετά τη Βάρκιζα, υπήρχε τη δεκαετία του 1960 το σπίτι ενός τύπου που έβγαίμε με άμαξα με άλογα κι ανέβαινε βόλτα μέχρι το Σύνταγμα ντυμένος με αρχαιοελληνική χλαμύδα. Πώς αλλάζουν οι καιροί...

Αφήνω να με προσπεράσουν τα αμάξια που ξεκινούν να μαρσάρουν αναγνωρίζοντας το ένα το άλλο και φτάνω χαλαρά ως τον **Λαιμό**. Δεν στρίβω δεξιά: αυτά ήταν για όταν έβγαλα το λύκειο κι ερχόμουν για θαλάσσιο σκι στον Λόλο και για εξερευνητικές βόλτες στο εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου (με τα πλακάκια του αλα Λουμπαρδιάρης) ή στον ναό του Απόλλωνα Ζωστήρα μες στον Αστέρα. Τώρα μπροστά μου έχω την **πλαζ του ΕΟΤ**, βαφτισμένη (τίμια) με το όνομα του Λουκιανού Κηλαηδόνη, προς μνήμην του θρυλικού πάρτι του, κι όπου μαζεύονται τις Κυριακές του χειμώνα οι we swimmers του **Πέτρου Παρθένη** και κολυμπάνε, να ξορκίσουν τον χειμώνα και τα κρύα νερά μες στις λιακάδες του Γενάρη και του Φλεβάρη.

Μπορεί εμείς οι Λαγονησιώτες να βαυκαλιζόμαστε αποκαλώντας το σπίτι μας L.A.γιοήσι, όμως η **Βουλιαγμένη** έχει κάτι από πραγματική Καλιφόρνια – όχι μόνο ήλιο και σέρφερς κι ανοιχτή θάλασσα, αλλά απίθανα σκιερὰ καφέ, μαυρισμένη πιτσιρικάρια 20+ με σαγιονάρες που σκοτώνει την ώρα της τρώγοντας brunch και δουλεύοντας (!) από τα λάπτοπ· και φυσικά το πιο ρετρό setting για γλυκό σε όλη την Αθηνάϊκή Ριβιέρα, το **Aqua Marina**. Σχεδόν απέναντί του, στο λιμανάκι δίπλα στην **«Ακτή»**, υπάρχει κι ένα από τα καλύτερα κρυμμένα spots της περιοχής για βουτιές: κατεβαίνεις τα σκαλάκια δίπλα στο εστιατόριο μετά τη δουλειά, είναι απόγευμα, αφήνεις ρούχα κι έγνοιες στον μπετονένιο μόλο και πέφτεις στη θάλασσα. Ο όρμος της Βουλιαγμένης είναι περίπου 1,2 χλμ. πέρα δώθε· σε πιάνει το ηλιοβασιλέμα μέσα στο νερό· γυρνάς στο σπίτι σου ευτυχισμένη.

Το αυτοκίνητο τα περνάει όλα αυτά τώρα, αφήνει πίσω την **ψαροταβέρνα του Λάμπρου** στα δεξιά (οικογενειακή/ απίθανο ψάρι/ τιμές φαρμακείου), τη **λίμνη της Βουλιαγμένης** στ' αριστερά (για όσους δειλιάζουν να μπουν στη θάλασσα χειμωνιάτικα – Περικλή Δ., για σενα μιλάω), και ξεχύνεται στα λιμανάκια (τρελό meeting point δεκαετίες τώρα για μοναχικούς κολυμβητές και γκέι pick-ups). Η οδήγηση γίνεται απολαυστική. Για κάποιον λόγο, όταν οδηγώ εδώ σκέφτομαι πάντα τη Μισέλ Μουτόν, νικήτρια του Ράλι Ακρόπολης το 1982, μ' εκείνο το φοβερό Audi Quattro. Ίσως γιατί η μάνα μου είχε κατενθουσιαστεί τότε μαζί της και, παίρνοντας κι εκείνη με φόρα τις στροφές στα λιμανάκια με το 400άρι Subaru μας, μου φύτεψε το μικρόβιο της αγωνιστικής οδήγησης. Όπως και να 'χει, εδώ ευχαριστίεσαι να οδηγείς αμάξι με ταχύτητες.

Βάρκιζα, Βάρη, Γαλάζια Ακτή

Και μέχρι να καβατζάρεις μια δυο στροφές, έχεις αφήσει πίσω οποιαδήποτε αστική επίφαση κι απλώνεται μπροστά σου ο **Σαρωνικός** μέχρι τη **Σαρωνίδα** κι ακόμα πιο πέρα. Περνάς την ξύλινη καντίνα της πρώτης στροφής – όπου τη βγάλαμε με μπίρες τις νύχτες με αφραγκίες –, το θρυλικό **island** – όπου μεγάλωσαν γενιές και γενιές Αθηναίων και παραμένει, ίσως, το ωραιότερο club της παραλιακής – και φτάνεις στη **Βάρκιζα**, το τελευταίο (πια) προάστιο της Αθήνας και την αρχή της ανατολικής Αττικής: τον τέλειο συνδυασμό ημιστικού περιβάλλοντος και θάλασσας, μια πολιτεία με ήσυχια, κατάφυτα μπαλκόνια και νωχελικούς δρόμους, δέκα λεπτά από την Αττική οδό, το μόνο μέρος (πλην της Γλυφάδας) που μάζευε από παλιά «ξένους» κι είχε στα περίπερά του ξένο τύπο, ακόμα και σκανδιναβικές εφημερίδες. Τα θρυλικά πιρσκι του Γεωργιάδη

σερβίρονται ακόμα, αλλά τα μαγαζάκια της παιδικής μου ηλικίας με τις φουσκωτές βάρκες και τα βατραχοπέδιλα κάθε μεγέθους έχουν εξαφανιστεί.

Εντωμεταξύ η Βάρκιζα έχει γίνει πια ένα με τη **Βάρη**, έχει αποκτήσει μέχρι και multiplex σινεμά, παραμένει όμως ένα ωραιότατο μέρος να ζεις χειμώνα καλοκαίρι (αν δεν θες να έχεις γύρω σου μόνο χωράφια, εννοώ), για να πίνεις τα ουζάκια σου στον **Ναυτικό Όμιλο** πάνω στο κύμα λίγο πριν πέσει το βράδυ και να νιώθεις ότι ζεις όσο πρέπει μακριά από την Αθήνα. Εμείς που ζούμε παραπέρα, καμιά φορά ζοριζόμαστε με τα επόμενα χιλιόμετρα, κερδίζουμε όμως μία από τις ωραιότερες οδηγικές διαδρομές της Αττικής: την κούρμπα της Βάρκιζας, που σε βγάζει εντελώς πια στην εξοχή, τα πρώτα νησάκια στον ορίζοντα, τις **Τρύπες του Καραμανλή**.

Πρέπει βεβαίως να περάσεις πρώτα μπροστά από το αδιανόητο **Riba's**, αυτόν τον ναό του απόλυτου κιτς, το «πολιτιστικό κέντρο» που θα έλεγε κι ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος του παλιού, βαθέως ΠΑΣΟΚ. Εδώ απέναντι συναντιούνται όλοι όσοι ξεκίνησαν τις κόντρες στη Βουλιαγμένη, σε ένα είδος άτυπου pit-stop. Τα θύματα της βλακειάς τους τα έχουμε θρηνήσει πολλακις κατά μήκος της παραλιακής, στη στροφή της παραλίας **Λομβάρδα** (μετά τις Τρύπες του Καραμανλή, πρώην βαλτότοπο, όλο ευκάλυπτους και μπουνάτσα) και στην ανοιχτωσιά μεταξύ **Αγίας Μαρίας, Αλθέας, Γαλάζιας Ακτής** και **Λαγονησίου**, όπου οι επίδοξοι Άιρτον Σένα νομίζουν ότι ο δρόμος ισιώνει, όμως αυτός στενεύει κι έχει ύπουλες στροφές που σε φέρνουν φάτσα με φάτσα με τους οδηγούς απ' το απέναντι ρεύμα.

[Οκ, μια και τις ανέφερα τις: προφανώς η Τρύπα του Καραμανλή (η πρώτη, δηλαδή) κατασκευάστηκε επί Κων/νου Καραμανλή, αλλά το πιο ενδιαφέρον ιστορικό στοιχείο γι' αυτήν είναι ότι ο Αλέκος Παναγούλης απέτυχε για λίγα μόνο δευτερόλεπτα να δολοφονήσει εκεί κοντά τον δικτάτορα Γεώργιο Παπαδόπουλο, τον Αύγουστο του 1968: η βόμβα που είχε τοποθετήσει στο 31ο χλμ. της Αθηνών-Σουνίου εξερράγη κατά τη καθυστέρησή της. Επίσης, μέχρι τη διάνοιξη των βράχων, οι περιοχές μετά τη Βάρκιζα ήταν προσβάσιμες από την Αθήνα μόνο μέσω Μεσόγειων, από Κορωπί, Μαρκόπουλο, Καλύβια και Κερατέα.]

Όσοι οδηγοί δεν καίγονται να φλερτάρουν με τον χάρο στην **Αγία Μαρίνα**, προλαβαίνουν να δουν μες στο νερό μια μακρόστενη νησίδα, τη λεγόμενη **«του Ντούνη»**, που έχει πάνω ακόμα ίχνη προϊστορικών οικισμών (όταν η θάλασσα τραβιέται κατά εποχές, μπορείς να τη φτάσεις με τα πόδια). Όταν πιάνουν οι νοτιάδες και το θαλασσινό νερό βαραίνει την ατμόσφαιρα, οι παραλίες από την Αγία Μαρίνα ως τη Γαλάζια Ακτή μοιάζουν με τον Ειρηνικό Ωκεανό: αφρισμένα κύματα και σέρφερ με μαύρες στολές να προσπαθούν να τα δαμάσουν.

Στη **Γαλάζια Ακτή** υπάρχει και το ομώνυμο θερινό σινεμά, ένα από τα πιο παλιά της περιοχής, πρόσφατα ανακαινισμένο, με το σωστό το χαλικάκι κάτω από τις καρέκλες, τις σωστές (στερωμένες) γατούλες για συντροφιά και τη σωστή μυρωδιά από σουβλάκια ή ψητά ψάρια να ποτίζει την ατμόσφαιρα τριγύρω. Από Βάρκιζα έως και Σαρωνίδα έχουμε 6 (!) θερινούς κινηματογράφους: παλιά είχαμε και το «Λαγονήσι» μέσα στα **Βότσαλα**, την πλαζ του ΕΟΤ, αλλά τώρα με το Grand Resort, πάνε αυτά τα μεγαλεία... Οι (πρώην παράνομες;) βίλες στις παραλίες αλλάζουν χέρια συνεχώς, όπως αλλάζουν στέκια και τα αδέσποτα σκυλιά, οι μόνιμοι θαμώνες των γύρω ακτών, ανάλογα την εποχή: τα περισσότερα ξέρουν ακριβώς πώς να κινηθούν σε μια ακτίνα 3-4 χιλιομέτρων, να πάνε για μπάνιο στη θάλασσα, να φάνε στα σουβλατζήδικα του Λαγονησίου, ν' αράξουν σε κάποιο δροσερό, φρεσκοποτισμένο γρασιδί του Δήμου Σαρωνικού.

Λαγονήσι

Για να τα δεις όλα αυτά, βεβαίως, πρέπει να κατέβεις από το αμάξι κι εμείς εδώ πάμε αυτοκινητάδα, οπότε συνεχίζω περνώντας μπροστά από την παραλία του Λαγονησίου και τον **Αν Νικόλα**, την παραλία των παιδικών μου χρόνων, με τις βουτιές από την μπετονένια εξέδρα και τις βραχονησίδες που εξερευνούσαμε με

Παραλία
Γαλάζιας Ακτής

Πάντα αναρωτιόμουν γιατί
οι αρχαίοι λαοί έκαναν θεό
τον ήλιο, ενώ έπρεπε
να λατρεύουν τη θάλασσα

μάσκες και βατραχοπέδιλα μαζεύοντας για ώρες κελύφη ακινών. Τώρα έχει και καντίνα για μπίρες, γήπεδα τένις και μπάσκετ και μια άδεια ακτή ενός χιλιόμετρου όπου τα τρία μου σκυλιά –ο Μάρκος, η Μπρούνα και η Λείλα– τρελαίνονται να τρέχουν ελεύθερα όταν δεν έχει κόσμο. Όλα μοιάζουν ανέγγιχτα, ανοικτά και μαγικά εδώ κάτω, είτε νωρίς το πρωί είτε το ηλιοβασιλέμα. Οι καταιγίδες που πλήττουν όλο και συχνότερα την ανατολική Αττική κατεβάζουν ένα σωρό φερτά υλικά ή κάνουν τη θάλασσα ν' ανεβαίνει και να χάρτει παρατημένες ξύλινες βάρκες στην παραλία, αλλά το θέαμα παραμένει μαγικό: λόγω των βράχων που τη χωρίζουν απ' τη θάλασσα, η **παραλία του Λαγονησίου** παραμένει (ευτυχώς) από τις πιο ανέγγιχτες, εύκολα προσβάσιμες απλωσιές του Σαρωνικού.

Παραδίπλα, απέναντι από το λεγόμενο «**Κιόσκι**», μετά ακριβώς από τα φανάρια της Λεωφόρου Καλυβίων, υπάρχει το **Νησί**, ο καλός μου φίλος στην κολύμβηση: 220 μέτρα μετρημένα από την ακτή, ξέρω πάντα πόσο έχω κολυμπήσει πηγαίνοντας πέρα δώθε ανάμεσά τους. Όσο ήμουν παιδί και πριν αρχίσω, μες στην πανδημία, να κολυμπώ και τον χειμώνα, οι σκούροι όγκοι από τα φύκια στη θάλασσα με φόβιζαν. Από τότε όμως που άρχισα να τους συναντώ ξανά και ξανά μέσα από τα κολυμβητικά μου γυαλάκια και να τους αναγνωρίζω, κι όταν συνειδητοποίησα ότι οι ποσειδωνίες απελευθερώνουν περισσότερο οξυγόνο στην ατμόσφαιρα από τα δάση, γεμίζω χαρά συναντώντας τες. Τις πολύ ζεστές μέρες του καλοκαιριού, ειδικά αν έχει περάσει καύσωνας ή πυρκαγιές από την περιοχή (κι έχουμε αρκετές), τα φύκια μοιάζουν λιποθυμισμένα, σε πιάνει η καρδιά σου. Με το που τα ξαναβλέπω χαρούμενα και φουντωτά, νιώθω πως υπάρχει ακόμα ελπίδα για τον πλανήτη μας.

Για το Λαγονησί έχω ξαναγράψει εδώ, οπότε ας το προσπεράσουμε κι ας κατευθυνθούμε προς **Σαρωνίδα** με το αμάξι. (Αν θέλετε, βεβαίως, να περπατήσετε, να ξέρετε ότι υπάρχει ένα υπέροχο πεζοπορικό μονοπάτι που ξεκινάει λίγο μετά τη «**Γλύστρα**» του Λαγονησίου, στη στάση Σοφούλη, και βγάζει ως την παραλία της Σαρωνίδας. Θα βρείτε απίθανους, κρυμμένους όρμους για βουτιές, χίλια δυο αγριολούλουδα να μυρίσουν οι μουσούδες των σκύλων σας και πολλές πολλές εντοπιότητα με τον ελεύθερο, ανοικτό ορίζοντα του Αιγαίου· ένα ακρωτήρι απ' το οποίο θα θέλω πάντα να πετάξω σαν πουλί ζηλεύοντας ίσως για λίγο εκείνες τις τελευταίες στιγμές του μυθικού Αιγαία. Ποιος δε θα 'θελε να ξεκινήσει από εδώ να κατακτήσει τον κόσμο; Ποιος δεν θα 'θελε ν' αφεθεί στο αιώνιο μπλε αυτής της θάλασσας, στα τερτίπια της, τα ρεύματά της; Πάντα αναρωτιόμουν γιατί οι αρχαίοι λαοί έκαναν θεό τον ήλιο, ενώ έπρεπε να λατρεύουν τη θάλασσα, που όλα τα γιατρεύει και όλα τα αναζωογονεί, που θανατώνει κι αναγεννά, που δεν δίνει μόνο ζωή αλλά και παίρνει – κι άρα ξέρει να φέρνει τον άνθρωπο στο σωστό του μέγεθος. Εδώ πάνω, στον ναό του Ποσειδώνα, αναγνωρίζω ότι κι άλλοι ένιωθαν αυτό που νιώθω: τη θάλασσα-θεό, τη θάλασσα-memento mori.

Η παραλιακή, από Λαγονήσι και μετά

Μετά το Λαγονησί, η παραλιακή γίνεται πραγματική απόλαυση: τα αυτοκίνητα λιγοστεύουν, οι ταχύτητες μαλακώνουν, βρίσκεσαι σ' ένα αιώνιο καλοκαίρι. Η **Σαρωνίδα**, με την παραλία της ν' ασφυκτιά από κόσμο τους καλοκαιρινούς μήνες, θα σε κρατήσει για τα σινεμά της και τα καφέ της, και θα σε παραδώσει μετά στο **Μαύρο Λιθάρι**, με τα παλιά του, παραλιακά ξενοδοχεία που μοιάζουν να έχουν βγει από ελληνικές ταινίες του '60. Μερικά έχουν αρχίσει ν' ανακαινίζονται και να καταλαμβάνουν, αχρείαστα, χώρο στις παραλίες και στον ορίζοντα, οπότε προχωρήστε παραπέρα και κάντε δώρο στον εαυτό σας μια στάση για μπάνιο στη «**Νήσο**» απέναντι από την **Αρσίδα**, ή ακόμα καλύτερα, στον **Άγιο Νικόλαο Αναβύσσου** λίγο παραπέρα. Κι ύστερα αφήστε τα μάτια σας να «γευτούν» όλη αυτήν την άπλα των αλυκών Αναβύσσου και του όρμου της, το μέρος όπου κάποτε κόπιαζαν να σταθούν στα πόδια τους οι Μικρασιάτες πρόσφυγες από τη Φώκεια, που έδωσαν και τ' όνομά της πατρίδας τους στον παραλιακό οικισμό. Η **Παλαιά Φώκεια**, πρωταγωνίστρια της μυθιστορηματικής «**Γαλήνης**» κι αγαπημένο μέρος παραθερισμού του Ηλία Βενεζή, θα σας υποδεχθεί με ανοιχτές αγκάλες στα καΐκια της που βγάζουν φρέσκα ψαριά πρωί πρωί, στις υπέροχες ψαροταβέρνες της και στη γλυκιά, νωχελική της πλατεία και παραλία. Παιδί, ερχόμουν εδώ για χρόνια με τους γονείς μου – πού να ήξερα τότε ότι αυτή η οικειότητα θα γινόταν αιτία για ένα διδακτορικό στην ιστορία αυτού του τόπου...

Έν τω μεταξύ, για εσάς που τρελαίνεστε για κάτι τέτοια, μέσα στον όρμο της Παλαιάς Φώκειας, υπάρχει ακόμα καταποντισμένος ο κυματοθραύστης του λιμανιού της

αρχαίας Αναφλύστου. Και στην Αρσίδα από πίσω, όσοι έχετε πρόσβαση με κανό ή κάποιο άλλο σκάφος, θα βρείτε τη μαγική σπηλιά Αρτζεντά. Αξίζει!]

Μετά την Παλαιά Φώκεια, ο δρόμος είναι ανοικτός, πια, για **Σούνιο**. Περνάω το **Θυμάρι** και την κρυφή του παραλία με τα γαλαζοπράσινα, δροσερά της νερά να τα πιεις στο ποτήρι, κι ύστερα τον **όρμο Καταφυγή**, με το υπέροχο εκκλησάκι που τοιχογράφησε ο **Δημήτρης Μυταράς** –όλο κελιδόνια και πλοία κι ουρανό– που το έκλεισε πρόσφατα ο αντιδραστικός και υπερσυντηρητικός μητροπολίτης Μεσογείων με το έτσι θέλω. Από εδώ ο ορίζοντας φτάνει ως τις **Καβοκολώνες** (το Σούνιο δηλαδή) με τη **νησίδα Πάτροκλος** φρουρό στα δεξιά και τον **ναό του Ποσειδώνα** μια να εμφανίζεται λευκός στον ήλιο, μια να εξαφανίζεται πίσω απ' τις στροφές.

Απέναντι απ' τον Πάτροκλο σταματώ για μια στιγμή στο **μνημείο των νεκρών του Οριά**, νορβηγικού πλοίου επιταγμένου απ' τους Γερμανούς, που κουβαλούσε πάνω από 4 χιλιάδες Ιταλούς, αιχμαλώτους πολέμου, και βυθίστηκε σχεδόν αυτόν τον Φεβρουάριο του 1943 έχοντας προσκρούσει στους υφάλους της περιοχής – και που όσοι μαθαίνουν ιστοριοπλοία στην Αττική διδάσκονται ν' αποφεύγουν σαν τον διάβολο το λιβάκι. Το ναυάγιο εντοπίστηκε μόλις το 1999. Είναι πάντα μια στιγμή συγκίνησης και φόβου να κοιτάξεις απέναντι τον Πάτροκλο, αυστηρό σχεδόν, να σου υπενθυμίσει ότι τα νερά του Σαρωνικού που μέχρι τώρα άστραφταν ασπρήνια και φιλόξενα στον ήλιο, εδώ κάτω κρύβουν θάνατο. Έναν θάνατο που τον ξορκίζει η ανοικτωσιά του υγρότοπου των **Λεγρενών** παραπέρα –όλο γεράκινες, ξεφτέρια, τσίχλες και κοκκινολαίμιδες– και λίγο πιο πριν, η ομορφιά της μοναδικής παραλίας στην Αττική που θυμίζει νησί: του **ΚΑΠΕ**.

Αλλά πάνω απ' όλα, στο τέρμα όλων αυτών, τον θάνατο ξορκίζει ο αιώνιος, αγέρωχος, κατάλευκος **ναός του Ποσειδώνα** που, όσες φορές κι αν τον επισκεφτώ –μεσημέρι μες στον ήλιο, λίγο πριν το ηλιοβασιλέμα ή τις νύχτες με αυγουσιτάτικη πανσέληνο, που παραμένει ανοικτός– θα είναι πάντα ένας φάρος που συνδέει το τώρα με την ιστορία, το εφήμερο με το αιώνιο, την εντοπιότητα με τον ελεύθερο, ανοικτό ορίζοντα του Αιγαίου· ένα ακρωτήρι απ' το οποίο θα θέλω πάντα να πετάξω σαν πουλί ζηλεύοντας ίσως για λίγο εκείνες τις τελευταίες στιγμές του μυθικού Αιγαία. Ποιος δε θα 'θελε να ξεκινήσει από εδώ να κατακτήσει τον κόσμο; Ποιος δεν θα 'θελε ν' αφεθεί στο αιώνιο μπλε αυτής της θάλασσας, στα τερτίπια της, τα ρεύματά της; Πάντα αναρωτιόμουν γιατί οι αρχαίοι λαοί έκαναν θεό τον ήλιο, ενώ έπρεπε να λατρεύουν τη θάλασσα, που όλα τα γιατρεύει και όλα τα αναζωογονεί, που θανατώνει κι αναγεννά, που δεν δίνει μόνο ζωή αλλά και παίρνει – κι άρα ξέρει να φέρνει τον άνθρωπο στο σωστό του μέγεθος. Εδώ πάνω, στον ναό του Ποσειδώνα, αναγνωρίζω ότι κι άλλοι ένιωθαν αυτό που νιώθω: τη θάλασσα-θεό, τη θάλασσα-memento mori.

Επιστροφή από τα Μεσόγεια

Το αμάξι αφήνει πίσω του τον Σαρωνικό κι αποφασίζει να γυρίσει στην πόλη από τα **Μεσόγεια**: θα φέρει τα αλάτια και τους ανέμους του νότου στη βιομηχανική πόλη του **Λαυρίου**, με τα φουγάρα της και τους ταρσανάδες της, ξεκομμένη σχεδόν από τον χρόνο και τη ζωή, κι ύστερα, με μονοκοντυλιά, στην ευθεία τη λεωφόρου Λαυρίου μέχρι τις εκβολές της Αττικής Οδού. **Δασκαλειό, Κερατέα, Κουβαράς, Καλύβια, Μαρκόπουλο**: περιοχές που κάποτε εξυπηρετούνταν από τη σιδηροδρομική γραμμή Λαυρίου - Αγίων Αναργύρων (τις ράγες της οποίας μπορεί να δει κανείς ακόμα μισοθαμμένες σε άσχετα σημεία της Αττικής, από την οδό Θορικού μέχρι τη Φιλοθέη και στους ντόπιους σταθμούς, που στέκονται ακόμα αγέρωχοι). Λένε πως υπάρχουν σχέδια να επεκταθεί ο προαστιακός μέχρι το Λαύριο. Ας είναι. Να ζουζουνίζουν όλα τ' αυτοκίνητα εκεί στα Μεσόγεια, να βιάζονται να φτάσουν από δουλειά σε δουλειά, και ν' αφήσουν την παραλιακή της νοτιοανατολικής Αττικής, την άγρια Αθηναϊκή Ριβιέρα, λουσμένη στο νωχελικό φως των αιωνίων διακοπών. **Α**

BOYLIAΓΜΕΝΗΣ ASTIR MARINA

Το νέο hot spot της πόλης για jet setters σηματοδοτεί μια νέα εποχή για την Αθηναϊκή Ριβιέρα και τον ελληνικό τουρισμό

Της ΜΑΡΙΑΣ-ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΙΓΑΛΟΥ - Φωτό: ΚΟΣΜΑΣ ΚΟΥΜΙΑΝΟΣ

Πολυτελείς θαλαμηγοί, mega yachts, super luxury brands με φόντο τη θάλασσα. Αυτή είναι η εικόνα της ολοκαινούργιας Μαρίνας Βουλιαγμένης, γνωστής πλέον ως Astir Marina ή αλλιώς το Μονακό της Αθηναϊκής Ριβιέρας. Είναι ένα ειδικό καταφύγιο για τους απανταχού (high-profile) θαλασσόλυκους σε πολύ βολική τοποθεσία, μόλις 21 χιλιόμετρα από το ιστορικό κέντρο της πρωτεύουσας, και σε κοντινή απόσταση από το Διεθνές Αεροδρόμιο της Αθήνας, καθώς και από τα νησιά των Κυκλάδων. Το νέο yacht club αποτελεί μία από τις κορυφαίες home port μαρίνες στην περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου και τοποθετεί την Ελλάδα στην πρώτη γραμμή του παγκόσμιου elite yachting, σηματοδοτώντας μια νέα εποχή για την Αθηναϊκή Ριβιέρα και τον ελληνικό τουρισμό εντός και εκτός ελληνικών συνόρων.

Σχεδιασμός και κατασκευή

Η Astir Marina ενσωματώνει μια βαθιά δέσμευση για βιωσιμότητα δημιουργώντας μια σύγχρονη και αρμονική εμπειρία ιστιοπλοΐας που σέβεται τόσο τη φυσική ομορφιά του τόπου όσο και τις ανάγκες των απαιτητικών ταξιδιωτών. Ως προς το σύνολο της κατασκευής και των λειτουργιών της, η υψηλών προδιαγραφών μαρίνα σχεδιάστηκε σύμφωνα με τους πιο σύγχρονους περιβαλλοντικούς όρους και τα αυστηρότερα κριτήρια διεθνώς αναγνωρισμένων προτύπων – μια απόδειξη ότι μπορεί να υπάρξει συμβιωτική σχέση μεταξύ πολυτέλειας και αειφορίας. Πρόκειται για ένα εμβληματικό green project, το οποίο υλοποιήθηκε με επενδύσεις που ξεπέρασαν τα 53 εκατομμύρια ευρώ, αναβαθμίζοντας συνολικά τα δεδομένα στο οικοσύστημα των μαρινών της Ελλάδας. Η Astir Marina έχει τη δυνατότητα να φιλοξενεί 59 πολυτελή σκάφη με κόστος ελλιμενισμού από €2 εκατ. έως €4,5 εκατ. ανάλογα με το μέγεθός τους, το οποίο δύναται να φτάνει τα 110 μέτρα.

Η συνολική έκταση της Astir Marina ανέρχεται σε περίπου 52.000 τ.μ., ενώ στο πλαίσιο του έργου προστέθηκαν νέες κτιριακές υποδομές με συνολική επιφάνεια 4.800 τ.μ., όπου συναντά κανείς εμπορικά καταστήματα, εστιατόρια, καθώς και τις απαραίτητες εγκαταστάσεις για τη διοικητική μέριμνα της μαρίνας. Η κατασκευή των υποδομών φέρει την υπογραφή της TEKAΛ, ενώ τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό εκπόνησε το γραφείο AETER Architects του Χάρρου Μπουγαδέλλη.

Μπουτίκ και εστιατόρια

Τόσα μαζεμένα πολυτελή brand, δύσκολα συναντάς στην Αθήνα, γι' αυτό μπορείς να τη χαρακτηρίσεις και Βουκουρεστίου της Βουλιαγμένης. Όπου και αν κοιτάξει κανείς, θα δει λαμπερές βιτρίνες με exclusive προϊόντα – τα περισσότερα από resort wear συλλογές – αποκλειστικά για τα καταστήματα της μαρίνας. Παρουσία έχει ο όμιλος Louis Vuitton Moët Hennessy με τις μάρκες Louis Vuitton, Loro Piana και Dior και ο όμιλος Kering που διακινεί τα luxury brands Gucci, Bottega Veneta και Saint Laurent, καθώς και άλλες γνωστές μάρκες παγκοσμίου βεληνεκού. Μεταξύ αυτών είναι η Zegna, η Off-White και η Dolce & Gabbana Casa με προϊόντα διακόσμησης σπιτιού, με το χαρακτηριστικό γαλανόλευκο print, «άρτι αφιχθέν» από την Ιταλική Ριβιέρα. Στον χώρο δημιουργήθηκε επίσης κατάστημα της εταιρείας οικιακών συσκευών Dyson, καθώς και η γκαλερί έργων τέχνης TAAT. Stay tuned γιατί σύντομα θα ανοίξουν και άλλα. Στα προσεχώς είναι και το κοσμηματοπωλείο Karkalis με σύγχρονα designs. Ακόμη και αν τα βαλάντια σου δεν φτάνουν για την αγορά τέτοιων προϊόντων, αξίζει να επισκεφτείς τις μπουτίκ για να δεις και να θαυμάσεις τις limited edition συλλογές τους, το γνωστό και οικονομικό window shopping.

Έναν καφέ και μια τάρτα, όμως, με θέα τον θρυλικό κόλπο της Βουλιαγμένης και τα ακόμη πιο θρυλικά σκάφη, τα οφείλεις στον εαυτό σου. Ειδικά αν αυτό το καφέ «κουβαλά» μιλιανέζικη ιστορία από το 1817. Στην Pasticceria Cova Astir Marina, στο crème de la crème καφέ, μπορείς να γευτείς όλα αυτά τα ωραία που θα σε μεταφέρουν στη Via Monteparoleone. Φρέσκα αρτοσκευάσματα, κρουασάν, ιταλικό εσπρέσο και aperitivo, παρουσιάζονται σε μια αριστοκρατική «βιτρίνα comptoir» στην είσοδο. Εκτός από σνακ, υπάρχουν επιλογές γεύματος και fine dining με επιρροές από την ιταλική κουζίνα. Στην άλλη πλευρά της μαρίνας, θα βρεις το εστιατόριο Moorings, μεσογειακής κουζίνας με ιδιαίτερες παραλλαγές, ενώ το επόμενο διάστημα αναμένεται και η έλευση του παγκοσμίου φήμης Bagatelle.

Η Astir Marina Βουλιαγμένης διαθέτει ακόμα σημαντικά services από τις εταιρείες Revithis Real Estate, EKKA Yachts Sanlorenzo Lounge και την ελληνική εταιρεία delicatessen Ipirotissa για τον ανεφοδιασμό των σκαφών που ελλιμενίζονται.

Όταν ακούμε Ίμπιζα, Μονακό, Σεν Τροπέ, Πορτοφίνο, στο μυαλό έρχονται εικόνες από τις μαρίνες που μαγεύουν με την αρχοντιά, τη φινέτσα και την πολυτέλεια που τις χαρακτηρίζει. Ήρθε η στιγμή και οι ελληνικοί προορισμοί να διεκδικήσουν το δικό τους μερίδιο σε αυτήν την πολλά υποσχόμενη αγορά. Η Astir Marina θέτοντας τον πήχη ψηλά, είναι μέσα σε αυτούς, καθώς παίρνει τη θέση που της αξίζει στον διεθνή χάρτη και κατατάσσεται ανάμεσα στους προορισμούς που θα απασχολήσουν το παγκόσμιο κοινό τα επόμενα χρόνια.

QUIZ

ΠΟΣΟ ΚΑΛΑ ΞΕΡΕΙΣ ΤΑ ΝΟΥΠΟΥ;

20 ερωτήσεις για να πάρεις «πράσινη κάρτα» για Νότια Προάστια

Της ΜΑΡΙΑΣ-ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΙΓΑΛΟΥ

1. Η Γλυφάδα και η Βούλα χωρίζονται κυρίως από έναν δρόμο. Πώς ονομάζεται;

- A. Κωνσταντίνου Καραμανλή
- B. Πρίγκιπος Πέτρου
- Γ. Σοφίας Λόρεν

2. Η Θρυλική κρέπα του Fetticio λέγεται:

- A. No 49
- B. No 69
- Γ. Της Κρεπάλης

3. Τι σημαίνει η λέξη «φλοίσβος»;

- A. Μικρό καράβι, μόνο με καπετάνιο και χωρίς πλήρωμα
- B. Βόρειος άνεμος, στη γλώσσα των ναυτικών, που συναντάται σε εύκρατα μεσογειακά κλίματα
- Γ. Ελαφρύς ήχος από μικρά κύματα που σκάνε στην ακτή

4. Το Πολιτιστικό Κέντρο «Φλοίσβος», το μοναδικό κτίριο της ακτής του Παλαιού Φαλήρου που βρίσκεται κάτω από την παραλιακή οδό, έχει σχήμα:

- A. Στρογγυλό

B. Παραλληλόγραμμο
Γ. Οκταγωνικό

5. Η Θρυλική σχολή θαλάσσιου σκι της Βουλιαγμένης, έχει πάρει το όνομά της από τον ιδρυτή της, ο οποίος λέγεται:

- A. Τίτος
- B. Λόλος
- Γ. Λάμπρος

6. Στα λιμανάκια της Βάρκιζας, πώς λέγεται η ιστορική καντίνα:

- A. Λευτέρης
- B. Λάμπης
- Γ. Γυμνή Αλήθεια

7. Η must, ομώνυμη, τούρτα της Ανεμώνης είναι:

- A. Φράουλες με κρέμα και σιρόπι baileys
- B. Τρεις σοκολάτες με βάση μπισκότο
- Γ. Σοκολατίνα με λευκά και μπλε τρουφάκια

8. Από πόσα waffins (μικρά βαφλίνια) αποτελείται πλέον μία μερίδα στο Waffle House;

- A. 8 ή 12
- B. 5 ή 8
- Γ. 5 ή 12

9. Πώς λεγόταν το σούπερ διάσημο σουβλατζίδικο με τα κεραμίδια και τα σκούρα πράσινα παντζούρια μπροστά από το Ασκληπείο (ο πιο νόστιμος γύρος κοτόπουλο έβερ);

- A. Τα τρία γουρουνάκια
- B. Πίτερ Παν
- Γ. Πίτα Time

10. Το καβατζοσπότ στην Άνω Γλυφάδα (τέρμα Παπαφλέσσα) εκτός από «Θέα», λέγεται:

- A. Μπαλκόνι
- B. Πιάτο
- Γ. Συναγεμμός

11. Το πρώτο στούντιο του Φιλοποίμενα Φίνου (Finos Films), «Ελληνικά Κινηματογραφικά Στούντιο» ήταν:

- A. Στο Καβούρι
- B. Στο Καλαμάκι
- Γ. Στο Πανόραμα

12. Ποιο μαγαζί δεν υπάρχει πλέον στα Νότια Προάστια:

A. Ζαχαροπλαστέιο Prapas στο Παλιό Φάληρο
B. Ταβέρνα Αντώνης στη Βούλα
Γ. Εστιατόριο Αλκυονίδες στη Βάρκιζα

13. Η Aqua Marina στη Βουλιαγμένη φημίζεται για:

- A. Τους εργολάβους
- B. Το παγωτό Σικάγο
- Γ. Την πάβλοβα με φράουλες

14. Όταν οι νότιοι λέμε «πάμε για μπάνιο» στην Πυροσβεστική, εννοούμε στα βραχάκια:

- A. Στη Βάρκιζα
- B. Στον Άλιμο
- Γ. Στο Καβούρι

15. Το νέο Athens 91 Riviera φιλοξενεί:

- A. Το Barbarossa Πάρου
- B. Το Sea Satin Μυκόνου
- Γ. Τον Νικόλα της Σχοινούσας

16. Ποιο σουβλατζίδικο είναι κλειστό τις Κυριακές;

- A. Ζάχος στη Βουλιαγμένη
- B. Λειβαδιά στην Άνω Γλυφάδα

Γ. Μασάτι στην πλατεία της Βούλας

17. Από τον λόφο της Φασκομηλιάς βλέπει κανείς:

- A. Το Γήπεδο Tae Kwon Do Νέου Φαλήρου
- B. Το Γκολφ Γλυφάδας
- Γ. Τον Ναυτικό Όμιλο Βουλιαγμένης

18. Ποιο ήταν του σουξέ του Επίκουρου στη Βούλα;

- A. Κεφτεδάκια με κόκκινη σάλτσα
- B. Λαζάνια με σπανάκι και κιμά
- Γ. Μπέργκερ με ροκφόρ

19. Μετά από νότιο ξενύχτι καταλήγεις σε Mc Drive, αλλά πού;

- A. Στη Γλυφάδα και στην Ηλιούπολη
- B. Στην Αργυρούπολη και στη Βούλα
- Γ. Στον Άλιμο και στη Βάρη

20. Τα μπασκετάκια της Δόξας είναι:

- A. Στη Βουλιαγμένη
- B. Στην Αργυρούπολη
- Γ. Στην Άνω Βούλα

ΣΩΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. B, 2. A, 3. B, 4. B, 5. A, 6. B, 7. A, 8. A, 9. B, 10. B, 11. A, 12. B, 13. A, 14. B, 15. B, 16. B, 17. B, 18. A, 19. B, 20. B

ΣΧΟΛΙΑ

1-10: Νότια Προάστια; Ούτε γράμμα! Ποντάρω πως δεν ήσουν ποτέ λοκάλι.

11-16: Ίσως δεν είσαι γέννημα θρέμμα των νότιων περιοχών, αλλά μια καλή παρέα ή μια ακόμη καλύτερη παρέα, σε έκανε να γυρίσεις τα μέρη και να τα μάθεις καλά. Ανήκεις στους νουπου lovers.

17-20: Είσαι η queen ή ο king των Νοτίων Προαστίων. Εξήσες γαμ@@τα παιδικά χρόνια –και όχι μόνο– στον πλανήτη που είναι πάντα καλοκαίρι. Η «πράσινη κάρτα» σου ανήκει δικαιωματικά.

© ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

© ELIAS JOJDOS

© ΓΕΩΡΓΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ & ΓΙΩΡΓΟΣ ΞΥΓΚΑΣ

© ΓΕΩΡΓΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ & ΓΙΩΡΓΟΣ ΞΥΓΚΑΣ

Από αριστερά προς τα δεξιά:
Ο Πρωθυπουργός, Κυριάκος Μητσοτάκης,
ο CEO της DIMAND και της Piraeus Tower,
Δημήτρης Ανδριόπουλος, η επικεφαλής της EBRD
για την Ελλάδα και την Κύπρο, Andreea Moraru,
ο CEO της PRODEA Investments, Άρης Καρυτινός,
ο Πρόεδρος του Ταμείου Παρακατηκτών
και Δανείων, Δημήτρης Σταμάτης και
ο Δήμαρχος Πειραιά, Γιάννης Μώραλης.

ΠΥΡΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Η «πράσινη» αφετηρία της Αθηναϊκής Ριβιέρας

Η DIMAND, μια εταιρεία πρωτοπόρος στην εγχώρια αγορά, με μακρά παράδοση στην ανάπτυξη πράσινων κτιρίων, δίνει ιδιαίτερη έμφαση στα ζητήματα της κλιματικής αλλαγής μέσω λήψης μέτρων για τη μείωση τόσο του εγγενούς όσο και του λειτουργικού αποτυπώματος. Εδώ και 20 χρόνια, ασχολείται με εμβληματικά, μεγάλης κλίμακας έργα (αστικές αναπλάσεις, γραφεία, καταστήματα, ξενοδοχεία, αθλητικές εγκαταστάσεις κ.ά.) που έχουν δώσει στην πόλη έναν σύγχρονο «σέρα».

Μεταξύ αυτών είναι το γήπεδο OPAP ARENA, το Μινιόν, το Moxy Athens City, το Kaizen Campus, το Sygrou Office Complex και το υπό ανέγερση συγκρότημα γραφείων της PwC, η ανάπλαση του Αγίου Διονυσίου στον Πειραιά και η μεγάλη ανάπτυξη στο πρώην ακίνητο της Αθηναϊκής Χαρτοποίας στον Ελαιώνα, που θα εξελιχθεί στο πιο σύγχρονο business park στον Βοτανικό.

Πύργος του Πειραιά: Ο πρώτος «πράσινος» και «ψηφιακός» ουρανοξύστης της χώρας

Από τα πιο εμβληματικά της έργα είναι και η ανακατασκευή του Πύργου του Πειραιά, τοποσσημο της ευρύτερης αθηναϊκής επικράτειας, ένας προορισμός must visit και must see. Στον πρώτο «πράσινο» και «ψηφιακό» ουρανοξύστη της χώρας, η DIMAND ενσωματώνει τις αρχές του βιοφιλικού σχεδιασμού και υιοθετεί μια ολιστική και βιώσιμη προσέγγιση που υπερβαίνει τον σχεδιασμό και την κατασκευή, με στόχο τη λήψη πιστοποιήσεων LEED Platinum και WELL. Οι βασικές ενέργειες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας που παράγονται μέσω σύγχρονου φωτοβολταϊκού συστήματος με πάνελ στο δώμα του Πύργου, τη δημιουργία πρόσοψης πολλαπλών παραμέτρων για την καλύτερη εκμετάλλευση του φυσικού φωτός και της ανεμπόδιστης θέας, και τη δημιουργία ενός πραγματικά πράσινου περιβάλλοντος με αυξημένη έκταση βλάστησης μεσογειακών φυτών (1.000 τ.μ.) που αρδεύεται μέσω ενός έξυπνου ψηφιακού συστήματος με την αποκλειστική χρήση βρόχινου νερού. Μάλιστα, σε όλους τους χώρους στάθμευσης, έχουν εγκατασταθεί σταθμοί φόρτισης ηλεκτρικών οχημάτων, ενισχύοντας το όραμα της πράσινης κυκλοφορίας και παροτρύνοντας τους ενοίκους να προβούν σε αυτή την eco-friendly επένδυση.

Η ολοκλήρωση του Πύργου του Πειραιά χρειάστηκε σχεδόν 50 χρόνια αναμονής και 4 χρόνια εργασιών, όπου εκατοντάδες επαγγελματίες, με κοινό σκοπό την αναγέννηση ενός μύθου, συντονίστηκαν σαν μια καλοκουρδισμένη ορχήστρα. Έτσι, οι πολίτες,

είχαμε την τιμή να «υποδεχτούμε» αυτό το υπέρλαμπρο στολίδι, πλησίον της θάλασσας, στην τελετή των εγκαινίων που πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 4 Ιουνίου 2024, παρουσία του **πρωθυπουργού, Κυριάκου Μητσοτάκη**, καθώς και υπουργών, βουλευτών, εκπροσώπων της επιχειρηματικής κοινότητας και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Η εμπειρία ήταν μαγική και σηματοδότησε την αρχή της ανάπτυξης όλης της Αθηναϊκής Ριβιέρας, καθώς και της Ελλάδας ως παγκόσμιο πόλο έλξης. Το χρώμα του ουρανού και της θάλασσας, των δύο στοιχείων που περιβάλλουν τον Πύργο, κυριαρχούσε και μια μπλε κορδέλα απλωνόταν από την είσοδο μέχρι και τη σκηνή, ώστε σε συνέχεια των ομιλιών του δημάρχου Πειραιά, του Διευθύνοντα Συμβούλου της Piraeus Tower A.E. και του πρωθυπουργού, να ακολουθήσει το κόψιμο της και η κορύφωση της εκδήλωσης. Το σόου περιελάμβανε ένα μουσικό event από τη Φιλαρμονία Ορχήστρα Αθηνών και ένα φαντασμαγορικό φωτιστικό θέαμα 45 λεπτών, κατά το οποίο 360 drones πέταξαν πάνω από το λιμάνι του Πειραιά σχηματίζοντας σμήνη από γλάρους και κύματα της θάλασσας, καταλήγοντας στον σχηματισμό του λογοτύπου της Piraeus Tower. Εν συνεχεία, εστίες από laser και φωτιστικές κεφαλές, συνέδεσαν τον Πύργο με διάφορα σημεία του λιμανιού, την ίδια στιγμή που 600 πυροτεχνήματα τοποθετημένα στην οροφή του κτιρίου, χρωμάτισαν τον ουρανό, προσφέροντας ένα μοναδικό υπερθέαμα.

Μεταξύ άλλων ο **Κ. Μητσοτάκης** ανέφερε: «Το έργο αυτό έγινε πράξη χάρη στην οραματική διάθεση του Δήμου, αλλά και αυτών που το ανέπτυξαν και πήραν το επιχειρηματικό ρίσκο—συγχαρητήρια, κ. Ανδριόπουλε,

σε εσάς και στο επιτελείο σας—σε μια συγκυρία όπου η χώρα έβγαίνει από μια μεγάλη κρίση. Πιστεύω ακράδαντα ότι η ανάληψη επιχειρηματικού ρίσκου για τη δρομολόγηση τέτοιων μεγάλων αναπτυξιακών έργων συνδέεται προφανώς και με την πίστη την οποία έχουν οι επενδυτές στις προοπτικές της χώρας. Και βρισκόμαστε σήμερα στην ευχάριστη θέση να εγκαινιάζουμε ένα κτίριο το οποίο με τον τρόπο που θα γίνει ένα, όχι το μόνο, ένα από τα πολλά τοπίασμα μιας πόλης η οποία αλλάζει και η οποία προχωρά με αυτοπεποίθηση προς το μέλλον».

Ο **δήμαρχος Πειραιά, Γιάννης Μώραλης**, κατά την ομιλία του, έκανε λόγο για μια «ιστορική μέρα» για τη πόλη του Πειραιά. «Με χαρά, συγκίνηση και πάνω απ' όλα υπερηφάνεια, εγκαινιάζουμε τον Πύργο του Πειραιά, σε μια ιστορική ημέρα για την πόλη μας. Ο Πύργος είναι εδώ και ακτινοβολεί σε όλο το λιμάνι. Ο Πύργος ζωντάνεψε. Ο Πειραιάς ψήλωσε!». Ο **Διευθύνων Σύμβουλος της Piraeus Tower και της DIMAND, Δημήτρης Ανδριόπουλος**, τόνισε: «Πρόκειται για έναν "φάρο" ανάπτυξης, επιχειρηματικότητας και σύνδεσης με την κοινότητα, ο οποίος έχει προκαλέσει το ενδιαφέρον όλων και έχει προσελκύσει μισθωτές διεθνούς βεληνεκούς. Το κτίριο αυτό τιμά την πόλη γιατί σήμερα είναι το πιο πράσινο, σύγχρονο και τεχνολογικά προηγμένο κτίριο που υπάρχει στην Ελλάδα».

Μέσα από τέτοια σημαντικά έργα που αποτελούν μέρος της ευρύτερης αστικής αναζωογόνησης των πόλεων, επικεντρωμένες στον άνθρωπο και το περιβάλλον, και τα οποία παράγουν και προσθέτουν αξία, η DIMAND δημιουργεί έξυπνες και βιώσιμες πόλεις, στις οποίες θέλουμε να ζούμε. Πόλεις που μας επιτρέπουν να ονειρευόμαστε ένα καλύτερο μέλλον με πρωταγωνιστές εμάς.

ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ

12 στέκια στα νότια

Της **ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ**

Το καλοκαίρι θέλει θάλασσα, κάτι από την αύρα της – ένας από τους πολλούς λόγους που αγαπάμε τα νότια προάστια. Ακολουθούν 12 προορισμοί για τις βόλτες σου στα νότια, για φαγητό και ποτό, που εύκολα θα γίνουν το επόμενο στέκι σου.

Νέα άφιξη στη Γλυφάδα το Crescenses, το οποίο έχει ήδη γίνει το απόλυτο πρωινό spot των νοτίων προαστίων. Στο Crescenses η γεύση και οι αισθήσεις συνδυάζονται αρμονικά, προσφέροντας στους επισκέπτες μια μοναδική εμπειρία.

Το όνομα Crescenses προέρχεται από την ένωση των λέξεων «croissant» και «senses», αποτυπώνοντας τον σκοπό τους να προσφέρουν όχι μόνο την καλύτερη ποιότητα στις ζύμες, αλλά και μια εμπειρία που διεγείρει όλες τις αισθήσεις. Η λέξη «crescenses», που σημαίνει κρουασάν, πάει ένα βήμα πιο πέρα, προσθέτοντας την έννοια των αισθήσεων, δημιουργώντας έτσι έναν μοναδικό προορισμό για τους γευσιγνώστες.

Η viennoiserie διαθέτει χειροποίητα, φρέσκα προϊόντα που παρασκευάζονται καθημερινά εντός του καταστήματος, σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο ορατό προς τους πελάτες. Με ποικιλία γεύσεων από εκλεκτές πρώτες ύλες χωρίς συνθετικά πρόσθετα, τα προϊόντα τους εγγυώνται την απόλυτη γευστική απόλαυση.

Κάθε πρωί, στο κέντρο της Γλυφάδας, το Crescenses αποτελεί την πρώτη επιλογή πολλών για καφέ και κρουασάν. Το φιλικό προσωπικό είναι πάντα έτοιμο να μας εξυπηρετήσει με χαμόγελο, προτείνοντας τις καλύτερες επιλογές από το μενού. Η ζεστή και φιλόξενη ατμόσφαιρα του Crescenses, με το μοντέρνο και καλαίσθητο design, είναι το ιδανικό μέρος για να ξεκινήσετε την ημέρα σας.

Επισκεφθείτε το Crescenses και να ανακαλύψετε το νέο πρωινό spot των νοτίων προαστίων, εδώ όπου η γεύση συναντά τις αισθήσεις.

CRESCENSES VIENNOISERIE

Το νέο πρωινό spot των νοτίων προαστίων
στη Γλυφάδα

INFO

Δημητρίου Γούναρη 118
Γλυφάδα, 2121217199
 Crescenses
Viennoiserie
 Crescenses_
Viennoiserie

91 ATHENS RIVIERA

ΜΙΑ ΝΕΑ
ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ
ΕΜΠΕΙΡΙΑ
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ
ΓΙΝΕΤΕ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ
ΣΤΟ ΝΕΟ ΗΟΤΣΡΟΤ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ
ΡΙΒΙΕΡΑΣ!

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα το υβριδικό μοντέλο *Private Members Club* και πολυτελές *Glamping* κάνει την εμφάνισή του στο νέο «91 Athens Riviera, The Resort», που σηματοδοτεί μια νέα εποχή για την **Domes**. Αυτό το πρωτοποριακό concept είναι τοποθετημένο στην καρδιά της Αθηναϊκής Ριβιέρας, σε μικρή απόσταση από το κέντρο της Αθήνας και σε περιμένει να επαναπροσδιορίσουμε παρέα τις εμπειρίες της πολυτελούς φιλοξενίας. Έλα σε μια ομάδα που διαρκώς πρωτοπορεί στην τουριστική αγορά, φέρε το ταλέντο και την όρεξή σου και εμείς θα σε βοηθήσουμε να εκτοξεύσεις την καριέρα σου!

ΑΝΑΖΗΤΟΥΜΕ

Μάγειρες - Σερφ για το Barbarossa Athens – Εάν η γαστρονομία του Αιγαίου σε εμπνέει, το θρυλικό εστιατόριο από την Πάρο ρίχνει άγκυρα στο 91 Athens Riviera.

Σερβιτόροι/Σερβιτόρες & Βοηθοί – Πατί η εξυπηρέτηση είναι τέχνη!

Θεραπευτές/Θεραπεύτριες για το Spa – Για ένα ταξίδι απόλυτης χαλάρωσης και ευεξίας στους επισκέπτες.

Υπαλλήλους Υποδοχής για το Glamping – Συνδυάζοντας την αυθεντική εμπειρία του camping με την αίσθηση πολυτέλειας, ψάχνουμε γι' αυτούς που θέλουν να το ζήσουν πρώτοι, από μέσα!

Καμαριέρες και προσωπικό για καθαριότητα – Αν η αγάπη σου για την καθαριότητα και την τάξη είναι όση και η δική μας, τότε αυτή είναι η ιδανική θέση για σένα.

ΠΑΡΕΧΟΥΜΕ

- Ανταγωνιστικά πακέτα αποδοχών.
- Ένα ζωντανό, υποστηρικτικό και ομαδικό περιβάλλον εργασίας.
- Ευκαιρίες για επαγγελματική ανάπτυξη και εξέλιξη στον όμιλο Domes Resorts & Reserves.
- Εξαιρετική τοποθεσία/χώρος εργασίας κατά μήκος της Αθηναϊκής Ριβιέρας.

ΣΤΕΙΛΕ ΤΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΟΥ

στο careers@domesresorts.com για να εξερευνήσουμε μαζί τις ευκαιρίες που σε περιμένουν στην **Domes**!

ZEAS PIZZA

50 χρόνια μας προσφέρει
την τέλεια πίτσα!

Πολλά χρόνια πίσω, όταν ήμασταν παιδιά στη Νέα Σμύρνη, καθημερινά παρακαλούσαμε τους γονείς μας να παραγγείλουμε πίτσα. Και τότε τότε πηγαίναμε εκεί, οικογενειακώς. Είναι η γεύση αυτή που μένει αξέχαστη στο πέρασμα των χρόνων, που την αναζητάς, αλλά μόνο η Zeas καταφέρνει και μας την προσφέρει αναλλοίωτη: η αξεπέραστη, αυθεντική, καναδέζικου στυλ πίτσα!

Η Zeas, η διάσημη πιτσαρία της Νέας Σμύρνης και των νοτιών προαστίων,

έκλεισε τα 50 της χρόνια και μας υποδέχεται στον φιλόξενο χώρο της έως και σήμερα, για να απολαύσουμε τη φημισμένη της πίτσα, αλλά και όλες τις άλλες νοστιμιές που ετοιμάζει καθημερινά η κουζίνα της. Είναι η χειροποίητη, φρέσκια ζύμη που ζυμώνεται καθημερινά εδώ, είναι η μυστική συνταγή της σάλτσας, είναι η άριστη ποιότητα των υλικών, είναι το μεράκι και η αγάπη των ανθρώπων της, που δημιουργούν αυτό το τέλειο αποτέλεσμα.

Οι επιλογές είναι πολλές, όπως η υπέροχη Ζέας, με σουτζούκι, μανιτάρια, πιπεριά και τυρί, η Chicken, με μανιτάρια, πιπεριά, μπέικον, κοτόπουλο και τυρί, η Καναδιάνα, με πεπερόνι, μανιτάρια, πιπεριά και τυρί και άλλες πολλές, κλασικές και signatures, ακόμη και vegetarian επιλογές. Και μαζί με τις πίτσες, φοβερά ζυμαρικά (και φούρνου), ολόδροσες σαλάτες, ορεκτικά όνομα και πράγμα, μπίρες, κρασιά, αλλά και γλυκά για το τέλος. Φυσικά, όλα αυτά μπορείτε να τα απολαύσετε και με delivery, καθημερινά από τις 12 το μεσημέρι έως τις 12 το βράδυ. Να την ανακαλύψετε!

INFO

Βιζυνού 2-4
Νέα Σμύρνη
2109333335
www.zeaspizza.gr
Facebook: ZeasPizza
Instagram: zeaspizza_
neasmirni

ΚΟΣΜΙΚΟΝ

Το γαλακτομπούρεκο που μας μεγάλωσε

Την ώρα που το Κοσμικόν ψήνει το φημισμένο του γαλακτομπούρεκο σταματάει κάθε κίνηση, οι περαστικοί σαν υπνωτισμένοι ακολουθούν την ευωδιά της κρέμας, ολόκληρος ο κόσμος μοσχοβολά βούτυρο και φρέσκο γάλα. Ήταν το 1961 όταν ο Λεωνίδας Παλαμίδης και ο Δημήτρης Τελώνης ανοίγουν το πρώτο Κοσμικόν στον Άγιο Νικόλα. Τα γλυκά τους είναι τόσο νόστιμα που σύντομα όλη η Αθήνα συρρέει εδώ για

να τα δοκιμάσει σχηματίζοντας ουρές στο μικρό πεζοδρόμιο. Αργότερα, η σκυτάλη θα περάσει στις επόμενες γενιές, καινούργια καταστήματα θα ανοίξουν σε όλη την πόλη και κάπως έτσι η ζαχαρένια ιστορία θα συνεχιστεί μέχρι τις μέρες μας, πάντα όμως με την ίδια εμμονή στην ποιότητα των υλικών. Ειδικά η συνταγή του φημισμένου γαλακτομπούρεκου δεν έχει αλλάξει ούτε στο ελάχιστο. Ακόμα φτιάχνεται με φρέσκο γάλα, ολόφρεσκα αυγά, σιμιγδάλι, χειροποίητο φύλλο και το καλύτερο βούτυρο που υπάρχει, ακόμα μας κάνει να παραμιλάμε σε κάθε μπουκιά. Εκτός από το θεϊκό αυτό γαλακτομπούρεκο θα βρεις ακόμα πάστες, τάρτες (κατά παραγγελία), του κόσμου τα σιροπιαστά και ό,τι άλλο γλυκό ονειρεύεσαι. Ειδική μνεία αξίζει και στο ολόφρεσκο παγωτό ημέρας που φτιάχνεται με αγνό γάλα και σε πάει μια βόλτα στον παράδεισο. Ακριβώς όπως και το καλύτερο γαλακτομπούρεκο του κόσμου.

Extra tip: Το Κοσμικόν αναλαμβάνει και βαπτίσεις.

INFO

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ:
Λ. Ιωνίας 104,
2108649124

ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ:
Χρυσοστόμου
Σμύρνης 69,
2102023350

Π. ΦΑΛΗΡΟ:
Αγ. Αλεξάνδρου 102
& Ζησιμοπούλου,
2109811677

ΑΓ. ΜΑΡΙΝΑ:
Ιερά Οδός 335,
2105447828

ΓΛΥΦΑΔΑ:
Πλ. Βάσως Κατράκη 6,
2108943919

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:
Χαλανδρίου 34,
2106086337
kosmikon.eu

Ζαχαροπλαστεία
Κοσμικόν

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ

Το νέο στέκι για πεντανόστιμο old school σουβλάκι στον Πειραιά

Το σουβλάκι κατέκλυσε τον ελλαδικό χώρο χάρη στις γευστικές μηνύες των Μικρασιατών του Πειραιά. Στην «πατρίδα» λοιπόν του εδέσματος, από την άνοιξη βρίσκουμε το Νικαράγουα. Υπάρχει λόγος που ονομάστηκε έτσι, τον ξέρουν λίγοι και το μυστικό θα παραμείνει. Αυτό που δεν είναι μυστικό είναι οι νοστιμιές που φτιάχνουν. Αυτή η new age σουβλακερί που στεγάζεται σε γνωστή μονοκατοικία του Πειραιά, οφείλει την ύπαρξή της στο μεράκι μιας παρέας Πασαλιμανιωτών, με πρώτο και καλύτερο τον Μπάμπη που «τρέχει» καθημερινά το κατάστημα.

Το κτίριο ανακαινισμένο πια, σε υποδέχεται με το χαρακτηριστικό γαλαζοπράσινο στα παράθυρα και στην πόρτα, ενώ ο εσωτερικός χώρος είναι μια ωδή στην pop κουλτούρα με αναφορές από τη Μελίνα μέχρι τη βασίλισσα της Αγγλίας!

Εκεί τρως τίμιο old school σουβλάκι αλλά dirty 80s: αφράτη πιτούλα με μπιφτεκάκι homemade ή καλαμάκι χοιρινό, με χειροποίητη σαλτσούλα, ντομάτα, κρεμμύδι, μαϊντανό και κόκκινο πιπέρι. Το καλαμάκι κοτόπουλο το προτείνουν με μια έξοχη παραλλαγή της πολιτικής σαλάτας. Αν θελήσεις τζατζίκι, είναι χειροποίητο με έξτρα άνηθο. Must try το signature τυλιχτό με σουτζούκι αρμένικο, που προμηθεύονται από τον περίφημο Αβακιάν στο λιμάνι. Κράτα και ότι τα κρέατα είναι ντόπια από φάρμα της Λιβαδειάς.

Extra tip: Η 11η εντολή ορίζει «ου βάζεις πατάτες στο σουβλάκι». Αλλάστε είναι τόσο νόστιμες, φρέσκες και χειροποίητες, πασπαλισμένες με μυρωδάτη ρίγανη από χωριό, που αξίζει να τις ευχαριστήθεις μεριδούλα.

INFO

Οδυσσέα Ανδρούτσου 149
Πειραιάς, 2130992200
 nicaragua_stonpirea

ΠΑΣΙΦΑΗ

Το γαστρονομικό στέκι αυθεντικής κρητικής φιλοξενίας στη Γλυφάδα

Η Πασιφάη δεν είναι μόνο η αυθεντική κρητική κουζίνα, η ατόφια κρητική φιλοξενία και η γνήσια κρητική ατμόσφαιρα. Είναι η ίδια η Κρήτη που φοράει τα καλά της για να σε υποδεχτεί στη σάλα της για να γλεντήσεις την κάθε στιγμή.

Από το 2000, ο Στέλιος και η Ειρήνη Τρουλάκη, από το Πάτημα Χανίων, με μεράκι και αγάπη προσφέρουν μια αξεπέραστη γαστρονομική εμπειρία. Δεν είναι διόλου τυχαίο που αυτό το κρητικό στέκι έχει φανατικό κοινό όλων των ηλικιών από όλη την Αθήνα. Γνωστοί

Αθηναίοι και Αθηναίες, Κρητικοί ή μη, τιμούν τις γεύσεις, την ποιότητα και την παράδοση του νησιού εκεί.

Οι πρώτες ύλες – τυροκομικά, κρέατα, λουκάνικα, απάκια, τσικουδιά, κρασί και μύρα – όλα φτάνουν καθημερινά διά θαλάσσης από το νησί. Στο μαγείρεμα χρησιμοποιείται μόνο κρητικό παρθένο ελαιόλαδο και οι συνταγές είναι βγαλμένες από τα κιτάπια όλων των νομών. Οι μπουμπουριστοί χοχλιοί από την Κρήτη με δεντρολίβανο και ξύδι είναι το κάτι άλλο. Το αρσενικό λουκάνικο παρασκευάζεται από κρητικό παραγωγό αποκλειστικά για την Πασιφάη και άλλο τέτοιο δεν έχεις ξαναφάει. Το καπρικό είναι ένα πιάτο από αυτά που δεν ξεχνάς ποτέ. Βασισμένο σε μοναστηριακή συνταγή, με κορινθιά πανσέτα αργοψημένη σε φύλλα λεμονιάς. Κι αυτό το γαμοπίλαφο βρασμένο στον ζυμό αίγας και σβησμένο με στακοβούτυρο νιώθεις ότι σε πάει κατευθείαν στα скаλιά της εκκλησίας! Και αυτά είναι μόνο λίγα ενδεικτικά από τα κρητικά εδέσματα που θα απολαύσεις όσο οι άνθρωποι της Πασιφάης θα σε μισούν στα άδυστα της κρητικής φιλοξενίας.

INFO

Λαζαράκη 63
Γλυφάδα, 2109944024
www.pasifai.gr
f Η Πασιφάη - Pasifai
i pasifai
t pasifai

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ

30 χρόνια γαστρονομικής απόλαυσης στη Γλυφάδα

Στη Γλυφάδα από το 1991 βρίσκεται ο Αριστοφάνης, ένα ψητοπωλείο πασίγνωστο για τις αξέχαστες γεύσεις και τη μοναδική ποιότητα των υλικών του. Δεν πρόκειται για ένα τυπικό ψητοπωλείο και θα το καταλάβεις αμέσως από την κομψή σάλα και την υψηλού επιπέδου εστιατορική εξυπηρέτηση. Και οι εκπλήξεις δεν τελειώνουν εδώ, αφού ο Αριστοφάνης ξεφεύγει απ' τα συνηθισμένα και πρωτοπορεί διαχρονικά και σε επίπεδο γευστικής εμπειρίας. Με μόνιμο «Προτεραιότητα στην ποιότητα», είναι το πρώτο μαγαζί που συνόδευσέ

τα πιάτα του με χειροποίητες sauce και συνέχισε να ανεβάζει τον πήχη της απόλαυσης εμπλουτίζοντας το μενού με πρωτότυπες σαλάτες και μοναδικές επιλογές εκλεκτών κρέατων. Εδώ θα έρθεις για μερακλίδικα παιδάκια κοτόπουλου και χορταστικές μπριζόλες που συνοδεύονται τέλεια από λαχταριστές πατάτες. Θα δοκιμάσεις οπωσδήποτε τον περίφημο γύρο του Αριστοφάνη σε μερίδα ή σε τυλιχτό. Στις must επιλογές συγκαταλέγονται ακόμα τα χειροποίητα μπιφτέκια σε δύο εκδοχές: μοσχαρίσια και κοτόπουλου, όπως επίσης και τα σουξέ του Αριστοφάνη που δεν είναι άλλα από τα special μαριναρισμένα σις με μοσχάρι, χοιρινό ή κοτόπουλο. Κι επειδή δεν μπορεί να λείπει η σαλάτα από το τραπέζι, διάλεξε μία από τις χορταστικές σαλάτες, όπως της Αφροδίτης με λόλα, ξινόμυλο, πορτοκάλι, μάνγκο, αμυγδαλόψιχα και sauce μελιού ή τη Νεφέλη με αποξηραμένο σύκο, κατσικίσιο τυρί και sauce βερικόκο.

Περισσότερες πληροφορίες για τον Αριστοφάνη και το αναλυτικό μενού θα βρεις στο ενημερωμένο του site. Καθημερινά 10.30-01.30.

INFO

Δημητρ. Γούναρη 46
Γλυφάδα, 2109638370
www.aristofanis.net
i aristofanis_souvlakia

UMAMA

Το all day στέκι στην Ηλιούπολη που λατρεύουν οι foodies

Το Umama σε κερδίζει απ' την πρώτη στιγμή με τη φιλόξενη ατμόσφαιρα και την αισθητική του που χαρίζουν απλόχερα θετικά vibes. Γνωστό για τις υπέροχες λικουδιές του, έχει καθιερωθεί ως ο απόλυτος all day προορισμός στην Ηλιούπολη και κάπως έτσι γίνεται και δικό σου στέκι για κάθε στιγμή της ημέρας. Ανοιχτό από το πρωί σε περιμένει για να απολαύσεις τον καφέ σου ή έναν από τους ολόφρεσκους δροσιστικούς χυμούς του, όπως φράουλα-λεμόνι, πράσινο μήλο-μέλι-κανέλα-αγαύη και ανάμεικτο με φρούτα εποχής. Λίγο αρ-

γότερα αρχίζει να σερβίρεται το περίφημο brunch που το έχει κάνει γνωστό σε όλη την Αθήνα. Γλυκές και αλμυρές προτάσεις από τα πιο φρέσκα υλικά προσφέρουν μια αξέχαστη γευστική εμπειρία που δεν θες να χάσεις. Δοκίμασε ένα χορταστικό French toast με αυγόφρετες από αφράτο ψωμάκι brioche, gouda, καπνιστή γαλοπούλα, sauce morpav γραβιέρας και τηγανητό αυγό. Αν είσαι λάτρης του γλυκού θα ξετρελαθείς με τα πεντανόστιμα pancakes, όπως τα Apple & Cinnamon με κρέμα patisserie, καραμελωμένο μήλο και μπισκότο κανέλας. Κι αν τώρα το καλοκαίρι θες να απογειώσεις την επιλογή σου, συνδύασε τα pancakes σου με απίθανες γεύσεις παγωτού, όπως crème brulee και lila pause ή συνόδευσέ τα με ένα από τα απίθανα milkshakes του μενού. Εδώ τα burgers δεν αφήνουν ασυγκίνητους ούτε τους πιο απαιτητικούς, με ζουμερά μπιφτέκια από premium μοσχάρι Black Angus. Νέα προσθήκη που σίγουρα θα ευχαριστηθείς είναι το Smash burger με διπλό λαχταριστό μπιφτέκι, διπλό cheddar, διπλό bacon, πίκλες και σπιτική BBQ sauce.

INFO

Ανδρέα Παπανδρέου 7
Ηλιούπολη, 2110135158
www.umama.gr
f UMAMA
@umama_athens

ΧΟΝΟΛΟΥΛΟΥ

Η new age ταβέρνα της Νέας Σμύρνης

Αν τώρα που έχουν σφίξει οι ζέστες ονειρεύεσαι διακοπές στην εξωτική Χαβάη, δεν χρειάζεται να πληρώσεις μια μικρή περιουσία, αρκεί να πας μέχρι τη Χονολουλού της Νέας Σμύρνης. Τη new age ταβέρνα για καλό φαγητό και μπίρα που γνωρίσαμε πέρυσι και έχει γίνει το στέκι μας στην περιοχή. Η Χονολουλού συνεχίζει να είναι τοπ στις ετικέτες μπίρας. Τόσο στις εμφανωμένες όσο και στον χύμα εκλεκτό ζύθο που παράγει η Ελλάδα κυρίως. Φέτος δίνει έμφαση και στο κρασί, όπου θα βρεις μια ενημερωμένη wine

list με τις καλύτερες εμφανώσεις του ελληνικού αμπελώνα. Το φαγητό όπως πάντα ποιοτικό και για όλα τα γούστα, με αναφορές στην πολιτική και στην κρητική κουζίνα. Η πρώτη ύλη εξαιρετική και μόνο ελληνική και η γαστρονομική εμπειρία value for money με μερίδες σούπερ χορταστικές. Στα κρεατικά κάνουν μαστορική δουλειά. Θα δοκιμάσεις λαχταριστή μπιρίζολα Tomahawk σερβιρισμένη στο ξύλο με πατάτες τηγανητές. Η μοσχαρίσια ταλιάτα εξίσου εντυπωσιακή στο σερβίρισμα, ψημένη ιδανικά και πεντανόστιμη, ενώ πάντα αγαπημένο είναι το signature σικώτι ρακόμελο. Κι αν θες να αποφύγεις το κρέας, το χειροποίητο ραβιόλι με πορτοί είναι εξαιρετική επιλογή.

Το μενού, όμως, είναι δυναμικό και ακολουθεί τις εποχές. Έτσι τώρα που το σπκώνει το κλίμα θα γευτείς και νόστιμες δημιουργίες από θαλασσινά. Είναι ο ιδανικός προορισμός αν κινείσαι καλοκαιριάτικα στην πόλη και θέλεις να νιώσεις ότι βγήκες για λίγο εκτός, στη γειτονιά που φημίζεται για τα καλοφιάδικα στέκια της.

INFO

Κυζίκου 13, Νέα Σμύρνη
2130997949
www.honoluluathens.gr
f Honolulu_athens
@honolulu_athens

OL' SOUTH BAR & QUE

Κουζίνα αμερικάνικου Νότου

Εκλεκτές κοπές ψημένες για ώρες σε ιδανική θερμοκρασία, που «καπνίζονται» φυσικά με ειδικό αμερικανικό «smoker» και αυθεντικά συνοδευτικά αμερικάνικης κουζίνας είναι αυτά που έχουν κάνει το κοινό να το λατρεύει. Το μενού, που έχει την υπογραφή του σεφ Μίμη Δαγκλή, έχει εμπλουτιστεί ακόμη με κάποια λαχταριστά burgers και πεντανόστιμο hot dog. Η υπέροχη ολόδροση σάλα του ή το εξωτερικό deck είναι η τέλεια καλοκαιρινή επιλογή για φαγητό μετά τη θάλασσα. Must try η καπνιστή χοιρινή πανσέτα κομμένη σε ζουμερές φέτες, τα Pork Ribs και οι καπνιστές και τηγανιτές φτερούγες κοτόπουλου. Απαραίτητο συνοδευτικό οι Cajun Fries (οι τηγανιτές πατάτες από τη Λουιζιάνα).

INFO

Δημητρίου Γούναρη 101
& Κεφαλληνίας, 2109621461
www.olsouthbarandque.com
f Ol' South Bar & Que
i Ol' South Bar & Que

ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΚΟΥΣΙΑΚΗ

Το νέο deli & rotisserie κοτοπουλάδικο στη Βάρη

Όταν ο δρόμος βγάζει Βάρη, η στάση που επιβάλλεται είναι στο νέο κατάστημα της οικογένειας Κουσιάκη. Εκεί προμηθευόμαστε τα ομώνυμα, εξαιρετικής ποιότητας νωπά κοτόπουλα που εκτρέφονται στην οικογενειακή πτηνοτροφική μονάδα με τα υψηλά standards που λειτουργεί από το 1964. Εντός του deli κρεπωλείου, υπάρχει η «ζεστή γωνιά» με τη σύγχρονη Rotisserie (aka σουβλά) για να πάρουμε και έτοιμα για το σπίτι. Βρίσκουμε ακόμα –αν δεν έχει γίνει sold out– εξαιρετική χειροποίητη κοτόπιτα, τραγανά buffalo wings και περίφημο «κοτοσουβλά». Ο μάγειρας καθημερινά φροντίζει και για δύο εκλεκτά πιάτα ημέρας με βάση πάντα το κοτόπουλο. Είναι το ιδανικό take away spot για να μη χάνουμε χρόνο στο μαγείρεμα μετά από μια μέρα λιώσιμο στις παραλίες του Αττικού Νότου.

Εκτρα tip: Με ένα τηλεφώνημα όσο είσαι στον δρόμο θα ετοιμάσουν την παραγγελία σου on time!

INFO

Λεωφόρος Αναγυρούντος 35
Βάρη, 2130882929
i kotopoula_kousiaki

SKATHARI RESTAURANT

Το εστιατόριο που αξίζει να ανακαλύψεις στη Σαρωνίδα

Το πιρούνι σου βυθίζεται στις παπαρδέλες. Τα βουτυρένια ζυμαρικά τυλίγονται γύρω του, μαζί με τρυφερό απάκι και μανιτάρια που μοσχοβολούν. Βουτάς την μπουκιά στον κρόκο του φρέσκου αυγού και δοκιμάζεις. Κλείνεις τα μάτια και αναρωτιέσαι: είναι αυτή μία από τις καλύτερες μακαρονάδες της ζωής σου; Να! Αλλά δεν είναι ο μοναδικός λόγος που θα σε φέρει εδώ. Το ωραίο αυτό εστιατόριο στη Σαρωνίδα ανήκει σε δύο νέους ανθρώπους που έχουν αληθινό πάθος για τη γαστρονομία. Πράγμα που σημαίνει πως στην

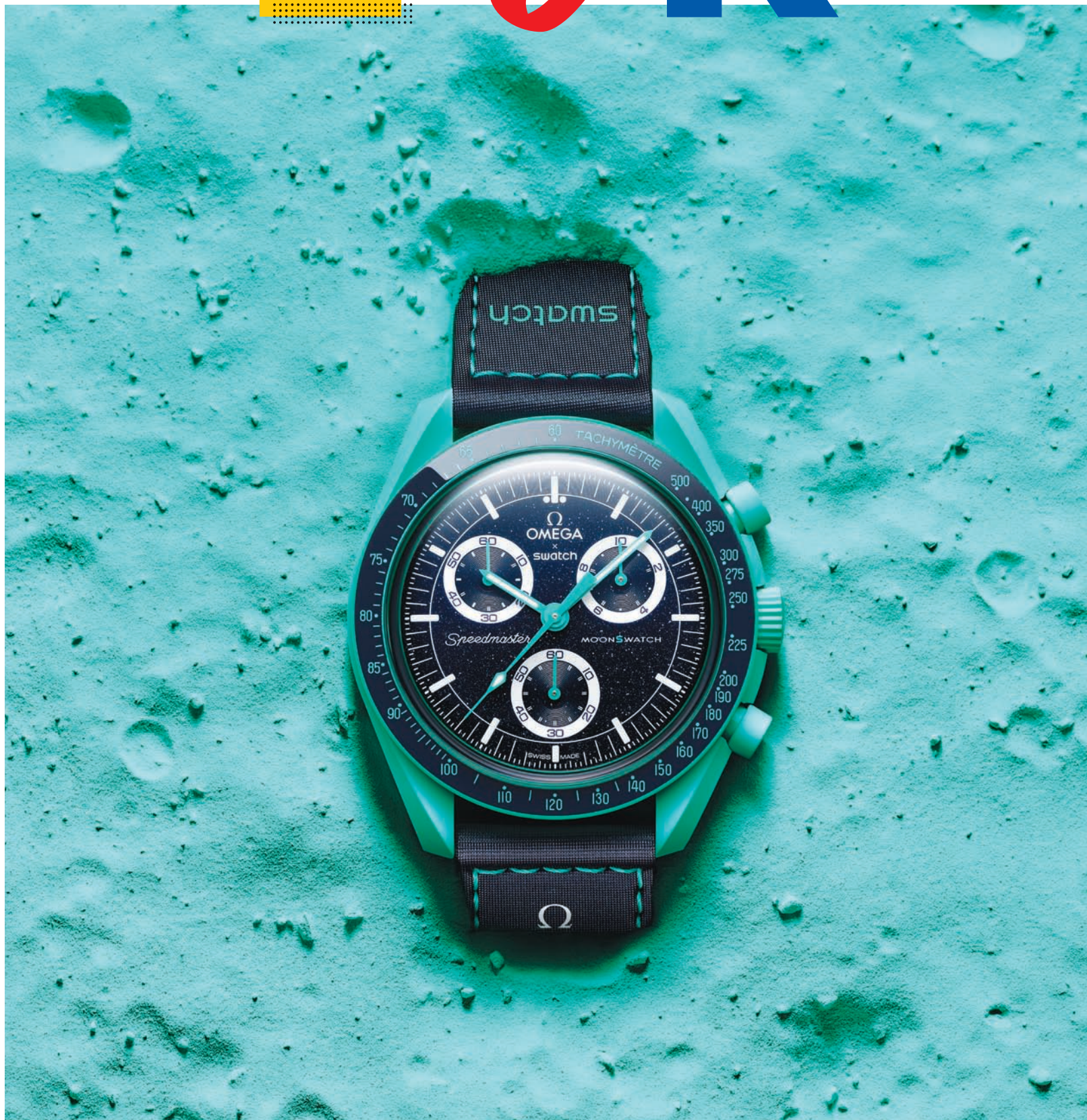
πρόσφατα ανακαινισμένη αυλή του, θα δοκιμάσεις υπέροχα όσο και δημιουργικά πιάτα μιας σύγχρονης μεσογειακής κουζίνας, γεύσεις που δεν θα βρεις εύκολα αλλού και που σίγουρα θα θυμάσαι για καιρό. Κάθε πιάτο ξεκινά από τις πρώτες ύλες που προέρχονται από ντόπιους αγρότες και παραγωγούς. Αυτά τα αγνά υλικά στα χέρια του σεφ μεταμορφώνονται, γίνονται συνταγές που αξίζει να μοιραστείς με αγαπημένους φίλους. Εκτός από τις παπαρδέλες, δοκίμασε επίσης τον φοβερό ανανά με κοτόπουλο, τα linguini με γαρίδες, μπισκο γαρίδας και φρεσκοτριμμένο πιπέρι, το αλμυρό... προφιτερόλ (μοσχαράκι ραγού που κλείνεται μέσα σε τρυφερά σουδάκια κι ύστερα σερβίρεται μαζί με πουρέ πατάτας, κρέμα από γραβιέρα Νάξου και φύτρες από ροζ ρεπάνι), οπωσδήποτε το λαβράκι σοτέ με τσιγαριστά χόρτα εποχής, σάλτσα ψαρόσουπα, μπισκο γαρίδας και λάδι σέλινο – μία ωδή στο καλοκαίρι. Όλα αυτά τα συνοδεύεις με ωραία κρασιά, και κάπως έτσι νιώθεις σαν να βρίσκεσαι μίλια μακριά από την Αθήνα, κι ας είσαι μερικά λεπτά από το κέντρο της, έχοντας τη θάλασσα στα πόδια σου.

INFO

Κεφαλληνίας 16
Σαρωνίδα, 2291060495
www.skathari.gr
f Σκαθάρι
i skathari_restaurant

look

Βρες τα σε επιλεγμένα καταστήματα της SWATCH και στο site www.swatch.com

Βιοκεραμικό ΜοονSwatch Μόλις προσγειώθηκαν στη γη!

Ωρα διαστήματος μηδέν. Πώς φαντάζει η γη από ψηλά; Η νέα συλλογή "Bioceramic Moon Swatch MISSION ON EARTH", εμπνευσμένη από τα χρώματα του πλανήτη μας και την αστροναυτική φιλοσοφία δημιουργεί τα 3 νέα σχέδια "LAVA", "POLAR LIGHTS" και "DESERT" που αποτυπώνουν τα χρώματα της ηφαιστειακής λάβας, του Βόρειου Σέλαος και της ερήμου μέσα σε ένα design με διαστημικές επιρροές. Το τζάμι και των τριών σχεδίων είναι σε καμπύλο

σχήμα, θυμίζοντας το τζάμι του κράνους στη στολή του αστροναύτη ενώ τα λειτουργικά χαρακτηριστικά του, φέροντας την εγγύηση των OMEGA x SWATCH, είναι, σίγουρα «από άλλον πλανήτη». Φέτος το καλοκαίρι, το αγαπημένο αξεσουάρ ανδρών και γυναικών φέρνει πίσω στη γη μια γαλαξιακή εμπειρία σχεδίων και χρωμάτων διατηρώντας πάντα τη διαχρονική λεπτή κομψότητα της Swatch με αποτέλεσμα που εντυπωσιάζει. Μήπως ήρθε η ώρα να απογειώσεις κι εσύ το look σου;

ATELIER EVEZET ARAPAKOU

Εντυπωσιακές δημιουργίες υψηλής ραπτικής στη Γλυφάδα

Το καλοκαίρι έφτασε και πλέον ξεκινάει επίσημα η περίοδος που πραγματοποιούνται μερικά από τα πιο σημαντικά events της ζωής, όπως γάμοι, βαπτίσεις και αποφοιτήσεις. Το Atelier Evezet Arapakou στη Γλυφάδα είναι μία ελληνική εταιρεία που έχει ξεχωρίσει για τον σχεδιασμό και τη δημιουργία νυφικών και βραδινών φορεμάτων υψηλής ραπτικής. Οι πλούσιες collections του αντανακλούν τις τελευταίες τάσεις της μόδας και περιλαμβάνουν χειροποίητες δημιουργίες από πολυτελή υφάσματα και προσοχή σε κάθε λεπτομέρεια. Αν αναζητάς το νυφικό των ονείρων σου, εδώ θα βρεις εντυπωσιακά νυφικά φορέματα σε διαφορετικά στυλ, διαθέσιμα για αγορά ή νοίκιαση. Παραμυθένιες προτάσεις από δαντέλα και αέρινα υφάσματα, παγιέτες, πέτρες και κρύσταλλα κεντημένα στο χέρι, ικανοποιούν και

τα πιο απαιτητικά γούστα. Εσύ αρκεί να επιλέξεις το νυφικό σου και η έμπειρη ομάδα του atelier θα φροντίσει να το προσαρμόσει κατάλληλα για ένα μοναδικό αποτέλεσμα. Κι επειδή τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με την απaráμιλλη κομψότητα ενός χειροποίητου φορέματος, η collection με τα εκθαμβωτικά βραδινά φορέματα και η συλλογή με τα νεανικά promdresses κερδίζουν τις εντυπώσεις σε κάθε ιδιαίτερη περίπτωση. Εδώ κάθε γυναίκα είναι μοναδική και βρίσκει αυτό ακριβώς που της ταιριάζει γι' αυτό και είναι διαθέσιμη μια πραγματικά μεγάλη ποικιλία σε plus size υπέροχες δημιουργίες.
Extra tip: Για την καλύτερη εξυπηρέτησή σου καλό είναι να έχεις κλείσει ραντεβού πριν την επίσκεψή σου στο κατάστημα, ενώ για περισσότερες πληροφορίες μπορείς να επισκεφθείς το ενημερωμένο site.

INFO

Αγγέλου Μεταξά 15 & Δούσμανη 13, Γλυφάδα (εντός εμπορικού κέντρου Vero Peso), 6970088000, 2108942717 – www.atelierarapakou.com

[AtelierEvezetArapakou](https://www.facebook.com/AtelierEvezetArapakou) [atelierarapakou](https://www.instagram.com/atelierarapakou)

Look
FESTIVAL OUTFIT

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

«Χωρίς τη μουσική, η ζωή θα ήταν ένα λάθος»
- Φρίντριχ Νίτσε

MINAS DESIGNS
Pendant Together for 2024 €160

CAPS APPAREL
Graffiti κανέλο bucket €29

CONVERSE
T-shirt €30

SWATCH X TATE GALLERY

Ρολόι Matisse Snail €100

G-STAR
Σαλοπέτα €127

ESSENCE
Λαμριντική πούδρα
META GLOW

BERSHKA X SSSSTUFF

Τοπ €30

VANS
Πανούτσι old school με glitter

CITY GUIDE

Cycladic Late Night

Τα κορίτσια ξενυχτάνε στο μουσείο

Πού θα τη βγάλεις το βράδυ της Πέμπτης; Στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης έχει και σούπερ έκθεση και πάρτι.

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Pina Bounce

Sissy Rada

© Α.ΥΟΥΤΣ, Μ.ΚΟΡΟΠΟΥΛΙΣ

DJ K.atou

© ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Christina Vantzou

© JAB

Femmes fatales, γυναίκες καριέρας ή και νοικοκυρές· κορίτσια της διπλανής πόρτας –αισθησιακά, αέρινα, ανδρόγυνα– που σε κοιτούν κατάματα· φιγούρες δυναμικές που δεσπόζουν σε αφηγήσεις σκόπιμα ασαφείς κι άλλες ξαπλωμένες, σε στιγμές ιδιωτικές, που κεντρίζουν το βλέμμα σου έτσι που φανερώνονται μελαγχολικές, ευάλωτες, ονειροπόλες ή και φοβισμένες. Την **Πέμπτη 27 Ιουνίου** θα έχουμε ακόμα περισσότερο χρόνο (έως τα μεσάνυχτα) για να αφιερώσουμε στο ιντριγκαδόρικο βλέμμα της **Cindy Sherman**.

Στο ατμοσφαιρικό **Μέγαρο Σταθάτου** παρουσιάζονται περισ-

σότερες από 100 φωτογραφίες της επιδραστικής Αμερικανίδας καλλιτέχνιδας η οποία, σαν άνθρωπος ορχήστρα, αναλαμβάνοντας όλους τους ρόλους που απαιτούνται για τη δημιουργία των έργων της, μεταμορφώνεται σε διάφορους επινοημένους χαρακτήρες για να ασκήσει κριτική στην αναπαραγωγή των στερεοτύπων για τις γυναίκες και την ταυτότητα των φύλων.

Θα έχουμε, όμως, και ακόμα περισσότερες αφορμές για να κάνουμε μια στάση εδώ, αφού από τις επτά το βράδυ το μουσείο θα λειτουργεί με μειωμένο εισιτήριο (επτά ευρώ), ενώ στο πρόγραμμα υπόσχεται και μουσικές. Η ηλεκτρονική μουσικός αλλά

και κλασική αρπίστα **Sissy Rada**, η Ελληνοαμερικανίδα συνθέτρια **Christina Vantzou** με τα ταξιδιάρικα ηχοτοπία της (από φωνή, ηλεκτρονικά, φλάουτο και ηχογραφήσεις πεδίου), η **Pina Bounce** με την τρομπέτα της και διάθεση αυτοσχεδιαστική, και η **DJ K.atou**, γνωστή από τις εμφανίσεις της στο Six d.o.s. και τα πάρτι «No Expectations», «ντύνουν» τη βραδιά με τις περφόρμανς τους σε διάλογο με τα έργα της Sherman.

INFO Μουσείο Κυκλαδικής τέχνης, Νεοφύτου Δούκα 4 / Βασιλίσσης Σοφίας & Ηροδότου 1, 210 7228321-3, 27 Ιουνίου, στις 19:00-24:00
Εισιτήρια: €7, cycladic.gr/ekdiloseis/cycladic-late-night/

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

12

Θέατρο, χορός, μουσική, εκθέσεις, προβολές. Πολιτιστικές προτάσεις που μας εντριγκάρουν αυτό το επτάημερο

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικαύνη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

© FONDATION HENRI CARTIER-BRESSON / MAGNUM PHOTOS

1 Ο κόσμος του Henri Cartier-Bresson

Έβλεπε τη Leica σαν το σημειωματάριό του, «ένα όργανο διαίσθησης και αυθορμητισμού», σαν «τον κυρίαρχο της στιγμής που, με οπτικούς όρους, αμφισβητεί και αποφασίζει ταυτόχρονα» και με ακαριαία κλικ απαθανάτιζε στιγμές αυθόρμητες. Επιλεγμένες εικόνες από τις διαδρομές του επιδραστικού συνιδρυτή του πρακτορείου Magnum προσγειώνονται στο Παγκράτι για να μας διακτινίσουν στον πλανήτη. Στη Γαλλία, την Αμερική, το Μαρόκο, την Κίνα κ.ά. μέσα από 74 φωτογραφίες του λευκώματος «*Images à la sauvette (The Decisive Moment)*», αλλά και στην προπολεμική και μεταπολεμική Ελλάδα – από τις Κυκλάδες και την Πελοπόννησο ως την Ηπειρο.

Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλιανδρή, 3 Ιουλίου έως 27 Οκτωβρίου

© OLIVER HELBIG

2 Ο Simon Rattle κάτω από την Ακρόπολη

Ο Βρετανός σερ του πόντιουμ επιστρέφει στα μέρη μας, αυτή τη φορά με την πολυβραβευμένη **Chamber Orchestra of Europe**. Οι παρτιτούρες τους θ' ανοίξουν στα «*Πέντε ουγγρικά δημοτικά τραγούδια*» του Μπέλα Μπάρτοκ, το «*Σκέρτσσο Καπριτσιόζο έργο 66*» του Αντονίν Ντβόρζακ, και την απαραμίλλη «*Μεγάλη Συμφωνία αρ. 9 σε ντο μείζονα*» του Φραντς Σούμπερτ. Στην παρέα τους, όμως, θα έχουν και τη διάσημη μεσόφωνο Μαγκνταλένα Κοζεβνά, η οποία θα ερμηνεύσει τα συνταρακτικά «*Πέντε τραγούδια σε ποίηση Φρ. Ρίκερτ*» του Γκούσταφ Μάλερ.

Ηρώδειο, 30 Ιουνίου στις 21:00

Ibrahim Ferrer Jr.

3 Μια νύχτα στην Αβάνα –και δωρεάν

«*Chan-Chan*», «*Dos Gardenias*», «*El Cuarto De Tula*», «*Candela*», «*Carretero*»: ναι, θα τους τραγουδήσουμε και live τους αγαπημένους μας λατινοαμερικάνικους σκοπούς. Οι Buena Vista All Stars, οι μουσικοί κληρονόμοι και διάδοχοι του διάσημου Buena Vista Social Club, έρχονται από την Κούβα για να δώσουν το σύνθημα για κέφι και τον χορό. Στη σκηνή ο βιρτουόζος του laúd Barbarito Torres, ένα από τα τελευταία επιζώντα μέλη της αρχικής μπάντας, οι βραβευμένοι **Ibrahim Ferrer Jr.** και **Juan De Marcos Gonzalez** και ο μαέστρος **Demetrio Muñiz**. Είσοδος ελεύθερη.

Πάρκο Σταύρος Νιάρχος, 29 Ιουνίου στις 21:00

Bloco Swingueira

4 Οι κρουστοί βρίσκουν το ραντεβού τους

Με τύμπανα και ντραμς, με βιμπράφωνα και μαρίμπες, με κλακέτες και παλαμάκια, έρχεται να μας παρασύρει σε μια πολύχρωμη και δωρεάν γιορτή για μικρούς και μεγάλους. Το **Φεστιβάλ Κρουστών της Εναλλακτικής Σκηνής** της Εθνικής Λυρικής Σκηνής κάνει το ντεμπούτο του με εργαστήρια και συναυλίες από διακεκριμένα σύνολα και σολίστ και συνθέσεις από τις πιο γοητευτικές μουσικές παραδόσεις του κόσμου. Καλεσμένοι του οι: Αντελαϊντ Φερριέρ, Behind Bars, Παν Βαν, Point Two (Χρήστος Ραφαηλίδης και Πέτρος Κλαμπάνης), Θεόδωρος Μιλκόβ, Bloco Swingueira κ.ά.

Εθνική Λυρική Σκηνή και Αγορά ΚΠΙΣΝ, 3 έως 5 Ιουλίου

5 Στη Λαϊδα θα γίνει της... (νότιας) Κορέας

Το αφιέρωμα K-Crime στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος φέρνει εννέα εμβληματικές ταινίες μυθοπλασίας με την υπογραφή διάσημων σκηνοθετών από την ασιατική χώρα. Αιματοβαμμένες ιστορίες εκδίκησης και δαιδαλώδη αστυνομικά ανίγματα που εξερευνούν τις πιο σκοτεινές πτυχές της ανθρωπίνης ψυχής μέσα από την κάμερα των Μπονγκ Τζουν-Χο και Κιμ Κι-Ντουκ, αλλά και ταινίες από λιγότερο προβλεπόμενους δημιουργούς. Ανάμεσά τους το «Lady Vengeance» του Παρκ Τσαν-Γουκ, το «I saw the devil» και η «Γλυκόπικρη ζωή» του Κιμ Τζι-Γουν, το «Asura: The city of madness» του Κιμ Σουνγκ-Σου, η βραβευμένη στη Βενετία «Pieta» κ.ά.

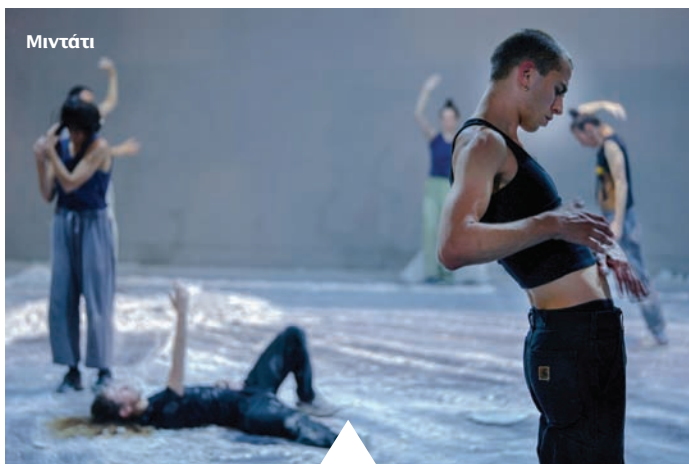
Θερινός Κινηματογράφος Λαΐς, 27 Ιουνίου έως 5 Ιουλίου

6 Ο Αιμίλιος Χειλάκης «Κατά φαντασίαν ασθενής»

Ένας ακόμα μοιερικός ήρωας στον δρόμο του γνωστού ηθοποιού και του «συμπαίκτη» του στη σκηνοθεσία Μανώλη Δούνια, μετά τον «Δον Ζουάν» και τον «Ταρτούφο». Στο κύκνειο άσμα του, ο κορυφαίος Γάλλος δραματουργός τοξεύει με τα βέλη της σατιράς του τους κομπογιαννίτες. Τέτοιοι πολλοί αναλαμβάνουν να «θεραπεύσουν» τον υποχόνδριο Αργκάν, που αποφασίζει να παντρεύσει την κόρη του με ένα γιατρό προκειμένου να έχει δωρεάν φροντίδα, αδιαφορώντας αν εκείνη είναι ερωτευμένη μαζί του. Παίζουν, επίσης, οι: Αθηνά Μαξίμου, Μυρτώ Αλικάκη, Θεωρή Ρωμανίδης, Νίκος Γκέλια, Κωνσταντίνος Μαγκλάρας κ.ά.

Θέατρο Πέτρας, 1 Ιουλίου / Βεάκειο, 2 Ιουλίου

7 «Μιντάτι» σημαίνει σύναξη

Στα χωριά της Ηπείρου η λέξη αναφέρεται στην κοινότητα που συλλογικά θα δημιουργούσε ένα έργο που οι άνθρωποι είχαν ανάγκη. Στις έννοιες της συλλογικότητας και της αλληλεγγύης, λοιπόν, εστιάζει και η ομότιπλη παράσταση της Τζένης Αργυρίου. Μπορούμε να εφεύρουμε καινούργιους χορούς που θα μας εκφράζουν και νέες τελετουργίες που θα μας ενώσουν; Χορευτές και μουσικοί δημιουργούν ένα αρχείο από ήχους και κινήσεις που φέρουν μνήμες χορών και σταδιακά ανοίγουν τους ομόκεντρους κύκλους μιας συλλογικής γιορτής.

Πειραιώς 260, 3 & 4 Ιουλίου στις 21:00

8 Μουσικά χωριά στην πόλη

Η πιο όμορφη αυλή της Πλάκας ανοίγει και φέτος για να μας δροσίσει με ρυθμούς της παράδοσης που κρατούν ζωντανούς μέσα από τη δράση τους μουσικές κοινότητες της Αθήνας. Η αυλαία ανεβαίνει πολυφωνικά με ερμηνείες από το σύνολο «Χαονία», το σχήμα «Δελβινιώτικα», το πολυφωνικό Κοσοβίτσας και το «Πολύφωνο».

Στο ξεκίνημα της εκδήλωσης ο πρωτεργάτης του Πολυφωνικού Καραβανιού, Αλέξανδρος Λαμπρίδης θα συνομιλήσει με τους τραγουδιστές.

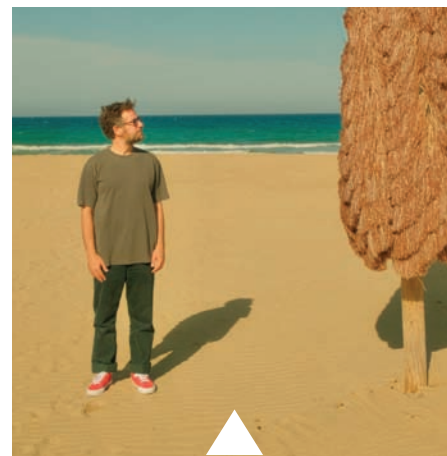
Είσοδος ελεύθερη.
Μουσείο Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων «Φοίβος Ανωγειανάκης», 27 Ιουνίου στις 19:30

9 Άμλετ ο Αναστάσης Ροϊλός

Έχοντας πρόσφατα διακριθεί με το Βραβείο Δημοτικού ήρωα ο γνωστός ηθοποιός στην παράσταση που σκηνοθετεί ο Θέμης Μουμουλίδης. Στοχάζεται για τον χρόνο, τον κόσμο, για το πώς να ζεις μια ζωή αξία να βιωθεί. Συνοδοιπόροι του στη σκηνή οι Ιωάννα Παππά, Μιχάλης Συριόπουλος, Θεωρή Σκυφτούλης, Θανάσης Δόβρης κ.ά. Τον σκηνικό χώρο - θεατρική μηχανή υπογράφει η Μικαέλα Λιακατά και τα κοστούμια η Βασιλική Σύρμα, την κίνηση η Πατρίσια Απέργη και τη μουσική ο Σταύρος Γασπαράτος.

Κηποθέατρο Παπάγου, 1 & 2 Ιουλίου

10 Πάρτι με τον Κωστή Μαραβέγια

Καλοκαίρι στον Κήπο του Μεγάρου χωρίς Μαραβέγια γίνεται; Μάλλον δεν χρειάζεται συζήτηση. Κι επειδή τα εισιτήρια για την συναυλία της Παρασκευής έγιναν ανάρπαστα, έβαλαν ακόμα μία το Σάββατο για να μη μείνει κανείς παραπονεμένος. Πάρτε ψάθα, μαγιό και συνολάκι παραλίας. Η φάση μυρίζεις «beach party» και από το μικρόφωνο θα παίζουν όλα τ' αγαπημένα από τη δισκογραφία του γνωστού τραγουδοποιού.

Κήπος του Μεγάρου, 29 Ιουνίου στις 21:00

11 Από το βιβλίο στην γκαλερί

Φτιάχτηκαν για να ταξιδέψουν μέσα από τις σελίδες του βιβλίου «Γιατί κλαις, μαμά;» της Εύης Ανδριώτη, αλλά ήρθε η ώρα να συνεχίσουν και αυτόνομα την πορεία τους. Εικόνες περιγραφικές και συμβολικές, με γραφή λιτή και κυριολεκτική, τα έργα του Νίκου Κόνιαρη θέλουν να φανερώσουν συναισθήματα κι ενδόμυχες σκέψεις. Να μιλήσουν για τους πολλαπλούς ρόλους της γυναίκας, τη θηλυκή δύναμη, τη γυναικεία ευαισθησία, αλλά και τις στερεοτυπικές αντιλήψεις.

Genesis gallery, 27 Ιουνίου έως 13 Ιουλίου (εγκαίνια στις 20:00)

12 Ένας «Τόπος υπερκόσμιων συρράξεων» στο Χαλάνδρι

Σε πάρκα και δρόμους, στο ρέμα και σε αυλές προσφυγικών κατοικιών στον Συνοικισμό Χαλανδρίου, 46 εικαστικοί καλλιτέχνες και ομάδες εστιάζουν στις χωροταξικές διαστάσεις της κοινωνικής αλληλεπίδρασης και στη σχέση με το «ξένο». Μέσα από εφήμερες in situ εγκαταστάσεις, περφόρμανς, βίντεο και ομιλίες διερωτώνται ποιο και πόσο τρομακτικό είναι τελικά το «ξένο» στη νεωτερική και μετανεωτερική εποχή. Συμμετέχουν με έργα τους οι Σπύρος Αγγελόπουλος, Έλενα Ακύλα, Άγγελος Αντωνόπουλος, Βασίλης Βλασταράς, Απόλλων Γλύκας, Γιάννης Σινιόρογλου, Κώστας Χριστόπουλος κ.ά.

Χρυσόστομου Σμύρνης 10, Χαλάνδρι, και πέρα, 28 Ιουνίου έως 2 Ιουλίου

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Δημήτρης Μητροπάνος Βαδίζουμε μαζί στον ίδιο δρόμο

Ένα συλλεκτικό τεκμήριο για τον σπουδαίο τραγουδιστή, μέσα από αφηγήσεις ανθρώπων που τον έζησαν από κοντά, από τις εκδ. Αλήθεια

«Γεννήθηκα στα Τρίκαλα, στην Αγία Μονή. Σε μια γειτονιά που ήμασταν φτωχοί κι όλοι γύρω μας ήταν φτωχοί. Περνούσαμε όμως καλά. Όλοι και πάντα μαζί», είχε πει κάποτε ο σπουδαίος Δημήτρης Μητροπάνος σε μια τηλεοπτική εκπομπή.

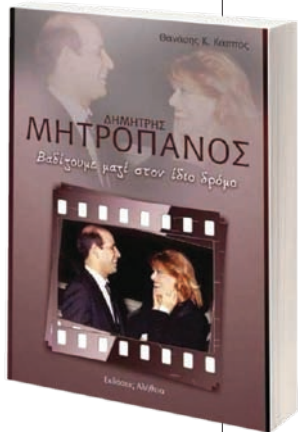
Ντόμπρος και λαϊκός, με την καλή έννοια, μπήκε στα σαλόνια αλλά ποτέ δεν μεγαλοπιάστηκε, με την κακή έννοια. Στη ζωή του μεγάλου αυτού τραγουδιστή αναφέρεται το βιβλίο του Θανάση Κ. Κάππου «Δημήτρης Μητροπάνος - Βαδίζουμε μαζί στον ίδιο δρόμο», μέσα από σπάνιες συνεντεύξεις και σπονδυλωτές ιστορίες ανθρώπων που έζησαν τον Μητροπάνο από κοντά.

Ο Βασίλης Κωνσταντίνου, ο βετεράνος τερματοφύλακας του Παναθηναϊκού και καλός φίλος του Μητροπάνου, θυμάται την ιστορία που μια μέρα ο τραγουδιστής, μαζί με έναν κολλητό του, πήγαν με τα πόδια από το Σύνταγμα μέχρι τον ιππόδρομο που τότε ήταν στο Φάληρο, μοιράζοντας χιλιάδικα σε όποιον είχε ανάγκη. Τις επόμενες ημέρες έβρισκαν στα αυτοκίνητά τους σημειώματα που έγραφαν «Ευχαριστούμε» και «Είστε μοναδικοί» – τους είχαν ψάξει και τους είχαν βρει.

Αυτός ήταν, μεταξύ άλλων, ο Δημήτρης Μητροπάνος, ο «τελάλης ονειρών», όπως τον αποκαλεί ο Άρης Σκιαδόπουλος, ο «Νυχτερινός επισκέπτης» της ελληνικής τηλεόρασης. «Ο Μητροπάνος βαθιά μέσα του ήξερε. Χωρίς εκείνες τις φιοριτούρες που κάνουν να μοιάζουν καρικατούρες οι "μεγάλοι". Οι δίδην, οι "διάσπμοι", οι ξένοι προς τον κόσμο... Κι όλα αυτά σε μια εποχή ταραγμένη, που ο νικητής είχε το "πάνω χέρι" και το φρόνημά του όριζε τα πάντα. Ό,τι διαφορετικό ήταν εξορισμού κατακριτέο και επιλήψιμο. Όμως ο Δημήτρης από τα μικρά του έδειξε τα "δόντια" του σημειώνοντας μικρές νίκες, έστω στα σημεία...» λέει ο Σκιαδόπουλος.

Για τον Μητροπάνο μιλούν πολλοί. Ο Κούδας, ο Αϊδινίου, ο Κουσουλάκης, ο Κελεσιδης, ο Χαλκιάς, ο Λεοντής, ο κομμουνιστής Νίκος Μαραγκουδάκης. Αλλά κι ένα παλιό γκαρσόνι: «Ερχεται ένα βράδυ στο παλιό "Στορκ", που αργότερα έγινε η μουσική σκηνή "Μύλος", στο τέρμα της Πατησίων, να δει τη Γλυκερία που τραγουδούσε. Με τον μουτζουξή της το προηγούμενο διάστημα είχαν κάνει συναυλίες και κάποιες δουλειές μαζί. Κάθεται στα μπροστινά τραπέζια που σέρβιρα εγώ. Τι μου έκανε εντύπωση; Πως για Μητροπάνος ήταν απλός, λαϊκός, προσηπής και καταδεκτικός. Ένας δικός μας άνθρωπος».

Info: Το βιβλίο «Δημήτρης Μητροπάνος - Βαδίζουμε μαζί στον ίδιο δρόμο», από τις εκδόσεις Αλήθεια, χαριτολογώντας συστήνεται και ως «φάντασμα», μια και δεν θα το βρείτε στα βιβλιοπωλεία, αλλά μόνο παραγγέλλοντάς το ηλεκτρονικά. Μπορείτε να το κάνετε και από εδώ: alitheia.publications@gmail.com

Θανάσης Κ. Κάππος
«Δημήτρης
Μητροπάνος -
Βαδίζουμε μαζί
στον ίδιο δρόμο»
εκδόσεις Αλήθεια

Κόμικς λογοτεχνικοί αναστοχασμοί

The novelist #12 Σημειώσεις ενός μυθιστοριογράφου

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

ΠΟΣ ΤΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΟΥΛΑΕΙ
ΤΟΣΟ;... ΟΙ ΗΡΘΕΣ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΤΟΣΟ ΜΟΝΟΔΙΑΣΤΑΤΟΙ,
ΠΟΥ ΑΠΟ ΘΑΥΜΑ ΔΕΝ
ΜΠΕΡΔΕΥΟΝΤΑΙ ΟΤΑΝ
ΑΝΑΤΙΝΕΟΥΝ.
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘΩ ΠΟΣ
ΔΙΑΟΛΟ ΤΟ ΚΑΝΕΙ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Όταν οι λευκοί γίνονται μαύροι

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Ο ήρωας του Κάφκα, ο Γκέοργκ Σάμσα, στη «Μεταμόρφωση», ξυπνάει ένα πρωί και ανακαλύπτει ότι δεν είναι πια άνθρωπος, είναι μια κατσαρίδα. Έξω από την πόρτα της κάμαράς του οι γονείς του τον πιέζουν να βιαστεί γιατί έχει καθυστερήσει να πάει στη δουλειά. Όμως πώς να εμφανιστεί στην εργασία του κουνώντας ντροπαλά τις οστέινες κεραίες του; Πώς θα φανεί στη μητέρα ο γιος της σεΐοντας τα καφετιά φτερά του χωρίς να τσαλαπατηθεί από την έντρομη γυναίκα;

Υιοθετώντας το εύρημα του Κάφκα, ο Πακιστανός συγγραφέας Μόχσιν Χαμίντ, βάζει τον ήρωά του, έναν λευκό τριαντάρη που δουλεύει σε κάποιο συνοικιακό γυμναστήριο, να ξυπνάει ένα ωραίο πρωί και να διαπιστώνει έντρομος ότι η λευκότητα της επιδερμίδας του έχει αρχίσει να υποχωρεί. Πα την ακρίβεια, το έως τότε πάλλευκο δέρμα του έχει αρχίσει να σκουραίνει. Κοντολογίς, γίνεται μελαψός, μαύρος, αράπης. Με δυο λόγια, μεταμορφώνεται σε ένα μίασμα. Πατί, τι άλλο είναι ένας σκούρος σε έναν κόσμο λευκών;

Αχ, τι ωραία περιγράφει ο συγγραφέας μας τον τρόπο ενός λευκού που γίνεται σιγά σιγά μαύρος. (Βοηθάει και η μετάφραση του Μιχάλη Μακρόπουλου σε αυτό.) Ο Άντερς, αυτός ο κακότυχος, έχει μια

Μόχσιν Χαμίντ
Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΛΕΥΚΟΣ
εκδ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ερωμένη που προσπαθεί να κατανοήσει αυτήν την καινούργια κατάσταση μαζί με τη μητέρα της που προσπαθεί να την αποτρέψει από τον συναγελασμό της με αυτό το σκουρόχρωμο βδέλυγμα - πρώην λευκό. Ο πατέρας του Άντερς λίγο έλειψε να τον πυροβολήσει βλέποντας έναν άγνωστο να μπαίνει στο σπίτι του. Ο ήρωας δεν τολμά να εμφανιστεί στον χώρο εργασίας του και δηλώνει ασθένεια.

Ωστόσο, σταδιακά, στη χώρα όπου ζει ο ήρωας, οι αλλαγές στο χρώμα των ανθρώπων αυξάνουν συνεχώς. Οι λευκοί γίνονται μαύροι.

Ξεκινάνε ταραχές στον τόπο από εκείνους που εξακολουθούν να διατηρούν το χρώμα τους ενάντια στους μεταλλαγμένους. Συνοικίες παραδίδονται στις φλόγες, ομάδες πολιτοφυλάκων κυνηγούν τους έγχρωμους, γονείς απαρνούνται τα τέκνα τους (ούτε εγώ ξέρω τι θα έκανα αν η κόρη μου εμφανιζόταν ξαφνικά μπροστά μου σαν Νουβία καλλονή διεκδικώντας την κληρονομιά της).

Σε αυτές τις συνθήκες εμφύλιας σύρραξης, οι κάτοικοι της πόλης απομονώνονται στα σπίτια τους και ζουν λες και βρίσκονται σε νέα πανδημία. Είναι ο καιρός να ανακαλύψουν πάλι τον εαυτό τους, να επανασυστηθούν με το εσώτερο είναι τους, να κοιταχτούν στον καθρέφτη και να αποδεχτούν τη νέα κατάσταση των πραγμάτων.

Σε μια εποχή όπου δεν έχει κυριαρχήσει ακόμα η Τεχνητή Νοημοσύνη, όταν η κλιματική αλλαγή δεν έχει φέρει ακόμα τον Αρμαγεδδώνα, όπου ο σύγχρονος άνθρωπος καταπολεμάει την πλήξη με τη βοήθεια της οθόνης του κινητού του, η έκπληξη να δει κάποιος το χρώμα του να αλλάζει μπορεί να είναι μια κάποια λύση στη μονοτονία των ημερών και ίσως επιφέρει κάποια αλλαγή ακόμη και στην πνευματική σκευή του – λέμε τώρα...

Αχιλλέας Χεκίμογλου

Τα λημέρια των συγγραφέων - πεζογράφων, ποιητών, δοκιμογράφων. Γιατί γράφουν εκεί που γράφουν; Τι φρετίχ έχουν; Πώς εμπνέονται σ' αυτόν τον χώρο;

Επιμέλεια: ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ ΓΛΥΝΙΑΔΑΚΗ

Αυτή είναι η ενιαία μας σαλοκουζίνα, αποτέλεσμα καθαίρεσης δύο διακριτών χώρων και αρχιτεκτονικού σχεδιασμού. Είναι χώρος που απομονώνεται από τα υπνοδωμάτια και προσφέρεται για εργασία και γράψιμο. Έχει αρκετή ανοικτωσιά και, συνήθως, ψυχία. Απέδειξε την αξία του στην πανδημία, προσφέροντας ένα άριστο περιβάλλον τηλεργασίας.

Στο δωμάτιο αυτό δεν υπάρχει κανένα φρετίχ, κατά τη φρουδική προσέγγιση. Με την τεχνολογία μπορείς να δουλέψεις το ίδιο αρχείο από οποιαδήποτε συσκευή και τοποθεσία, όποτε θέλεις. Στα μάτια μου είναι κάτι αντίστοιχο με εκείνο που έκαναν παλιά οι γιαγιάδες: έπλεκαν οπουδήποτε και οποτεδήποτε έκαναν μια ανάπαυλα. Χάρη στο cloud μπορώ να εναλλάσσω συσκευές (διαφορετικά laptop, tablet ή ακόμη και κινητά) και να συνεχίζω να δουλεύω το ίδιο αρχείο. Απαραίτητη προϋπόθεση, η βάση του laptop ώστε η οθόνη να υψώνεται και να φτάνει στο ύψος των ματιών – εάν δεν θέλεις να πάθεις αυχενικό.

Το άλλο που συμβαίνει με κάθε νέο βιβλίο είναι ότι μέρος της βιβλιοθήκης ανακυκλώνεται: Έρχονται βιβλία από την αποθήκη και τα πατάρι που είναι απαραίτητα για τη βιβλιογραφική υποστήριξη και τα παλιά κρύβονται για λίγο καιρό. Ομολογώ ότι έχω κουραστεί με τη συσσώρευση βιβλίων και αγοράζω e-book κατά προτεραιότητα, καθώς με αυτά δεν με απασχολεί η αποθήκευσή τους.

Αυτό το τραπέζι είναι το βασικό σημείο όπου γράφω. Εναλλακτικά, υπάρχει και η νησίδα της κουζίνας, που επίσης προσφέρεται για γράψιμο. Στις δύο αυτές επιφάνειες εργασίας έχουν ξετυλιχθεί απίστευτες ιστορίες:

Μεγάλες επιχειρηματικές συμφωνίες, παλατιανές συνωμοσίες, πραξικοπήματα, πολιτική ίντριγκα, βιομηχανική κατασκοπεία, παρεμβάσεις του ξένου παράγοντα. Εάν τα έπιπλα αυτά είχαν στόμα, θα είχαν να διηγηθούν πολλά. Αυτά συμβαίνουν σε έναν παράλληλο κόσμο που εκτυλίσσεται τα άγρια χαράματα: από τις 4 έως τις 6 –άντε και 7– το πρωί, στην απόλυτη ηρεμία του σκότους, μακριά από τα άβολα βλέμματα μεγάλων και μικρών. Κάποια στιγμή ξυπνούν τα παιδιά και όλα τελειώνουν – αρχίζει η προετοιμασία για το σχολείο και μετά για τη δουλειά. Οι υπόλοιπες ώρες της ημέρας ανήκουν δικαιωματικά στη δουλειά και την οικογένεια. Το γράψιμο γίνεται αναγκαστικά μία μικρή, αλλά καθόλου βαρετή, διπλή ζωή.

Στο χέρι αδυνατώ να γράψω. Πρωτοέπιασα υπολογιστή στα 5 μου κι έκτοτε ακολούθησα όλη την τεχνολογική εξέλιξη, μαθαίνοντας, μάλιστα, τυφλό σύστημα στο λύκειο. Την εποχή που εργαζόμουν ως δημοσιογράφος, συνειδητοποίησα ότι το γράψιμο στο χέρι αποτελεί χάσιμο χρόνου και παραγωγικότητας: Έτσι φρόντιζα να πηγαίνω στις συνεντεύξεις τύπου με laptop ώστε να έχω ψηφιοποιημένη τη μαγιά του κειμένου. Και το ένα έφερε τ' άλλο: Γιατί να τρέχεις πίσω στο γραφείο εφόσον έχεις το κείμενο έτοιμο επιτόπου; Κι έτσι ήρθε στη ζωή μου και η τηλεργασία μια δεκαετία πριν την μάθει ο κόσμος με την πανδημία. Αυτό βέβαια προϋποθέτει να μπορείς να εστιάζεις όλη σου την προσοχή στο γράψιμο, αδιαφορώντας για ό,τι συμβαίνει γύρω σου. Πρόκειται για κάτι που γίνεται όλο και πιο δύσκολο στην εποχή μας – τον αιώνα της «ξεπέτας» και της διάσπασης προσοχής από terrabyte ψηφιακού clutter που μας βομβαρδίζει ανελέητα, κάθε μέρα.

Τα βιβλία του Αχιλλέα Χεκίμογλου κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος

Greekling, του Kostya Tsolakis

Greekling, όπως λέμε Γραικύλος, εκ του *Graeculus*: φράση υποτιμητική που χρησιμοποιούνταν από τους Ρωμαίους για συμπολίτες τους που ήθελαν να το παίξουν Έλληνες. Κατά [μειωτική] επέκταση: ο υποταγμένος, αναξιοπρεπής και δουλοπρεπής Έλληνας.

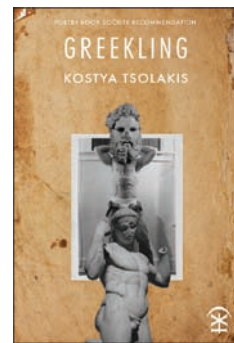
Της ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ ΓΛΥΝΙΑΔΑΚΗ

Δηλαδή ο Έλληνας που ίσως ένωθε κάποτε ο ίδιος ο Κόστια Τσολάκης, μην ταιριάζοντας στην «κανονικότητα» της ελληνικής καθημερινότητας, μεγαλώνοντας και συνυπάρχοντας δύσκολα με τους γονείς του, έχοντας μια σχέση αγάπης και μίσους με τη γενέθλια πόλη, την Αθήνα, και βιώνοντας για πάρα πολλά χρόνια μια ντροπή που ούτε ο ίδιος είχε καταλάβει ότι αισθανόταν για την ομοφυλοφιλία του.

Μπορεί άραγε ένα βιβλίο ποίησης να μιλήσει για όλα αυτά; Η σωστή απάντηση είναι: αν δεν μπορεί η ποίηση, ποιος μπορεί;

Πάρτε για παράδειγμα το ποίημα «Tribute of Children», που γράφει για το παιδομάζωμα («το παιδομάζωμα!» σας ακούω να λέτε, αλλά μισό λεπτό). Είναι εμπνευσμένο από την πραγματική περίπτωση του Μεχμέτ Πασά Σκόλοβιτς, Μεγάλου Βεζίρη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και προϊόντος αργής το 1519 απ' τη Σερβία. Ο Τσολάκης παραλληλίζει την ιστορία του Σκόλοβιτς με τη δική του πολύπλοκη σχέση

με τους γονείς, τη γεμάτη πικρία απόδραση ενός παιδιού από την οικογένειά του που βρήκε καταφύγιο στη μαμά Αγγλία, η οποία του χάρισε την ευκαιρία να μορφωθεί, ν' ανοίξει τα φτερά του, να γίνει βραβευμένος ποιητής. Και, όπως στην ιστορία που έχει διηγηθεί και ο Ίβο Άντριτς στο ομώνυμο μυθιστόρημά του, ο Σέρβος βεζίρης δεν ξέχασε ποτέ τον τόπο καταγωγής του κι επέστρεψε για να κτίσει το περίφημο γεφύρι του Δρίνου – και παρ' όλα αυτά η μάνα του τον αρνήθηκε γιατί «τούρκεψε» – έτσι και οι γονείς του ποιητή (σαν να μας λέει ο ίδιος) αρνήθηκαν το παιδί τους όταν εκείνο έφυγε για την Αγγλία κι όταν αργότερα τους αποκάλυψε ότι ήταν γκέι, παρ' όλο που εκεί και διέπρεψε κι ευτυχισμένος ένωσε.

Kostya Tsolakis
«Greekling»
Nine Arches Press 2023

Σας ακούγεται καθαφικό όλο αυτό το συνεχές μπρος πίσω με την ιστορία; Πέρα για πέρα, ναι. Και είναι και καθόλα άξιο να σταθεί δίπλα

στα νεανικά ποιήματα του Αλεξανδρινού, ο οποίος έχει παίξει εξάλλου τεράστιο ρόλο στην αναγνώριση της ομοφυλοφιλίας ταυτότητας του ποιητή, δίνοντάς του την ευκαιρία να πρωτοδεί πώς μπορεί ν' αποτυπωθεί στο χαρτί η κοινή τους επιθυμία: εμπειρίες και συναντήσεις με αγόρια, μνήμες αυτών, τρυφερές γνωριμίες με πλάσματα που τα ονόματά τους έχουν ξεχαστεί, αλλά η αίσθησή τους παραμένει τυπωμένη for eternity.

«Για μένα αυτό το βιβλίο είναι το γεφύρι του Δρίνου μου» μου είπε ο Τσολάκης όταν μιλήσαμε – κι εννοούσε ότι είναι μια ένδειξη αγάπης και πόνου για τον γλυκό και τραυματικό συνάμα γενέθλιο τόπο, μια σύνθεση γεμάτη αθηναϊκές εικόνες από τον Κηφισό μέχρι τη Λεωφόρο Βουλιαγμένης, από το μετρό στο Σύνταγμα ως τον Λυκαβηττό, διαμέσω του λιτσαρισματος του Ζακ Κωστόπουλου και της αυτοκτονίας του Βαγγέλη Πακουμάκη. Ένα μανιφέστο για μνήμες για τις οποίες δεν νιώθει πια καμία ντροπή: μια απόρριψη της βίας της ντροπής και μια έκφραση αγάπης για τους προηγούμενους εαυτούς του που άφησε στην εφηβική Αθήνα και στα πρώιμα χρόνια του chem sex στα κλαμπ της Αγγλίας.

Η ειρωνεία με την οποία χρησιμοποιεί τον τίτλο της συλλογής του ο Τσολάκης, γίνεται πια πασιφανής. Αν το αντίθετο του «Ελληνάρας», για τους Ελληνάρες, είναι ο «Γραικύλος», τότε ο Τσολάκης είναι ακριβώς αυτό: η περιφάνη ντροπή του Έθνους (για να οικειοποιηθώ ένα πετυχημένο σύνθημα του δρόμου). Και τι ωραία και λυρική και δυνατή και γεμάτη λεπτές συναισθηματικές αποχρώσεις η φωνή του! Τι εύηχη και ρέουσα και στρογγυλή στους ήχους, αλλά αιχμηρή στα νοήματα η γραφή του. Κάντε στον εαυτό σας και στ@ φίλ@ σας δώρο αυτό το βιβλίο. **A**

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Horizon: Ένα αμερικανικό έπος (HORIZON: AN AMERICAN SAGA) **1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κέβιν Κόσντερ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κέβιν Κόσντερ, Σιένα Μίλερ, Σαμ Γουόρθινγκτον, Αμπεϊ Λι

JUST THE NOTES

Horizon: Ένα αμερικανικό έπος **1/2
Ο Κέβιν Κόσντερ κατατάκτα εκ νέου την Άγρια Δύση

Ένα ήσυχο μέρος: Ημέρα πρώτη **
Όταν η Γη βυθίστηκε στη σιωπή

Μικρά πρόστυχα γράμματα **
Σου γράφω ένα γράμμα

Ο τελευταίος ταξιτζής **1/2
Ο Αθηνάιος Τράβις του Στέργιου Πάσχος

Επιστάτης Σάνσο ****
Κλασικό αριστούργημα του Κένζι Μιζογκούτσι

Straight story **1/2
Ο πλέον ανθρώπινος και συγκινητικός Ντέιβιντ Λιντς

Μεγάλη ανατριχίλα **1/2
Στα χρόνια της eight-ιλας

Ο Πάντα-Πανγκ στην Αφρική (-)
Τι γυρεύει ένα πάντα στην Αφρική;

Τα περισσότερα της Λαχώρης (-)
Ντοκιμαντέρ για τα κυκλώματα διακίνησης μεταναστών

Blue Lock The Movie - Episode Nagi (-)
Άλλο ένα κινηματογράφο-ηλεκτρονικό μάνγκα

ΑΚΟΜΗ

►►► Κορυφαία επανέκδοση αποτελεί ο «Επιστάτης Σάνσο» (****) του Κένζι Μιζογκούτσι που αποτυπώνει εξάισια τη διαμάχη ουμανισμού και αναλήθειας στη μεσαιωνική Ιαπωνία. ►►► Είκοσι πέντε χρόνια μετά από την πρώτη προβολή του το «Straight story» (****1/2) του Ντέιβιντ Λιντς ξαναβγαίνει στις αίθουσες. ►►► Σπουδαία στιγμή των 80s είναι η «Μεγάλη ανατριχίλα» (****1/2) του Λόρενς Κάσταντ που αποτύπωσε εξάισια το αδιέξοδο μιας ολόκληρης γενιάς. ►►► Το animation της εβδομάδας είναι το «Ο Πάντα-Πανγκ στην Αφρική» (-) των Κάρστεν Κίλερικ και Ρίτσαρντ Κλάους. ►►► Τα «Περιστέρια της Λαχώρης» (-) του Θωμά Σίδερν είναι ένα ντοκιμαντέρ για το τραγικό ναυάγιο στην Πύλο. ►►► Τέλος, το «Blue Lock The Movie - Episode Nagi» (-) του Σουσουόκε Ισικάουα βασίζεται στο ομότιτλο ιαπωνικό τηλεοπτικό μάνγκα.

* ΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

► Τα «Μυαλά που κουβαλάς 2» σπάνε το ένα ρεκόρ μετά το άλλο: 297.169 θεατές σε 11 μέρες!

Ένα ήσυχο μέρος: Ημέρα πρώτη (A QUIET PLACE: DAY ONE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικλ Σαρνόςκι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Λουίπα Νιόνγκο, Τζόζεφ Κουίν, Ντζίμον Χούνσου, Άλεξ Γουόλιφ

Η νεαρή Σαμ γίνεται μάρτυρας της πρώτης επίθεσης των εξωγήινων πλασμάτων με την ευαίσθητη ακοή, που ισοπεδώνουν σε λίγες ώρες τη Νέα Υόρκη. Μαζί με τη γάτα της και έναν Άγγλο σπουδαστή, θα προσπαθήσουν να παραμείνουν ζωντανοί κρυμμένοι στα πιο αθόρυβα μέρη της πόλης ποτέ μητρόπολης.

Ήρθε η στιγμή να γνωρίσουμε πώς ξεκίνησαν όλα, με το τέλος του κόσμου να έρχεται αναπάντεχα σε αυτή την «Πρώτη μέρα» όταν χιλιάδες εισβολείς από το διάστημα μπήκαν ξαφνικά στην ατμόσφαιρα της Γης σκορπίζοντας τον όλεθρο. Κι ενώ σε τούτο το εντυπωσιακό από άποψη σκηνοθεσίας spin-off, το στοιχείο του θρίλερ είναι αποτελεσματικά σχεδιασμένο, τα προβλήματα προκύπτουν από απλά ζητήματα κοινής λογικής. Σε αντίθεση με το αρχικό φιλμ του Τζον Κραζίνσκι, εδώ η ιστορία μπάζει από παντού, ενώ και οι μελοδραματισμοί σε κάποιες σεκάνς δεν νοιάζουν να βγάζουν νόημα, παρά τη φιλότιμη προσπάθεια των δύο πρωταγωνιστών.

Μικρά πρόστυχα γράμματα (WICKED LITTLE LETTERS) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τέα Σάροκ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ολίβια Κόλμαν, Τζέσι Μπάκλεϊ, Τίμοθι Σπολ, Τζέμα Τζόουνς, Μαλάχι Κέρμπι

Στο χωριό Λιτχάμπτον ξεσπά σκάνδαλο όταν μια θρησκοκόλλητη γερροντοκόρη λαμβάνει ανώνυμα γράμματα με αισχρά μηνύματα. Η αστυνομία αναλαμβάνει να βρει τον υπαίτιο κι όλες οι υποψίες πέφτουν στη νεαρή Ιρλανδή γειτόνισσά της που ζει χωρίς μέτρο.

Ένα πραγματικό συμβάν της Αγγλίας του 1920 δίνει την έμπνευση στην Τέα Σάροκ προκειμένου να φτιάξει μια υρολογιακή ακρίβειας μαύρη κωμωδία εποχής, η οποία πάντως γρήγορα εξαντλεί τις δυνατές ιδέες της για να παραδοθεί σε ένα φαρσικού τύπου χρονικογράφημα για τις υποκριτικές κοινωνικές συμπεριφορές μιας πατριαρχικής κοινωνίας. Η Ολίβια Κόλμαν παίζει με την άνεση της ηθοποιού που μπορεί να τα βγάλει πέρα με κάθε ρόλο, η Τζέσι Μπάκλεϊ είναι απολαυστική χάρη στα απίθανα μπινελίκια που εκτοξεύει αδιακρίτως, ενώ ο Τίμοθι Σπολ έχει συλλάβει τις απαιτήσεις του χαρακτήρα του.

Ο τελευταίος ταξιτζής **1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στέργιος Πάσχος ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κώστας Κορωνάιος, Κλέλια Ανδριολάτου, Μαρίσσα Τριανταφυλλίδου, Έκτορας Λιάτσος

Οικογενειάρχης μεσήλικας οδηγός ταξί που βιώνει κρίση μέσης ηλικίας δημιουργεί μια περίεργη σχέση με νεαρή κοπέλα την οποία γνωρίζει μετά από ένα τραγικό συμβάν που συνέβη στο όχημά του.

Επτά χρόνια μετά από την πρώτη του ταινία «Αφτερλωβ», ο ταλαντούχος Στέργιος Πάσχος υπογράφει ένα ιδιότυπο ερωτικό δράμα. Η περίπτωση του μοναχικού ταξιτζή με το συγγραφικό ταλέντο, που «συλλέγει ιστορίες», ξεπερνά τα κλισέ του στερεοτυπικού πενήνταρη που βιώνει έντονη υπαρξιακή κρίση. Με σημάδια ενσυναίσθησης, τα οποία όμως σταδιακά σβήνουν, ο κεντρικός χαρακτήρας δεν είναι εύκολο να αποκωδικοποιηθεί. Η ταινία είναι πρωτίστως ένα αστικό θρίλερ, με νουάρ αποχρώσεις που κατά διαστήματα μετατρέπεται σε ένα ερωτικό ψυχολογικό δράμα με απρόσμενη εξέλιξη.

«Πρέπει να φροντίσουμε για τη δική μας επιβίωση» (Horizon: Ένα αμερικανικό έπος)

KOREAN CRIME Η χαρά του σινεφίλ

Κορυφαία νουάρ από τη Νότιο Κορέα, μοντέρνα, κλασικά και πολυβραβευμένα, περιλαμβάνει το αφιέρωμα K-Crime στην Ταινιοθήκη της Ελλάδας

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

Από τις 27 Ιουνίου έως τις 5 Ιουλίου πραγματοποιείται στην τσάντα της Ταινιοθήκης, τον Θερινό Λαϊς, ένα από τα καλύτερα κινηματογραφικά αφιερώματα του φετινού καλοκαιριού. Το άκρως ελκυστικό πρόγραμμα που απευθύνεται στους σινεφίλ και κυρίως στους λάτρεις του νοτιοκορεάτικου crime, περιλαμβάνει 9 ταινίες.

Η αρχή γίνεται την Πέμπτη 27 Ιουνίου με την προβολή της αριστοτεχνικής ταινίας του Μπονγκ Τζουν-Χο «Μνήμες φόνων». Το φιλμ του 2003 που άρχισε να κάνει γνωστό το όνομα του σκηνοθέτη των «Παρασίτων» (οι «Μνήμες» είναι η μόλις δεύτερη ταινία του) αποτελεί ένα αρχαιολογικό αστυνομικό θρίλερ με ήρωες δύο ντετέκτιβ, το οποίο βασίζεται στα αυθεντικά γεγονότα των ανεξιχνίαστων για πολλά χρόνια φόνων γυναικών στην Κορέα των 80s. Την επόμενη μέρα, Παρασκευή 28 Ιουνίου, θα προβληθεί η «Σασούρα, η πόλη της παράνοιας» του Κιμ Σανγκ-Σου. Η ταινία του 2016 έχει ως πρωταγωνιστή έναν ντετέκτιβ που κάνει όλες τις βρώμικες δουλειές του διεφθαρμένου δημάρχου της πόλης, με αντάλλαγμα τα χρήματα που απαιτούνται για τη θεραπεία της βαριά άρρωστης συζύγου του. Στο περίφημο «Αντίκρισα το διάβολο» (2010) του Κιμ Τζι-Γουν (Σάββατο 29 Ιουνίου) με θέμα τη νοσηρή δράση ενός οδηγού σχολικού λεωφορείου στη Σεούλ, η πδονή του βασανισμού και του αργού θανάτου χρησιμεύει στον σκηνοθέτη ως ένα κατάλληλο μοτίβο για να ενορχηστρώσει μια ανυπέβλητη και στιλιζαρισμένη ιστορία εκδίκησης. Τη σκυτάλη παίρνει την Κυριακή η «Γλυκόπικρη ζωή» (2005) σε σκηνοθεσία και σενάριο του Χονγκ Τζανγκ-Ντου που αφηγείται την ιστορία ενός μπράβου που διστάζει να πραγματοποιήσει το διπλό φονικό που του αναθέτει το αδίστακτο αφεντικό του.

Τη Δευτέρα η «Εκδίκηση μια κυρίας», το φημισμένο θρίλερ του Παρκ Τσαν-Γουκ, από το 2005 έχει ως πρωταγωνίστρια μια δολοφόνο με αγγελικό πρόσωπο που εκτίει ποινή φυλάκισης 13 χρόνων για τον φόνο ενός αγοριού, ενώ την Τρίτη παίρνει σειρά ο «Βετεράνος» σε σκηνοθεσία Ργιου Σονγκ-Γουαν. Εδώ, ένας οδηγός νταλικας που διαμαρτύρεται έξω

από το κτίριο της πολυεθνικής εταιρείας για απλήρωτους μισθούς, αυτοκτονεί μυστηριωδώς και ο γιος του επιχειρεί να μάθει την αλήθεια. Η περίφημη «Μπτέρα», ένα ακόμη κομψοτέχνημα από τον Μπονγκ Τζουν-Χο, παραγωγής 2009, (Τετάρτη 3/7) βρίσκει ένα 27χρονο άνδρα να κατηγορείται μάλλον άδικα για τη δολοφονία ενός κοριτσιού. Ένας αναποτελεσματικός δικηγόρος και οι απαθείς αστυνομικοί κλείνουν γρήγορα την υπόθεσή του, γεγονός που οδηγεί τη μπτέρα του κατηγορούμενου στην απόφαση να ξεκινήσει μια προσωπική Οδύσσεια προκειμένου να βρει τον δολοφόνο και να αποδείξει την αθωότητα του γιου της. Το αφιέρωμα ολοκληρώνεται με το φιλμ «Χαν Γκονγκ-Τζου» του 2013, σε σκηνο-

θεσία και σενάριο Λι Σου-Τζιν (Πέμπτη 4/7), όπου μια 17χρονη προσπαθεί να συνεχίσει τη ζωή της έπειτα από ένα τραυματικό γεγονός. Και φυσικά την αριστουργηματική «Πιετά» του μακαρίτη Κιμ Κι-Ντουκ, που βραβεύτηκε με Χρυσό Λέοντα το 2013 και ολοκληρώνει τη διοργάνωση την Παρασκευή στις 5 Ιουλίου.

Αρκετά φιλμ του προγράμματος προλογίζουν γνωστοί Έλληνες κριτικοί, ενώ η διοργάνωση πραγματοποιείται χάρη στη συνεργασία της Ταινιοθήκης της Ελλάδος και της Ταινιοθήκης της Θεσσαλονίκης του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, με την υποστήριξη της Πρεσβείας της Δημοκρατίας της Κορέας. **A**

Το Καλοκαίρι της Κάρμεν

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ

Όσο περισσότερο κωνεύεται μέσα μου «Το καλοκαίρι της Κάρμεν», η τέταρτη μεγάλου μήκους ταινία του Ζαχαρία Μαυροειδή, τόσο περισσότερες αφορμές βρίσκω για να την επικροτήσω.

Όχι απαραίτητα για την ψυχολογική της διεισδυτικότητα ή ευκρίνεια. Δεν είναι αυτό το δυνατό της χαρτί. Σε επίπεδο σχέσεων, οι χαρακτήρες άγονται και φέρονται από δυναμικά που ούτε σ' εκείνους είναι ευδιάκριτα ούτε, πολύ λιγότερο, σ' εμάς τους θεατές. Ούτε λέω ότι αυτή θα έπρεπε να είναι μια πρωταρχική στόχευση. Λέω ότι π.χ. κομβικές για την πλοκή ατάκες όπως «Εγώ ποτέ δεν θα σου ζητήσω να χωρίσουμε», θα κέρδιζαν από μια παραπάνω τεκμηρίωση.

«Ψιλά γράμματα», θα πει κάποιος, τη στιγμή που η ταινία έφερε ηλικιωμένες κυρίες στον θερινό της Βαλτετισίου, για να παρακολουθήσουν gay κοινωνικές τελετές και φαντασιώσεις και, μαζί, άφθονο και αποκαλυπτικότητα σεξ μεταξύ ανδρών. Δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω. Με το που άναψαν τα φώτα, άναψε και η κουβέντα ανάμεσα στο gay-friendly μεν, mainstream δε, ακροατήριο, για την προκλητική ευθύτητα όσων είχαν διαμειφθεί στην οθόνη.

Χωρίς απολογία, με περισσό joie de vivre και μια γενναία δόση μετα-αφηγηματικών ευρημάτων, σε γενικές γραμμές η πλοκή ασχολείται με τη συγκριτική αξία της φιλίας και του έρωτα. Όλοι ξέρουμε ότι όταν ένας νέος έρωτας εμφανίζεται στο προσκήνιο, οι φιλίες για ένα διάστημα επισκιάζονται. Όταν, όμως, αυτό συμβαίνει κατ' επανάληψη, μπορεί να γίνει αιτία σύγκρουσης κι επαναπροσδιορισμού της φιλικής σχέσης. Η μετάβαση στην ωριμότητα που χρειάζεται για να προκριθεί η φιλία, δίνει και τη λύση της σύγκρουσης στην ταινία.

Αυτό δεν συμβαίνει γραμμικά, καθόλου, καθώς το σενάριο φιδουγυρίζει γύρω από τις προσπάθειες δυο φίλων να γράψουν μαζί το σενάριο μιας ομοερωτικής ταινίας για έναν Γάλλο σκηνοθέτη που έχει ζητήσει κάτι gay, ανάλαφρο, με μπόλικο ελληνικό καλοκαίρι μέσα και, κυρίως, low budget.

Εκ των πραγμάτων, το σενάριο που καταλήγουν να γράψουν δεν είναι άλλο από την ταινία που βλέπουμε, μια αυτοαναφορική μυθοπλασία σε εξέλιξη, με εμβόλιμες σημειώσεις για την προώθηση της δράσης, τις σημαντικές ατάκες, τις κομμένες σκηνές, αλλά και τις σκηνές που θα ήταν τέλειο να γυριστούν, αλλά δεν πρόκειται διότι δεν υπάρχουν λεφτά. («Πόσο γαμάτο θα ήταν να το κάναμε μιούζικαλ!»)

Η «Κάρμεν», εντέλει, διαπνέεται από μια δική της σεναριακή φρεσκάδα, και, ενώ αρνείται κατηγορηματικά να πάρει τον εαυτό της στα σοβαρά, καταφέρνει κάτι ουσιαστικό. Παιζοντας με τη μετα-αφήγηση, κοινωνικοποιεί μια μειονοτική σεξουαλικότητα αποφεύγοντας το περιττό δράμα, και με πολλές από τις χαρές και τις λύπες, τα τραύματα και τα αδιέξοδα και, κυρίως, τη δημιουργικότητα και την καύλα της. **A**

Ο Γιώργος Τζαβάρας και το soundtrack της ζωής του

Ο πολυτάλαντος ηθοποιός, μουσικός και σκηνοθέτης απαντά στη στήλη του VOICE 102.5

Της ΛΙΑΝΑΣ ΜΑΣΤΑΘΗ

Χαρισματικός και πολύ-πλευρος, έχει συνεργαστεί ως ηθοποιός μεταξύ άλλων με τους Robert Wilson, Γιάννη Χουβαρδά, Ακύλα Καραζήση, Γιώργο Κουτλή, Γιάννη Κακλέα, Κωνσταντίνο Αρβανιτάκη, Γιάννη Μόσκο, Μαριάννα Καβαλιεράτου, έχει σκηνοθετήσει παραστάσεις όπως «Κοντά στις ράγιες», «Τούνδρα», «FRIDA 2.0», «Λεόντιος και Λένα: ένα τραγούδι για το τίποτα», «Ο Ραφτάκος των λέξεων», και έχει γράψει το σενάριο για την βραβευμένη ταινία μικρού μήκους «Heimlich», σε σκηνοθεσία Κώστα Μπακούρη. Έχει εμφανιστεί στον κινηματογράφο και την τηλεόραση («Σαββατογεννημένες», «Εκτός υπηρεσίας»), όπως επίσης και στην ελληνική μεταφορά της διεθνούς επιτυχίας «Modern Family». Είναι ιδρυτικό μέλος και βασικός συνθέτης του μουσικού συγκροτήματος Need με το οποίο έχει κυκλοφορήσει πέντε δίσκους. Το 2019 κυκλοφόρησε η πρώτη του προσωπική δισκογραφική δουλειά με τίτλο «Riffard». Αυτήν την περίοδο σκηνοθετεί τις «Περιπέτειες του Τομ Σόγιερ» του Μαρκ Τουέιν που θα κάνουν πρεμιέρα στο Θέατρο Άλφα Αθηνών-Φωτίου τη σεζόν 2024-25, ενώ παράλληλα ετοιμάζεται να περιοδεύσει ανά την Ελλάδα με τους «Παιχτες» του Γιώργου Κουτλή.

Το πρώτο τραγούδι που πρόθεσες σε λίστα σου στο Spotify;

Τη μια και μόνη φορά που έκανα λίστα στο Spotify ήταν το «Papershoes» των Incubus

Το τραγούδι που έχεις τραγουδήσει με συναδέλφους

γιορτάζοντας μια πετυχημένη παράσταση;

Τις πετυχημένες παραστάσεις τις γιορτάζω με σχετική απομόνωση, με κάτι από John Cage ή και Σταύρο Λάντσια.

Το τραγούδι που ακούς για να σε χαλαρώσει πριν ανέβεις στη σκηνή;

Όλο το «Jar of Flies» των Alice in Chains.

Το τραγούδι που σε κάνει να αλλάξεις σταθμό;

Ακαλαίσθητες διασκευές κάποιου classic rock κομματιού.

Το τραγούδι που σε έκανε να μείνεις στο αυτοκίνητο ενώ είχες παρκάρει;

Το «Change of Seasons» των Dream Theater πολλές φορές. Το τελευταίο που θυμάμαι είναι το «Three of a Perfect Pair» των King Crimson.

Το τραγούδι που ξέρεις όλους τους στίχους;

Μικρότερος άκουγα μανιακά δίσκους στο repeat, μου αποτυπώνονταν πολλοί στίχοι. Με ανακουφίζει που θυμάμαι τους στίχους από το «Wish You Were Here» των Pink Floyd.

Το τραγούδι που έχεις ζητήσει από DJ;

Χμ... Ίσως το «Leave me Alone» του Michael Jackson.

Το τελευταίο τραγούδι που έκανες Shazam;

Το «Dear God» των Lawless.

Το guilty pleasure τραγούδι που σου φτιάχνει τη διάθεση;

Το «Incomplete» Backstreet Boys.

Το τραγούδι που τραγουδάς στο ντους;

Διάφορες άριες, δεν τις ξέρω ολόκληρες. Το «Vesti la Giubba» από τους παλιότερους του Leoncavallo π.χ. Δεν τις λέω καλά, αλλά το μπάνιο μου έχει ωραίο reverb.

Το τραγούδι που θα επένδυε μια ταινία με τη ζωή σου;

Το «Forever» των Nevermore.

Το τραγούδι που σε έχει σπινάρει;

Το «Pippin's song» από το soundtrack του «Lord of the Rings».

Το αγαπημένο τραγούδι της μπέρας σου;

Κρίνοντας από το πόσες φορές την έχω ακούσει να το τραγουδάει, ένα παλιό gospel που λέγεται «Motherless Child».

Το τραγούδι που σου θυμίζει μια δύσκολη περίοδο της ζωής σου;

Το «I'm broken» των Pantera.

Το τραγούδι που σου θυμίζει μια χαρούμενη περίοδο της ζωής σου;

Το «If Not Now, When?» των Incubus.

Το τραγούδι που θα αφιέρωνες σε μια σχέση που έχει τελειώσει;

Το «Space-Dye Vest» των Dream Theater.

Το τραγούδι που θα αφιέρωνες αν ευελπιστούσες σε επανασύνδεση;

Το «One Last Time» επίσης των Dream Theater, αν και οι επανασυνδέσεις δεν αποδείχτηκαν οι σοφότερες επιλογές.

Το τραγούδι που σου θυμίζει τον κολλητό σου;

Το «I want you (she's so heavy)» των Beatles, διασκευασμένο από τους Coroner.

Το τραγούδι που θα ήθελες να παίξει στην κηδεία σου;

Ένα που έχω γράψει ο ίδιος. Το «Kinwind», το τραγουδάει υπέροχα ο Ακύλας Καραζήσης. Ας μου επιτραπεί να είμαι λίγο αυτοαναφορικός στην κηδεία μου.

Coldplay

Συνήθως όταν πιάνεις να γράψεις για ένα συγκρότημα που μόλις έπαιξε με μεγάλη επιτυχία στην πόλη σου, είναι προφανές ότι προτίθεται να γράψει κριτική γι' αυτή τη συναυλία. Αν πάλι δεν έχεις πάει, ενδεχομένως δικαιούσαι να κάνεις μερικές σκέψεις για τη συναυλία αυτή. Μπορεί και όχι. Όμως η τύχη ευνοεί τους τολμηρούς.

Κάποτε υπήρχαν δισκογραφικές εταιρείες. Όχι μόνο στην Αγγλία ή την Αμερική, υπήρχαν ακόμη και στην Ελλάδα. Θυμάμαι τα fax-ναί, fax- που έρχονταν σε όσους από εμάς γράφαμε για μουσική, μερικές εβδομάδες πριν κυκλοφορήσει το «OK Computer» των Radiohead. Περιείχαν αποσπάσματα από τους στίχους του «Fitter Happier», εκείνου που διάβαζε στον δίσκο ο Fred από το Macintosh LC II. Η καλή φίλη που εργαζόταν τότε στην EMI δήλωνε από νωρίς ότι επρόκειτο για αριστούργημα. Και δεν το είχε πει για πολλούς δίσκους. Και ήταν. Τρία χρόνια αργότερα, καλοκαίρι του 2000, ψάρευε από το συρτάρι της και μου έδινε το «Parachutes» των Coldplay. «Ακού αυτό, είναι αριστούργημα!» Και το άκουσα. Και πράγματι ήταν. ΚΑΙ αυτό!

Η ζωή μου είναι όμορφη. Ειδικά επειδή αγαπώ τις πρωινές εκπομπές και τα ακόμη πιο πρωινά ξυπνήματα που αυτές απαιτούν. Όμως υπάρχουν και οι δύσκολες μέρες. Το πρωί του Σαββάτου και της Κυριακής παίρνω συχνά το μετρό από τον Κεραμεικό. Πηγαίνω με τα πόδια ως εκεί κι αναγκάζομαι να ακούω από τα μπαρ που κλείνουν πιο αργά διά-

φορα είδη μουσικής, που ανεξαρτήτως επιμέρους χαρακτηριστικών, τα κατατάσσω στην ευρύτερη προσωπική κατηγορία του σκυλάδικου. Πρόκειται για ένα άπιστευτο κράμα από κακοπαιγμένα μπουζούκια, τραβηγμένο από τα μαλλιά αυτοtune, βαλκανικό trap κι ούτε ξέρω τι άλλο. Από τα μαγαζιά αυτά βγαίνουν δεκάδες νέοι άνθρωποι με την πρόθεση –για κακή μου τύχη– να με συνοδεύσουν στο ταξίδι μου με το μετρό.

Σαν τους παππούδες που θυμάμαι να μου την πέφτουν πριν φτάσω τα είκοσι –«βρε παιδάκι μου, τι ακούτε από 'κείνο το ρροκ;»– πιάνω κι εγώ μερικές φορές κουβέντα με τους σημερινούς πιτσιρικάδες. Αν υπάρχει ένα συμπέρασμα είναι ότι δεν δίνουν καμία βάση στη μουσική, οι πιο πολλοί από αυτούς μοιάζουν να μην την ακούνε καθόλου. «Μια βδομάδα δουλεύω δεκάωρα για να βγω το Σάββατο» μου λέει ένα παιδί. Καταλαβαίνω, οι εποχές είναι δύσκολες. Το μόνο κακό είναι ότι οι στίχοι του σκυλάδικου –λαϊκού, pop ή trap– περνάει μέσα τους και τους διαμορφώνει.

Η σχέση μου με τους Coldplay δεν κράτησε πολύ. Το «Parachutes» ο-

μολογώ ότι το έλιωσα. Άκουσα πολύ και το «A Rush Of The Blood To The Head». Άντε και δυο τρία τραγούδια από τα επόμενα δύο. Ως εκεί όμως. Τίποτα, τέλος. Ομολογώ ότι πάσχω από αλλεργική αντίδραση όταν τα συγκροτήματα που μ'έχουν κάποια στιγμή ενθουσιάσει, αποκτούν ξαφνικά εκατομμύρια οπαδούς, ειδικά όταν νιώθω ότι δεν κάνουν σπουδαίους δίσκους. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι οι U2. Ένα άλλο οι Muse. Ομολογώ ότι η αλλεργική αντίδραση είναι επιλεκτική. Μερικοί τη γλιτώνουν. Όχι όμως οι Coldplay.

Δεν αντέχω πια τις συναυλίες στα γήπεδα. Πήγα κάποτε στο ΟΑΚΑ για τον Σαββόπουλο, μα αυτό ήταν το 1983 και δεν είχα κλείσει καν τα 20. Πήγα και στους Pink Floyd το 1989. Και τέλος. Προτιμώ τους μικρούς χώρους, τους ελάχιστους. Να έχεις επαφή με τον μουσικό. Να καταλαβαίνεις τι γίνεται μέσα του. Και μέσα σου. Δεν με νοιάζουν τα show. Μουσική θέλω ν'ακούσω.

Όμως τα μοβ φωτάκια των Coldplay, έτσι όπως τα βλέπω αναμμένα σ'ένα κατάμεστο ΟΑΚΑ με συγκινούν. Σκέφτομαι ότι εκεί βρέθηκαν χιλιάδες παιδιά, στα 20-ή και λίγο πριν– και αφού αυτά τα παιδιά διαλέγουν την παρέα του Chris Martin, πιθανότατα δεν θα τα συναντήσω ποτέ να βγαίνουν από τα σκυλάδικα στο Γκάζι. Ήδη αυτό από μόνο του είναι πολύ ελπιδοφόρο. Το πιθανότερο είναι ότι συζητώντας θα διαφωνήσουμε για πολλά πράγματα, όμως θα τα βρούμε σε σχέση με το πόσο γελοίο είναι το αυτοtune και πόσο άθλιους στίχους έχει η trap. Είναι κι αυτή μια αρχή. Στην επόμενη συναυλία των Coldplay θα είμαι εκεί. Πιθανότατα παρέα με την κόρη μου...

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CLLXXXI Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

© NDP PHOTO AGENCY / ΘΩΜΑΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Κάποιος σε ψάχνει. Ψάξε τον κι εσύ και επικοινωνήσε μαζί του στο www.athensvoice.gr/stiles/se-eida.

ΣΕ ΕΙΔΑ ΓΥΜΝΗ

Κάναμε δίπλα δίπλα γυμνισμό στην παραλία Χαμολιά. Είμαι το γυμνασμένο παιδί... Στείλε μου, κυρία.

ΚΑΙΡΟ ΕΙΧΑ ΝΑ ΚΟΛΛΗΣΩ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΟ ΚΑΙ ΣΤΙΑ ΚΟΠΕΛΑΣ

Seajet από Αθήνα για Χανιά. Δεν ξέρω τίποτα για εσένα, δεν μπόρεσα να σου μιλήσω, ήσουν με άσχετη παρέα. Νομίζω κατάλαβες πως κόλλησα με το που σε είδα έξω στο κατάστρωμα. Είσαι ξανθούλα με πολύ όμορφο πρόσωπο, αδυνατούλα αρκετά. Φορούσες τζιν παντελόνι με σανδαλάκια. Έλιωσα όταν σε είδα, αλλά με έφαγε η διακριτικότητα. Έχεις ένα στιλ που λατρεύω. Θέλω τόσο να σε γνωρίσω. Με λένε Χάρη. Αν κάτι κατάλαβες, στείλε μου ένα μήνυμα please. Θέλω πολύ να σε γνωρίσω. Νομίζω ταξιδεύεις πρώτη θέση, στο σημείο που βγαίνει στο κατάστρωμα. Έρωτας με την πρώτη ματιά από πλευράς μου...

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΒΛΕΜΜΑΤΩΝ

Σάββατο 22 Ιουνίου, περίπου στις 6:00 το απόγευμα, Κίνοπο, Κουκάκι. Καθόμασταν, η φίλη μου και εγώ, σε ένα τραπεζάκι μέσα στο καφέ. Κάποια στιγμή ήρθες και κάθισες στην μπάρα διαγωνιά μας. Οκ, από τότε δεν μπόρεσα να ξεκολλήσω το βλέμμα μου από εσένα. Η φίλη μου διέκρινε ότι υπήρχε μια αμοιβαιότητα στη φάση με τα βλέμματά μας. Ήμουν έτοιμη να σου δώσω τον αριθμό μου όταν ήρθα στην μπάρα να πληρώσω, αλλά δυστυχώς δείλιασα. Είχες τζίντζερ μαλλιά και ένα καθηλωτικό εκφραστικό βλέμμα. Φάνηκε ότι γνώριζες το προσωπικό καθώς μιλούσες μαζί του. Εγώ ήμουν η καστανή με το μαύρο κροπ τοπ που στη «ζάλη» της «πότισε» καφέ το τραπέζι :). Μακάρι να υπάρξει εδώ μια δεύτερη ευκαιρία.

ΚΑΒΟΥΡΙ, ΠΑΡΤΙ

Ήμουν με την παρέα μου στο Καβούρι μπροστά από

την παιδική χαρά στο λοφάκι με το χαλίκι, λόγω κόσμου. Είχαμε μουσική, ήρθες με τη δική σου παρέα δίπλα μας, είχατε μεγάλο πχείο με τρίποδο και δάδες. Είσαι καστανόξανθη, κατσαρό μαλλί, φοβερό χαμόγελο και φορούσες άσπρο φόρεμα. Σε κοιτούσα, με κοιτούσες και μετά όλη σου η παρέα άλλαξε θέση. Μετά έφυγες μόνη σου. Δεν πρόλαβα να σου μιλήσω όταν σε είδα να φεύγεις, είχες απομακρυνθεί πάρα πολύ.

ΚΟΚΚΙΝΟΜΑΛΛΑ ΘΕΑ

Σε έχω δει πλατεία Τσαλδάρη. Απίστευτη ομορφιά, σέξι ντύσιμο, βλέμμα που μαγνητίζει.

ΣΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΑΠΟ ΚΡΗΤΗ

Ηράκλειο - Πειραιάς 17/6

ΝΑ ΨΑΧΝΕΙΣ

Σε είδα να ψάχνεις μικρότερους, γιατί παρά τις κοινωνικές συνήθειες ταιριάζεις καλύτερα με αυτούς.

Μανεκέν μου, τι κάνεις; Εγώ θα σου πω ότι δεν είμαι στα καλύτερά μου, γιατί όντως δεν είμαι. Βγήκα με έναν κούκλο, αλλά εμένα εκείνο το διάστημα με είχαν πιάσει οι αλλεργίες μου. Λίγο η αφρικανική σκόνη, λίγο τα λουλούδια και η αλλαγή του καιρού, με έπιασαν τα άπειρα φτερνισματά μου. Προσπαθώ να το διακωμωδησω για να μην με παίρνει από κάτω. Εκεί που είχαμε πάει για φαγητό, με πιάνει ένα δυνατό, φτερνιστικό γύρω στις 8 φορές, αλλά το κακό ήταν ότι έβγαλα μύξες από το πρώτο φτερνισμα, οι οποίες ήταν πολλές και δεν μπόρεσα να τις κρύψω με τα χέρια. Έγινε χάλια και ήθελα να ανοίξει η γη να με καταπιεί! Αυτός ήταν ψυχραιμος, αλλά κατάλαβα ότι ήταν και λίγο αμήχανος. Του ζήτησα συγγνώμη και μετά προσπάθησα, όσο γινόταν, να ξεχαστώ στο υπόλοιπο του ραντεβού. Από τότε όμως, αυτός ούτε φωνή ούτε ακρόαση...

Μα είναι δυνατόν να ντρεπόμαστε τώρα επειδή έχουμε αλλεργίες; Σε παρακαλώ πάρα πολύ. Μην τα παίρνεις τόσο βαριά και σοβαρά κι εσύ. Οκ, έγινε! Ε, και;! Θα μπορούσατε να την ξεπεράσετε αυτή την αμηχανία με ένα αστέιο, με ένα γέλιο, με ένα κάτι. Όχι και να μας κάνει ghosting για μια αλλεργία. Απλώς, πας παρακάτω!

Τζένη μου, πολύ αμφιβάλλω αν κάποιος σου έχει στείλει παρόμοιο μήνυμα. Γνώρισα ένα παιδί που μου φαινόταν πολύ νορμάλ. Στην αρχή είχαμε βγει μερικές φορές, αλλά τίποτα το φοβερό - όλα φυσιολογικά. Τον καλώ πρώτη φορά σπίτι μου και ερχόμενος του είπα να μου φέρει τσιγάρα, γιατί βαριόμουν να κατέβω. Έρχεται στο σπίτι, τον ρωτάω αν μου έφερε και μου λέει «μέσα στην τσάντα μου είναι». Ανοίγω το σακιδίο του και μέσα είχε 2 ρολά χαρτιά υγείας. Ήταν λογικό νομίζω να ρωτήσω γιατί τα έχει στην τσάντα του και μου απάντησε: «Μπορεί να είχα κάτι έκτακτο. Πάντα κουβαλώ». Περιέργω, αλλά δεν έδωσα βάση. Έρχεται ξανά στο σπίτι άλλη φορά και κουβαλούσε μια

τεράστια συσκευασία χαρτί υγείας. Του είπα «υπάρχει χαρτί στην τουαλέτα» και μου απάντησε πως ποτέ δεν είναι αρκετό. Έχω κριντζάρι. Εσύ τι πιστεύεις;

Το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν το έχω ξανακούσει. Τόση ανασφάλεια για το χαρτί υγείας, ούτε νερό να ήταν! Αλλά σε αυτή τη στήλη έχω μάθει ποτέ να μη λέω «ποτέ»! Το πιο πιθανό είναι ότι έχει κάποιο θέμα με τα γαστρεντερικά του ο άνθρωπος, δεν εξηγείται αλλιώς. Αν τα βρήκατε σε όλα τα άλλα επίπεδα, τι να σου πω; Δώσε τόπο στο χαρτί!

ΜΙΑ ΜΟΥ ΒΡΟΜΙΚΑ -Reloaded-
Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

Έκανα ανακαίνιση πρόσφατα στην κουζίνα μου. Ήρθε ο ξυλουργός, μου τα ξήλωσε όλα, μου άλλαξε τα ντουλάπια και τα συρτάρια, αλλά μαζί με αυτά άφησε ξηλωμένη και την καρδιά μου. Δέκα μέρες τον είχα σπίτι, αυτός το κάτι άλλο, πολύ ωραίο σώμα. Εγώ μπροστά του κυρία. Δεν ήθελα να τον ενοχλώ με τις ερωτήσεις μου, γιατί ο άνθρωπος είχε δουλειά, εγώ απλώς καθόμουν και τον κάζευα. Μετά από την κουζίνα, έψαχνα αφορμή να χαλάσει τίποτα άλλο για να έρθει και πήγα και έκανα ζημιά στις ντουλάπες. Τον παίρνω τηλέφωνο να του πω ότι έχω θέμα και μου είπε ότι έφυγε για σεζόν στη Σαντορίνη σε ένα ξενοδοχείο. Τώρα τι κάνουμε;

Είσαι άτυχη! Αυτό δεν το συζητώ! Έπρεπε, βρε παιδάκι μου, πριν αρχίσεις τις καταστροφές, να τον ρωτήσεις δυο πραγματάκια για τη ζωή του. Λοιπόν, ξεκίνα κουβε-ντούλα με κανένα μήνυμα, και πού ξέρεις, μπορεί να καταλήξει και σε εκδρομούλα μέχρι τη Σαντορίνη με καμία φίλη σου. Ή μπορεί να μην καταλήξει και πουθενά και πάμε γι' άλλα. Τώρα για τις ντουλάπες σου, εύχομαι να μην τις έχεις διαλύσει τελείως. Μα κι εσύ... Τι εννοείς «έκανα ζημιά»; Πολύ θα ήθελα να μάθω!

Μίλα μου βρόμικα. Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: [@melitajenny](https://www.instagram.com/melitajenny)

COSMIC TELEGRAM

Από την ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Καλή εβδομάδα, Κριέ! Μην με βρίσεις, αλλά θα σου πω πως και τις επόμενες μέρες η προσοχή σου εξακολουθεί να είναι στραμμένη σε θέματα που σχετίζονται με οικογένεια και σπίτι; Με ακίνητη περιουσία ή γενικότερα οικονομικά; Στα καλά νέα, η Αφροδίτη με τον Άρη μπορούν να σου φέρουν θετικές εξελίξεις γύρω από αυτά. Αν είσαι ελεύθερος, έχεις την τάση να κλείνεις στον εαυτό σου, αλλά τώρα δεν είναι η ώρα να μουντρουκέψεις, καθώς μια αξιόλογη γνωριμία είναι πολύ πιθανή. Αν δεν είσαι ελεύθερος, θες να μουντρουκέψεις παρόλα με το ταίρι σου. Κάτι που, ναι μεν σας φέρνει κοντά, αλλά σας κάνει και λίγο αντικοινωνικούς.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Αγαπτιέ Καρκίνε, καλή εβδομάδα! Πώς να μην είναι, θα μου πεις, με Αφροδίτη, Ερμή και Ήλιο στο ζώδιό σου! Αν σε απασχολούν θέματα δουλειάς, συνεργασίες ή και γκομενικά, να σου πω πως ίσως έχεις κάποια θετικά νέα. Αν είσαι ελεύθερος, πες ναι σε εξόδους ή σε διάφορες ομαδικές δραστηριότητες, καθώς μέσω αυτών θα κάνεις κάποια πολύ ενδιαφέρουσα γνωριμία. Αν δεν είσαι ελεύθερος, μην σκας, γιατί κι εσύ θα βγεις και θα το ρίξεις έξω με το ταίρι σου, κάτι που εννοείται ότι θα σας φέρει πιο κοντά. Επαγγελματικά, θα υπάρξουν πολλές συζητήσεις, αλλά δεν θέλω να σε απορρυθμίσουν.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Αγαπημένε Ζυγέ, καλή εβδομάδα! Νιώθεις άγχος γύρω από τα επαγγελματικά σου, αφού θέλεις να αλλάξεις εργασία ή να βάλεις ένα φρένο στα θέματα που συνεχώς προκύπτουν. Εγώ θα σου πω πως αν βάλεις το λιθαράκι σου κι αφιερώσεις τον χρόνο που πρέπει, θα καταφέρεις να βρεις άκρη. Βέβαια, αυτό θα αφήσει λίγο πίσω τα αισθηματικά σου (κακό που πάθαμε!). Αν είσαι single και είσαι καλεσμένος σε εκδηλώσεις, τρέχα, γιατί σε περιμένει κάποια καλή γνωριμία. Αν, πάλι, δεν είσαι single, μην αφήσεις το ταίρι σου στην απ' έξω λόγω δουλειάς, γιατί θα φας γκρίνια. Προς το τέλος της εβδομάδας, δεν αποκλείεται να κάνεις μια συζήτηση που θα ευνοήσει τα οικονομικά σου.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Αγαπημένε μου Αιγόκερε, καλή εβδομάδα! Όχι μόνο χαλαρό και άνετο σε βρίσκουν οι επόμενες μέρες, αλλά βρίσκεις και λύσεις σε προσωπικά σου ζητήματα – επιτέλους! Βέβαια, θα βρεθούν οι μα@@@ που θα προσπαθήσουν να σουβάλουν εμπόδια (σε επαγγελματικό ή προσωπικό επίπεδο), αλλά εσύ θα τους γράψεις κανονικότητα. Γενικότερα, ευνοούνται οι συναντήσεις και οι συναναστροφές, κάτι που σου αρέσει πολύ. Αν είσαι ελεύθερος, θα προκύψει μια γνωριμία, η οποία δεν αποκλείεται να εξελιχθεί σε κάτι σοβαρό. Αν δεν είσαι ελεύθερος, παίρνεις το ταίρι σου, βάζετε κάτω ό,τι σας απασχολεί και επιτέλους το λύνετε – ευχέ!

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Καλή εβδομάδα, αγαπητέ Ταύρε! Πατι να μην είναι; Αφού και τις εκδρομούλες ή τις συναντήσεις σου θα τις κάνεις και η κοινωνικότητά σου θα είναι στα ύψη! Αυτό το outgoing mood (ορίστε και το αγγλικό) θα σε βοηθήσει γενικότερα, να ξέρεις. Αν είσαι ελεύθερος, στις προτάσεις από φίλους για εξόδους, πρόσεξε μόνο μην τυχόν και πεις όχι, καθώς όλο και κάποιο αξιόλογο γκομενάκι θα γνωρίσεις. Αν είσαι δεσμευμένος, δεν έχεις ψυχία μαζί με το ταίρι σου, όλο σουρτα-φέρτα και βολτούλες μου είστε. Και γιατί όχι, έτσι; Επαγγελματικά, ναι μεν έχεις τα πάνω σου επικοινωνιακά, αλλά να ξέρεις πως ο φόρτος εργασίας θα είναι κάπως μεγάλος.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Καλή εβδομάδα, Λιονταράκι μου! Πολλά δουλειά και πολλή θολούρα, θα έλεγα, καθώς θα καταφέρεις μεν να ανταποκριθείς στις υποχρεώσεις σου (τι λιοντάρη θα ήσουν αλλιώς!), αλλά θέλει και προσοχή, γιατί πολλά πράγματα που σε αφορούν σου αποκρύπτονται. Αν είσαι ελεύθερος π.χ., θα κινηθείς εσύ ο ίδιος κάπως υπόγεια, δεν θα αποκαλύψεις το flirt σου άμεσα, δηλαδή. Από πότε έγινες σιγανό ποταμάκι εσύ; Αν δεν είσαι ελεύθερος, θα θυμηθείς τα προπέρσινα και ποιος σε ακούει, οπότε δεξ καλύτερα τι σου έχει προσφέρει η σχέση σου και άσε τη γκρίνια για άλλη φορά!

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Φίλε Σκορπιέ, καλή εβδομάδα εύχομαι! Σε πιάνουν οι ευαισθησίες σου (!) τις επόμενες μέρες. Γενικότερα, και θα βρεθείς με άτομα του φιλικού σου περιβάλλοντος, θα θυμηθείς τα παλιά και θα καταφέρεις να βρεις λύσεις σε κάτι που σε απασχολούσε (γκομενικό ή επαγγελματικό) – μπράβο να σου πω! Αν είσαι ελεύθερο πουλί, μέσα από τις φιλικές συναντήσεις που λέγαμε, θα καταλάβεις πως έχεις κάποιον κρυφό θαυμαστή, που μάλλον σου ταιριάζει. Αν δεν είσαι ελεύθερο πουλί, έχεις την ευκαιρία να απολαύσεις όμορφες στιγμές με το ταίρι σου. Και, γιατί όχι, κι ένα ταξίδι ή μια εκδρομή τέλος πάντων. Επαγγελματικά θα έχεις εξελίξεις και θα καταφέρεις να ξεπεράσεις ορισμένα εμπόδια.

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Καλή εβδομάδα, αγαπημένε μου Υδροχόε! Γενικών, τις επόμενες μέρες θα σε απασχολήσουν θέματα σχετικά με τη δουλειά, την καθημερινότητα ή το σπίτι. Εγώ είμαι εδώ, για να σου πω πως το κλίμα των ημερών σε ευνοεί και θα τα πας άψογα! Βέβαια, είμαι εδώ για να σου πω κιόλας πως η πολλή δουλειά τρώει τον αφέντη και να μην αφήνεις στην τύχη τους τα θέματα της καρδιάς. Παρ' όλα αυτά, αν είσαι ελεύθερος, θα κάνεις μια συνάντηση ή συζήτηση με άτομο που σε ενδιαφέρει καιρό και θα πάει καλά. Αν είσαι ήδη σε σχέση, κοίτα να βρεις χρόνο να αφιερώσεις στο ταίρι σου, αν δεν θες να ακούς γκρίνια μετά, έτσι;

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Καλή εβδομάδα, Δίδυμέ μου! Το ξέρω πως τον τελευταίο καιρό τρέχεις και δεν φτάνεις να κλείσεις όλες τις εκκρεμότητες του παρελθόντος, αλλά ποιος φταίει που τόσο καιρό τα άφηνες για μετά; Γενικά, πρέπει να αφιερώσεις χρόνο στον εαυτό σου και στην ξεκούρασή σου, καθώς –μάντεψε– δεν θα σου βγει αλλιώς. Αυτές οι εκκρεμότητες που λέγαμε, σε ακολουθούν και στα αισθηματικά, ειδικά αν είσαι ελεύθερος. Σε αυτήν την περίπτωση θα σου πω να το διπλοσκεφτείς. Αν είσαι σε σχέση, θα νιώσεις κάποια δυσκολία να εκφραστείς στο ταίρι σου. Εγώ θα σου πω, πως από το να τα κάνεις π@@@ όλα, κάνε καλύτερα κράτη.

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Καλή εβδομάδα, Παρθένη μου! Θα νιώσεις την ανάγκη να αφιερώσεις χρόνο στους φίλους ή γενικότερα στις βόλτες και την κοινωνικότητά σου (τι πρωτόγνωρο!) και, γιατί όχι, και σε εξορμήσεις. Αυτό το θετικό κλίμα βέβαια μεταφέρεται και στα αισθηματικά σου. Αν είσαι ελεύθερος, λόγω της κοινωνικής σου διάθεσης θα πλησιάσεις κάποιο άτομο που θα σου μοιάζει, δεν ξέρω αν είναι καλό ή κακό αυτό. Αν έχεις ταίρι, θα θελήσεις να δοκιμάσετε νέα πράγματα που θα σας βγάλουν από τη ρουτίνα σας. Επαγγελματικά, τα φορτώνεις λίγο, καθώς ο έρωτας σου παίρνει τα μυαλά, αλλά το δικαίωσά σου.

Τοξότης

23 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Καλή εβδομάδα, φίλε Τοξότη! Το πλανητικό σκηνικό θα σου φερθεί με τον καλύτερο τρόπο, αφού θα μπορέσεις τώρα να λύσεις θέματα που σε απασχολούσαν σχετικά με την καθημερινότητα ή τα οικονομικά σου. Όμως, πρέπει κι εσύ να προσέξεις τις έντονες αντιδράσεις σου, ειδικά σε αισθηματικό επίπεδο. Αν είσαι μόνος, σε πιάνει λίγο η μαλα@@ σου, εσυγγνώμη, η παρορμητικότητά σου ήθελα να πω, και πας και τα κάνεις μπάχαλο. Κράτα λίγο επίεδο και αυτό που σου κάνει θα βρεθεί. Αμάν, κι εσύ, όλο βιάζεσαι. Αν δεν είσαι μόνος, πιάνεσαι από το παραμικρό και πρήζεις το ταίρι σου. Υπομονή, θα σου πω εγώ, ή καλύτερα υπομονή στο ζευγάρι σου.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Ιχθύ μου, καλή εβδομάδα! Αυτές τις μέρες θα δεις τα αισθηματικά σου σε πρώτο πλάνο και για καλό, καθώς οι μέρες ευνοούν την εξέλιξή τους. Παράλληλα, θα κάνεις και πολύ ενδιαφέρουσες συναντήσεις, οι οποίες θα σου φτιάξουν ιδιαίτερα τη διάθεση. Αν είσαι ελεύθερος, ή που θα πάρεις θετικά νέα σχετικά με ένα ήδη υπάρχον flirt ή που θα κάνεις μια εντελώς νέα γνωριμία. Αν είσαι ήδη σε σχέση, θα βρεις τον κατάλληλο τρόπο για να εκφραστείς τα συναισθήματά σου, αλλά και να επικοινωνήσεις τα θέλω σου. Όσον αφορά τα επαγγελματικά, σε πιάνει μια δημιουργικότητα ή κάνεις καλύτερα deal, κάτι που φουσκώνει το πορτοφόλι σου.

* Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

ΔΕΣ ΤΟΝ

DAVID GILMOUR

LIVE

ΣΤΗ ΡΩΜΗ

Συντονίσου στον Voice 102.5 και λάβε μέρος στο διαγωνισμό για τη μοναδική αυτή εμπειρία για 2 άτομα με όλα τα έξοδα πληρωμένα.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

UEFA EURO 2024™ & CONMEBOL COPA AMERICA™ 2024

UEFA
EURO2024
GERMANY

- CONMEBOL -
COPA AMERICA
USA 2024

Η **Kaizen Gaming** δίνει το παρών,
με τα brands **Stoiximan** & **Betano**, στις κορυφαίες
ποδοσφαιρικές διοργανώσεις του πλανήτη.

 kaizen
GAMING